

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1864 z dnia 6 października 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Παφίτικο Λουκάνικο (Pafitiko Loukaniko) (ChOG)] 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1865 z dnia 7 października 2015 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Cipolla bianca di Margherita (ChOG)] 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1866 z dnia 13 października 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 511/2014 w odniesieniu do rejestru kolekcji, monitorowania zgodności użytkowników i najlepszych praktyk 4
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1867 z dnia 19 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 494/2002 w odniesieniu do obowiązku wyładunku 20
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1868 z dnia 19 października 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 22

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1869 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Belgii – EGF/2015/003 BE/Ford Genk) 24
- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1870 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek z Włoch – EGF/2015/004 IT/Alitalia) 26

★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1871 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Niemiec – EGF/2015/002 DE/Adam Opel)	28
★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1872 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE	30
★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1873 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 4-metylo-5-(4-metylofenylo)-4,5-dihydrooksazolo-2-aminy (4,4'-DMAR) i 1-cykloheksylo-4-(1,2-difenyletylo)-piperazyny (MT-45) środkiem kontroli	32
★ Decyzji wykonawczej Rady (UE) 2015/1874 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 4-metyloamfetaminy środkiem kontroli	35
★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1875 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamidu (AH-7921), 1-(1,3-benzodioksylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) oraz 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkiem kontroli	38
★ Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1876 z dnia 8 października 2015 r. w sprawie poddania 5-(2-aminopropylo)indolu środkiem kontroli	43
★ Decyzja Komisji (UE) 2015/1877 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie taryf naliczanych przez rumuńskie przedsiębiorstwo S.C. Hidroelectrica SA na rzecz S.C. Termoelectrica SA i S.C. Electrocentrale Deva SA – SA.33475 (12/C) (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2648) ⁽¹⁾	46

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 961/2014 z dnia 8 września 2014 r. wykonującego rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 271 z 12.9.2014)	68
★ Sprostowanie do decyzji Rady 2014/658/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. L 271 z 12.9.2014)	68

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1864

z dnia 6 października 2015 r.

rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Παφίτικο Λουκάνικο (Pafitiko Loukaniko) (ChOG)]

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Cypru o rejestrację nazwy „Παφίτικο Λουκάνικο” (Pafitiko Loukaniko) został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Παφίτικο Λουκάνικο” (Pafitiko Loukaniko) powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Παφίτικο Λουκάνικο” (Pafitiko Loukaniko) (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.), wymienionej w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 189 z 6.6.2015, s. 14.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 października 2015 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1865**z dnia 7 października 2015 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Cipolla bianca di Margherita (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Włoch o rejestrację nazwy „Cipolla bianca di Margherita” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Cipolla bianca di Margherita” powinna zatem zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Cipolla bianca di Margherita” (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone, zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Phil HOGAN
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 189 z 6.6.2015, s. 17.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1866**z dnia 13 października 2015 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 511/2014 w odniesieniu do rejestru kolekcji, monitorowania zgodności użytkowników i najlepszych praktyk**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 511/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie środków zapewniających zgodność użytkowników w Unii z wymogami wynikającymi z protokołu z Nagoi dotyczącego dostępu do zasobów genetycznych oraz uczciwego i sprawiedliwego podziału korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5, art. 7 ust. 6 i art. 8 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 511/2014 ustanawia się zasady regulujące zgodność w zakresie dostępu do zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi oraz podziału korzyści z ich wykorzystania, zgodnie z postanowieniami Protokołu o dostępie do zasobów genetycznych oraz sprawiedliwym i równym podziale korzyści wynikających z wykorzystania tych zasobów („protokół z Nagoi”) – do Konwencji o różnorodności biologicznej. Skuteczne wdrożenie wspomnianego rozporządzenia przyczyni się również do ochrony różnorodności biologicznej i do zrównoważonego wykorzystania jej elementów, zgodnie z postanowieniami Konwencji o różnorodności biologicznej.
- (2) Aby pomóc użytkownikom w wypełnianiu obowiązku dokładania należytej staranności, w art. 5 i 8 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 określono dobrowolne narzędzia, mianowicie rejestrowane kolekcje i najlepsze praktyki. Oczekuje się, że w wypełnianiu tego obowiązku przez użytkowników pomocne będą zidentyfikowane i zarejestrowane kolekcje, w których przypadku podjęto skuteczne środki, by zasoby genetyczne i informacje na ich temat były dostarczane wyłącznie z dokumentacją świadczącą o uzyskaniu do nich legalnego dostępu oraz o ustanowieniu wzajemnie uzgodnionych warunków, gdy jest to wymagane. Należy uznać, że użytkownicy otrzymujący zasoby genetyczne z kolekcji włączonej do rejestru wypełnili obowiązek dołożenia należytej staranności, jeśli chodzi o dążenie do uzyskania informacji. Zidentyfikowanie i uznanie najlepszych praktyk, które są szczególnie odpowiednie z punktu widzenia zapewniania zgodności z systemem wdrażania protokołu z Nagoi, przy przystępnych kosztach i zagwarantowaniu pewności prawa, ma także pomóc użytkownikom w spełnieniu obowiązku dołożenia należytej staranności. Właściwe organy powinny uwzględniać w ramach kontroli dotyczących przestrzegania przepisów przez użytkowników skuteczne stosowanie przez nich uznanej najlepszej praktyki. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania tych przepisów wymagane są szczegółowe zasady dotyczące procedur, które należy stosować w przypadku wniosku o rejestrację kolekcji lub jej części, oraz dotyczące uznawania za najlepszą praktykę.
- (3) W przypadku gdy wnioskodawca, który chciałby zostać włączony do rejestru, jest członkiem sieci kolekcji, przydatne jest, by dostarczył on informacji na temat wszelkich innych kolekcji lub ich części w ramach tej samej sieci, które były lub są przedmiotem wniosku w innych państwach członkowskich. W celu ułatwienia sprawiedliwego i jednakowego traktowania wnioskodawców w różnych państwach członkowskich przy weryfikacji kolekcji lub ich części właściwe organy państw członkowskich, które zostały poinformowane o takich wnioskach w odniesieniu do różnych kolekcji lub ich części w ramach danej sieci, powinny rozważyć wymianę informacji z organami tych państw członkowskich, w których wnioski zostały złożone przez innych członków sieci.
- (4) Rozporządzenie (UE) nr 511/2014 ma zastosowanie do zasobów genetycznych oraz do tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi. Materiał przeznaczony do wykorzystania, w odniesieniu do którego wymaga się oświadczenia o dołożeniu należytej staranności, obejmuje: zasoby genetyczne, tradycyjną wiedzę związaną z zasobami genetycznymi oraz połączenie obydwu tych elementów.
- (5) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania przepisów dotyczących monitorowania zgodności użytkowników niezbędne są szczegółowe zasady dotyczące oświadczeń składanych przez beneficjentów środków finansowych przeznaczonych na badania obejmujące wykorzystywanie zasobów genetycznych i tradycyjnej

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 59.

wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, jak również oświadczeń składanych przez użytkowników na końcowym etapie opracowania produktu powstającego przy wykorzystaniu zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi.

- (6) Podczas monitorowania zgodności użytkowników na etapie finansowania badań ważne jest zagwarantowanie, aby beneficjenci środków finansowych rozumieli swoje obowiązki na mocy rozporządzenia (UE) nr 511/2014, a także aby spełniali obowiązek dołożenia należytej staranności. Równie ważne jest dostarczanie informacji do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści („ABS-CH”) oraz zagwarantowanie, że takie informacje są przydatne dla funkcjonowania i wdrażania Protokołu z Nagoi. Jeżeli uznane międzynarodowe świadectwo zgodności nie jest dostępne, należy dostarczyć inne stosowne informacje. Aby zrównoważyć cele związane z dostarczaniem przydatnych informacji do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści („ABS-CH”) oraz nieobciążaniem w nadmierny sposób beneficjentów środków finansowych przeznaczonych na badania, należy w ramach punktu kontrolnego platformy koordynacyjnej dokonywać wymiany jedynie informacji niezbędnych do identyfikacji zasobów genetycznych.
- (7) Monitorowanie zgodności użytkowników jest skuteczne w przypadku gdy jest prowadzone w państwie członkowskim, w którym ma miejsce wykorzystanie zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z tymi zasobami. Dlatego właściwe jest, aby oświadczenie o dołożeniu należytej staranności było składane właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym beneficjent środków finansowych ma siedzibę, ponieważ właśnie tam prowadzi się zazwyczaj badania obejmujące wykorzystanie zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi.
- (8) Należy zapobiegać nadmiernej liczbie oświadczeń o dołożeniu należytej staranności. W związku z tym oświadczenie złożone przez beneficjentów środków finansowych przeznaczonych na badania może obejmować więcej niż jeden rodzaj zasobów genetycznych lub wszelką tradycyjną wiedzę związaną z zasobami genetycznymi. Pojedyncze oświadczenie może również zostać złożone przez kilku użytkowników prowadzących wspólnie badania obejmujące wykorzystanie zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, finansowane w ramach jednego grantu. W związku z powyższym szczególną rolę należy przypisać koordynatorowi projektu, który powinien być odpowiedzialny za składanie oświadczeń w imieniu zainteresowanych użytkowników. W świetle art. 12 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 właściwy organ otrzymujący oświadczenia złożone przez koordynatora projektu powinien prowadzić wymianę informacji ze swoimi odpowiednikami w pozostałych zainteresowanych państwach członkowskich.
- (9) W celu monitorowania zgodności użytkowników zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 należy określić końcowy etap wykorzystania zasobów, oznaczający końcowy etap opracowania produktu. Końcowy etap opracowania produktu można określić z zachowaniem pewności prawa jako etap zakończony w chwili wystąpienia z wnioskiem o zgodę na wprowadzenie na rynek lub o dopuszczenie do obrotu bądź w chwili dokonania powiadomienia wymaganego przed wprowadzeniem produktu po raz pierwszy do obrotu w Unii lub – gdy taka zgoda, dopuszczenie ani powiadomienie nie są wymagane – w chwili wprowadzenia po raz pierwszy do obrotu w Unii produktu powstającego przy wykorzystaniu zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi. W niektórych przypadkach to nie użytkownik występuje o zgodę na wprowadzenie na rynek lub o dopuszczenie do obrotu, dokonuje powiadomienia bądź wprowadza produkt po raz pierwszy do obrotu w Unii. Aby skutecznie podejmować wszelkie działania związane z wykorzystaniem zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi w obrębie Unii, oświadczenie o dołożeniu należytej staranności powinien w takich przypadkach składać użytkownik dokonujący sprzedaży lub przekazania w jakikolwiek inny sposób wyniku ich wykorzystania. Skuteczne monitorowanie zgodności użytkowników w obrębie Unii powinno również dotyczyć przypadków, gdy wykorzystanie zostało zakończone w Unii, a jego wynik jest sprzedawany lub przekazywany w jakikolwiek inny sposób poza granice Unii bez wprowadzania produktu do obrotu w Unii.
- (10) Te różne zdarzenia powodujące złożenie przez użytkownika oświadczenia o dołożeniu należytej staranności na końcowym etapie opracowania produktu wzajemnie się wykluczają, a zatem oświadczenie należy złożyć tylko raz. Jeśli końcowy etap opracowania produktu zostanie osiągnięty zanim dojdzie do któregośkolwiek z tych zdarzeń, oświadczenie o dołożeniu należytej staranności należy złożyć przed wystąpieniem pierwszego ze zdarzeń.
- (11) Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 właściwe organy powinny dostarczyć informacje podane w oświadczeniach o dołożeniu należytej staranności do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści. Jeżeli uznane międzynarodowe świadectwo zgodności nie jest dostępne, należy dostarczyć inne stosowne informacje przedstawione zgodnie z art. 17 ust. 4 Protokołu z Nagoi, jak określono w art. 4 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 511/2014. W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania protokołu z Nagoi oraz – w szczególności – systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści należy prowadzić wymianę wyłącznie informacji, które ułatwią monitorowanie przez właściwe organy krajowe, o których mowa w art. 13 ust. 2 protokołu z Nagoi.

- (12) Oświadczenie o dołożeniu należytej staranności wymagane jest jedynie w przypadku zasobów genetycznych lub tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi uzyskanymi od państwa będącego stroną protokołu z Nagoi, które ustanowiło odpowiednie przepisy lub wymogi prawne dotyczące dostępu i podziału korzyści na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 7 protokołu z Nagoi.
- (13) Biorąc pod uwagę nowatorstwo wprowadzonych środków, właściwe będzie dokonanie przeglądu niniejszego rozporządzenia. W tym kontekście sprawozdania, o których mowa w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, mogą okazać się przydatne i w związku z tym należy je wziąć pod uwagę, o ile są dostępne.
- (14) Środki przyjęte w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ds. dostępu i podziału korzyści,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się szczegółowe przepisy dotyczące wykonania art. 5, 7 i 8 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, które odnoszą się do rejestru kolekcji, monitorowania zgodności użytkowników oraz najlepszych praktyk.

Artykuł 2

Rejestr kolekcji

Rejestr ustanowiony przez Komisję zgodnie z art. 5 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 zawiera następujące informacje dotyczące każdej kolekcji lub jej części:

- a) kod rejestracyjny przypisany przez Komisję;
- b) nazwę nadaną kolekcji lub jej części oraz dane kontaktowe kolekcji;
- c) nazwę i dane kontaktowe posiadacza;
- d) kategorię kolekcji lub jej części;
- e) krótki opis kolekcji lub jej części;
- f) link do bazy danych, jeśli istnieje;
- g) instytucję w ramach właściwego organu państwa członkowskiego, która sprawdziła, czy dana kolekcja jest zdolna do spełnienia kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014;
- h) datę włączenia do rejestru;
- i) inne istniejące identyfikatory, o ile są dostępne;
- j) w stosownych przypadkach, datę usunięcia z rejestru.

Artykuł 3

Wniosek o włączenie do rejestru oraz powiadamianie Komisji

1. Wniosek o włączenie kolekcji lub jej części do rejestru, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, zawiera informacje określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Po włączeniu kolekcji lub jej części do rejestru posiadacz kolekcji powiadamia właściwy organ o wszelkich znaczących zmianach, które wpływają na możliwości spełnienia przez kolekcję kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, oraz o wszelkich zmianach informacji uprzednio przedłożonych na podstawie części A załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy wnioskodawca jest członkiem sieci kolekcji, występując z wnioskiem o włączenie kolekcji lub jej części do rejestru, może on poinformować właściwe organy o wszelkich innych kolekcjach lub ich częściach należących do tej samej sieci, które były lub są przedmiotem wniosku o włączenie do rejestru złożonego w innym państwie członkowskim.

Przy sprawdzaniu kolekcji lub ich części właściwe organy państw członkowskich, które zostały poinformowane o takich wnioskach, rozważają dokonanie wymiany informacji z właściwymi organami tych państw członkowskich, w których złożono inne wnioski w ramach danej sieci.

3. Weryfikacja, o której mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, może obejmować:

- a) kontrole na miejscu;
- b) analizę wybranej dokumentacji i zapisów kolekcji lub jej części, które są istotne dla wykazania zgodności z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014;
- c) sprawdzenie, czy w przypadku danej kolekcji wybrane próbki zasobów genetycznych i informacje na ich temat zostały udokumentowane zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014;
- d) sprawdzenie, czy posiadacz kolekcji wykazuje zdolność do systematycznego dostarczania zasobów genetycznych osobom trzecim do wykorzystania przez nie zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014;
- e) wywiady z odpowiednimi osobami, takimi jak posiadacz kolekcji, członkowie personelu, weryfikatorzy zewnętrzni oraz użytkownicy otrzymujący próbki z tej kolekcji.

4. Do celów powiadomienia, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, właściwy organ przekazuje Komisji informacje dostarczone przez posiadacza kolekcji na podstawie części A załącznika I do niniejszego rozporządzenia. Właściwy organ powiadamia Komisję o wszelkich późniejszych zmianach tych informacji.

Artykuł 4

Kontrole zarejestrowanych kolekcji i działania naprawcze

1. Weryfikacja, o której mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, dokonywana przez właściwe organy, jest skuteczna, proporcjonalna i pozwala na wykrycie przypadków braku zgodności z przepisami art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia. Przeprowadza się ją na podstawie planu poddawanego okresowo przeglądowi, opracowanego z wykorzystaniem oceny ryzyka. Plan powinien zawierać określenie minimalnego poziomu kontroli i dopuszczać zróżnicowanie częstotliwości kontroli.

2. Jeżeli istnieją uzasadnione obawy, że kolekcja lub jej część włączone do rejestru nie spełniają już kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, właściwy organ przeprowadza dodatkową weryfikację.

3. Weryfikacja, o której mowa w ust. 1 i 2, może obejmować:

- a) kontrole na miejscu;
- b) analizę wybranej dokumentacji i zapisów kolekcji lub jej części, które są istotne dla wykazania zgodności z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014;
- c) sprawdzenie, czy wybrane próbki zasobów genetycznych i informacje na ich temat zostały udokumentowane i dostarczone osobom trzecim do wykorzystania przez nie zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014;
- d) wywiady z odpowiednimi osobami, takimi jak posiadacz kolekcji, członkowie personelu, weryfikatorzy zewnętrzni oraz użytkownicy otrzymujący próbki z tej kolekcji.

4. Posiadacz kolekcji i personel kolekcji udzielają wszelkiej pomocy niezbędnej dla ułatwienia weryfikacji, o której mowa w ust. 1, 2 i 3.

5. Działania lub środki naprawcze, o których mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, są skuteczne i proporcjonalne i zaradzają uchybieniom, które – gdyby nie zostały usunięte – trwale zagrażałyby możliwości spełniania przez zarejestrowaną kolekcję kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 tego rozporządzenia. Wspomniane działania lub środki mogą wymagać wprowadzenia przez danego posiadacza kolekcji dodatkowych narzędzi lub zwiększenia jego zdolności do stosowania istniejących narzędzi. Posiadacz kolekcji składa właściwemu organowi sprawozdanie z realizacji określonych działań lub środków naprawczych.

Artykuł 5

Oświadczenie o dołożeniu należytej staranności na etapie finansowania badań

1. Beneficjenci środków finansowych przeznaczonych na badania z wykorzystaniem zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi składają właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym beneficjent ma siedzibę, oświadczenie o dołożeniu należytej staranności wymagane zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 511/2014. Jeżeli beneficjent nie ma siedziby w Unii, a badania przeprowadza się w Unii, oświadczenie o dołożeniu należytej staranności składane jest do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym prowadzone są badania.
2. Oświadczenie o dołożeniu należytej staranności składa się za pomocą formularza określonego w załączniku II. Oświadczenie składa się po otrzymaniu pierwszej raty finansowania oraz po otrzymaniu wszystkich zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, które są wykorzystywane w finansowanych badaniach, lecz nie później niż w chwili składania ostatecznego sprawozdania, lub – w przypadku braku takiego sprawozdania – na końcu projektu. Czas składania takiego oświadczenia może zostać dokładniej określony przez organy krajowe.
3. Jeżeli ten sam projekt badawczy jest finansowany z więcej niż jednego źródła lub dotyczy więcej niż jednego beneficjenta, beneficjent lub beneficjenci mogą postanowić o złożeniu tylko jednego oświadczenia. Oświadczenie takie składa koordynator projektu do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym koordynator projektu ma swoją siedzibę. Jeżeli koordynator projektu nie ma siedziby w Unii, a badania prowadzone są w Unii, oświadczenie o dołożeniu należytej staranności składane jest do właściwego organu jednego z państw członkowskich, w których prowadzone są badania.
4. Jeżeli właściwy organ przyjmujący oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 i 3, nie jest odpowiedzialny za jego przekazanie na podstawie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, przekazuje to oświadczenie, bez zbędnej zwłoki, właściwemu organowi odpowiedzialnemu za takie przekazanie.
5. Do celów niniejszego artykułu i załącznika II „środki finansowe przeznaczone na badania” oznaczają wszelkiego rodzaju wkład finansowy w formie grantu na prowadzenie badań, zarówno ze źródeł komercyjnych, jak i niekomercyjnych. Nie obejmują one własnych środków budżetowych podmiotów prywatnych lub publicznych.

Artykuł 6

Oświadczenie o dołożeniu należytej staranności na końcowym etapie opracowania produktu

1. W celu wykorzystywania zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi użytkownicy składają właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym użytkownik ma siedzibę, oświadczenie o dołożeniu należytej staranności wymagane zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 511/2014. Oświadczenie to składa się za pomocą formularza określonego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.
2. Oświadczenie o dołożeniu należytej staranności, o którym mowa w ust. 1, składa się jedynie raz, przed wystąpieniem pierwszego z następujących zdarzeń:
 - a) wystąpienie z wnioskiem o zgodę na wprowadzenie na rynek lub o dopuszczenie do obrotu produktu powstającego przy wykorzystaniu zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi;
 - b) dokonanie powiadomienia wymaganego przed wprowadzeniem po raz pierwszy do obrotu w Unii produktu powstającego przy wykorzystaniu zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi;
 - c) wprowadzenie po raz pierwszy do obrotu w Unii produktu powstającego przy wykorzystaniu zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, w odniesieniu do którego nie wymaga się zgody na wprowadzenie na rynek, pozwolenia na dopuszczenie do obrotu ani powiadomienia;
 - d) rezultat wykorzystania jest sprzedawany lub przekazywany w jakikolwiek inny sposób osobie fizycznej lub prawnej w Unii w celu wykonania przez nią jednej z czynności, o których mowa w lit. a), b) i c);
 - e) wykorzystywanie w Unii zostało zakończone, a jego wynik jest sprzedawany lub przekazywany w jakikolwiek inny sposób osobie fizycznej lub prawnej spoza Unii.

3. Do celów niniejszego artykułu i załącznika III „rezultat wykorzystania” oznacza produkty, prototypy lub prekursorzy produktu, jak również części produktów przeznaczone do włączenia do produktu końcowego, schematy lub projekty, na podstawie których można by prowadzić wytwarzanie i produkcję bez dalszego wykorzystywania zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi.

4. Do celów niniejszego artykułu i załącznika III „wprowadzenie do obrotu w Unii” oznacza udostępnienie po raz pierwszy produktu powstałego przy wykorzystaniu zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi na rynku unijnym, gdzie udostępnienie oznacza dostarczenie – dowolnym sposobem – w celu dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie. Wprowadzenie do obrotu nie obejmuje prób przedkomercyjnych, w tym prób klinicznych, badań terenowych lub badań odporności na szkodniki, ani udostępniania niezatwierdzonych produktów leczniczych w celu zapewnienia możliwości leczenia indywidualnym pacjentom lub grupom pacjentów.

Artykuł 7

Przekazywanie informacji

1. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 i jeżeli informacje nie są poufne w rozumieniu art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, właściwe organy przekazują do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści informacje otrzymane na podstawie części A załączników II i III do niniejszego rozporządzenia, bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie jednego miesiąca po otrzymaniu tych informacji.

2. W przypadku gdy istotne informacje, takie jak informacje dotyczące użytkownika i wykorzystania, miejsca dostępu lub zasobów genetycznych, bez których to informacji zapis nie mógłby zostać opublikowany w systemie wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści, uznaje się za poufne, właściwe organy rozważają przekazanie tych istotnych informacji bezpośrednio do właściwych organów krajowych, o których mowa w art. 13 ust. 2 Protokołu z Nagoi.

3. Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 właściwe organy przekazują Komisji informacje otrzymane na podstawie załączników II i III do niniejszego rozporządzenia, chyba że informacje takie są poufne w rozumieniu art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 511/2014.

4. Jeśli Komisji nie zapewniono dostępu do tych informacji w sposób ciągły za pośrednictwem środków elektronicznych, informacje przekazuje się co sześć miesięcy, począwszy od dnia 9 listopada 2016 r.

Artykuł 8

Wniosek o uznanie za najlepszą praktykę

1. Wniosek przedkładany zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 składa się Komisji, dostarczając informacje i dokumenty uzupełniające określone w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

2. Zainteresowana strona, która nie reprezentuje użytkowników, ale uczestniczy w dostępie do zasobów genetycznych, ich gromadzeniu, przekazywaniu lub komercjalizacji bądź w opracowywaniu działań i strategii związanych z zasobami genetycznymi, wraz z wnioskiem – jak określono w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia – przedstawia informacje na temat swojego uzasadnionego interesu w opracowywaniu i monitorowaniu kombinacji procedur, narzędzi lub mechanizmów, która to kombinacja – jeśli jest skutecznie stosowana przez danego użytkownika – umożliwia mu wypełnianie obowiązków przewidzianych w art. 4 i 7 rozporządzenia (UE) nr 511/2014.

3. Komisja przekazuje kopię wniosku oraz dokumentów uzupełniających właściwym organom wszystkich państw członkowskich.

4. Właściwe organy mogą przedstawić Komisji uwagi dotyczące wniosku w terminie dwóch miesięcy od otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 3.

5. Komisja potwierdza otrzymanie wniosku i w ciągu 20 dni roboczych od daty otrzymania wniosku przydziela wnioskodawcy numer referencyjny.

Komisja podaje wnioskodawcy przewidywany termin wydania decyzji w sprawie wniosku.

Komisja informuje wnioskodawcę, czy do przeprowadzenia oceny wniosku wymagane są dodatkowe informacje lub dokumenty.

6. Wnioskodawca przedkłada Komisji bez zbędnej zwłoki wszelkie dodatkowe informacje i dokumenty, o które się zwrócono.
7. Komisja przekazuje kopię dokumentów, o których mowa w ust. 6, właściwym organom wszystkich państw członkowskich.
8. Właściwe organy mogą przedstawić Komisji uwagi dotyczące informacji lub dokumentów, o których mowa w ust. 6, w terminie dwóch miesięcy od otrzymania kopii tych dokumentów.
9. Komisja informuje wnioskodawcę za każdym razem, gdy zmienia ona przewidywany termin wydania decyzji w sprawie wniosku w związku z koniecznością uzyskania dodatkowych informacji lub dokumentów potrzebnych do oceny wniosku.

Komisja informuje pisemnie wnioskodawcę o statusie oceny wniosku co najmniej raz na sześć miesięcy.

Artykuł 9

Uznanie za najlepszą praktykę i cofnięcie takiego uznania

1. W przypadku podjęcia przez Komisję decyzji o uznaniu za najlepszą praktykę zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 lub o cofnięciu uznania za najlepszą praktykę na podstawie art. 8 ust. 5 tegoż rozporządzenia, Komisja informuje o tej decyzji bez zbędnej zwłoki stowarzyszenie użytkowników lub inne zainteresowane strony, jak również właściwe organy państw członkowskich.
2. Komisja podaje uzasadnienie swojej decyzji o uznaniu za najlepszą praktykę lub o cofnięciu uznania za najlepszą praktykę i publikuje tę decyzję w rejestrze ustanowionym zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 511/2014.

Artykuł 10

Informacje o późniejszych zmianach uznanej najlepszej praktyki

1. W przypadku gdy Komisja zostanie poinformowana, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, o jakichkolwiek zmianach lub aktualizacjach uznanej najlepszej praktyki, Komisja przesyła kopię tych informacji właściwym organom wszystkich państw członkowskich.
2. Właściwe organy mogą przedstawić Komisji uwagi dotyczące takich zmian lub aktualizacji w terminie dwóch miesięcy od otrzymania tych informacji.
3. Komisja dokonuje oceny, uwzględniając uwagi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, czy zmieniona lub zaktualizowana kombinacja procedur, narzędzi lub mechanizmów w dalszym ciągu umożliwia użytkownikom wypełnianie ich obowiązków przewidzianych w art. 4 i 7 rozporządzenia (UE) nr 511/2014.
4. Właściwe organy informują Komisję bez zbędnej zwłoki o wszelkich informacjach wynikających z kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, wskazując przypadki niezgodności z art. 4 i 7 tegoż rozporządzenia, mogące świadczyć o ewentualnych uchybieniach w danej najlepszej praktyce.

Artykuł 11

Uchybienia w najlepszej praktyce

1. Jeżeli Komisja otrzyma uzasadnione informacje na temat powtarzających się lub poważnych przypadków nieprzestrzegania przepisów art. 4 i 7 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 przez użytkownika stosującego najlepszą praktykę, Komisja zwraca się do stowarzyszenia użytkowników lub innych zainteresowanych stron o przedstawienie spostrzeżeń w sprawie domniemanej niezgodności z przepisami i zasygnalizowanie, czy przypadki te nie wskazują na ewentualne uchybienia w danej najlepszej praktyce.

2. W przypadku gdy stowarzyszenie użytkowników lub inne zainteresowane strony przedstawiają spostrzeżenia, powinny to uczynić w terminie trzech miesięcy.
3. Komisja bada te spostrzeżenia i wszelkie dokumenty uzupełniające i przesyła ich kopie właściwym organom wszystkich państw członkowskich.
4. Właściwe organy mogą przedstawić Komisji uwagi dotyczące tych spostrzeżeń i dokumentów uzupełniających w terminie dwóch miesięcy od otrzymania kopii tych dokumentów.
5. W sytuacji gdy Komisja bada ewentualne uchybienia w najlepszej praktyce oraz przypadki niewypełnienia obowiązków przewidzianych w art. 4 i 7 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, jak określono w art. 8 ust. 4 tegoż rozporządzenia, stowarzyszenie użytkowników lub inne zainteresowane strony, których dotyczy badanie, współpracują z Komisją i są pomocne w jej działaniach. W przypadku gdy stowarzyszenie użytkowników lub inne zainteresowane strony, których dotyczy badanie, tego nie uczyni, Komisja może, bez dalszych rozważań, cofnąć uznanie za najlepszą praktykę.
6. Wyniki badania przeprowadzonego przez Komisję mają decydujące znaczenie i obejmują wszelkie działania naprawcze, które stowarzyszenie użytkowników lub inne zainteresowane strony powinny podjąć. Badanie może również prowadzić do podjęcia decyzji o cofnięciu uznania za najlepszą praktykę.

Artykuł 12

Przegląd

Komisja dokonuje przeglądu funkcjonowania i skuteczności niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę doświadczenia zebrane przy jego stosowaniu i w celu jego ewentualnego przeglądu. W przeglądzie takim należy uwzględnić wpływ niniejszego rozporządzenia na mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa, publiczne instytucje badawcze i określone sektory, jak również odpowiednie zmiany zachodzące na szczeblu międzynarodowym, w szczególności w odniesieniu do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Informacje, które należy dostarczyć wraz z wnioskiem o włączenie do rejestru kolekcji, zgodnie z art. 3 ust. 1

CZĘŚĆ A

Informacje, które należy zawrzeć w rejestrze

Zgodnie z art. 3 ust. 1 informacje, które należy dostarczyć wraz z wnioskiem o włączenie do rejestru kolekcji, obejmują następujące elementy:

1. Informacje dotyczące posiadacza kolekcji (nazwa, rodzaj podmiotu, adres, e-mail, numer telefonu).
2. Informację o tym, czy wniosek dotyczy kolekcji lub części kolekcji.
3. Informacje na temat kolekcji lub jej odnośnej części (nazwa; identyfikator (kod/numer), jeśli istnieje; adres/adresy, strona internetowa, jeśli istnieje; link do internetowej bazy danych kolekcji zasobów genetycznych, jeśli istnieje).
4. Krótki opis kolekcji lub jej odnośnej części.

Jeżeli tylko część kolekcji ma zostać włączona do rejestru, należy podać szczegóły dotyczące odnośnej/odnośnych części i jej/ich cechy charakterystyczne.

5. Kategoria kolekcji

We wniosku należy podać informacje na temat kategorii, do której należy dana kolekcja lub jej część.

Tabela kategorii

		Specyficzne cechy				
		Okazy całe ⁽¹⁾	Części			
			Nasiona, zarodniki lub zarodki	Gamety ♀ ♂	Komórki somatyczne	Kwasy nukleinowe
Zwierzęta	Kręgowce					
	Bezkęrowce					
Rośliny						
Głony						
Pierwotniaki						
Grzyby						
Bakterie						
Archeony						
Wirusy						
Inne grupy ⁽³⁾						

Uwagi

⁽¹⁾ Jeśli nie dotyczy to konkretnych części okazu, należy odnieść się do odpowiedniej komórki „okazu całego”.

⁽²⁾ „Inne części” obejmują organy rozmnażania bezpłciowego, struktury rozmnażania wegetatywnego, takie jak łodyga, sadzonka, bulwa, kłącze.

⁽³⁾ „Inne grupy” obejmują śluzowce itp.

CZĘŚĆ B

Dowód zdolności kolekcji lub jej części do spełnienia kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014

Jako dowód zdolności kolekcji lub jej części do spełnienia kryteriów określonych w art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014 do wniosku mogą zostać załączone (lub podłączone jako link) dowolne z następujących dokumentów:

- kodeksy postępowania, wytyczne lub normy krajowe lub międzynarodowe, opracowane przez stowarzyszenia lub organizacje i przestrzegane w ramach kolekcji oraz informacje na temat instrumentów przyjętych w ramach kolekcji w celu stosowania tych kodeksów postępowania, wytycznych lub norm;
- odnośne zasady, wytyczne, kodeksy postępowania lub podręczniki procedur, opracowane i stosowane w ramach kolekcji oraz wszelkie dodatkowe instrumenty przyjęte w celu ich stosowania;
- certyfikaty kolekcji w ramach odpowiednich systemów, krajowych lub międzynarodowych;
- informacje na temat przynależności kolekcji do wszelkich międzynarodowych sieci kolekcji oraz na temat powiązanych wniosków o włączenie do rejestru kolekcji złożonych przez kolekcje partnerskie w innych państwach członkowskich (fakultatywnie);
- wszelkie inne istotne dokumenty.

ZAŁĄCZNIK II

Wzór oświadczenia o dołożeniu należytej staranności, które należy złożyć na etapie finansowania badań, zgodnie z art. 5 ust. 2

CZĘŚĆ A

Informacje, które należy przekazać do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014

Jeżeli dostarczane informacje są poufne w rozumieniu art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, proszę je mimo wszystko podać, zaznaczając odpowiednie pole, i zamieścić uzasadnienie poufności na końcu niniejszego załącznika.

Jeżeli jako poufne oznaczono istotne informacje (np. na temat zasobów genetycznych lub tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, miejsca dostępu, sposobu wykorzystania), bez których zapis nie zostałby opublikowany na stronie internetowej systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści, informacje te nie zostaną przekazane do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści, ale mogą zostać bezpośrednio przekazane do właściwych organów w państwie pochodzenia.

W odniesieniu do jednego otrzymanego grantu wymagane jest co najmniej jedno oświadczenie, tj. różni beneficjenci jednego grantu mogą zdecydować się na złożenie indywidualnych oświadczeń lub wspólnego oświadczenia za pośrednictwem koordynatora projektu.

Niniejsze oświadczenie składam w związku z wykorzystaniem:

Proszę zaznaczyć odpowiednie pole/pola:

- Zasobów genetycznych
- Tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi

1. Przedmiot badania lub identyfikator grantu:

Poufne

2. Beneficjent lub beneficjenci finansowania, w tym dane kontaktowe:

Nazwa/Imię i nazwisko:

Adres:

E-mail:

Telefon:

Adres strony internetowej, jeżeli istnieje:

3. Informacje na temat dołożenia należytej staranności:

- a) Uznane międzynarodowe świadectwo zgodności (i) zostało wydane do celów mojego dostępu/dostępu podlegającego mi podmiotowi lub (ii) obejmuje warunki tego dostępu do zasobu genetycznego/zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi.

Jeżeli zaznaczono to pole, należy podać niepowtarzalny identyfikator uznanego międzynarodowego świadectwa zgodności:

Proszę przejść do pkt 1 w części B.

- b) Jeżeli pole w lit. a) nie zostało zaznaczone, proszę podać następujące informacje:

(i) Miejsce dostępu:

Poufne

- (ii) Opis zasobów genetycznych lub tradycyjnej wiedzy związanej z wykorzystywanymi zasobami genetycznymi; lub niepowtarzalny identyfikator (identyfikatory), jeżeli istnieją:

Poufne

- (iii) Identyfikator zezwolenia na dostęp lub jego odpowiednika ⁽¹⁾, jeżeli istnieje:

Poufne

Proszę przejść do pkt 2 w części B.

CZĘŚĆ B

Informacje, których nie należy przekazywać do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści

1. Oświadczam, że będę przechowywać i przekazać kolejnym użytkownikom kopię uznanego międzynarodowego świadectwa zgodności, jak również informacje na temat treści wzajemnie uzgodnionych warunków istotnych dla kolejnych użytkowników.

Proszę przejść do pkt 3.

2. Oświadczam, że jestem w posiadaniu następujących informacji, które będę przechowywać i przekazać kolejnym użytkownikom:

a) data dostępu;

b) osoba lub podmiot, która/który udzieliła/udzielił uprzedniej zgody, w stosownych przypadkach;

c) osoba lub podmiot, której/któremu udzielono uprzedniej zgody (w stosownych przypadkach), jeśli nie udzielono jej bezpośrednio mnie lub podlegającemu mi podmiotowi;

d) wzajemnie uzgodnione warunki, jeżeli mają zastosowanie;

e) źródło, z którego uzyskałem/uzyskałam lub podlegający mi podmiot uzyskał dostęp do zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi;

f) istnienie praw i obowiązków związanych z dostępem i podziałem korzyści, w tym praw i obowiązków dotyczących późniejszych zastosowań i komercjalizacji, lub ich brak.

3. Jeżeli zasób genetyczny/zasoby genetyczne uzyskano z zarejestrowanej kolekcji, proszę podać kod rejestracyjny kolekcji:

4. Grant na badania pochodzi z następujących źródeł:

Prywatne

Publiczne

5. Państwo/państwa członkowskie, w którym/których prowadzone są lub były badania obejmujące wykorzystywanie zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi:

Poufność

Jeśli oświadczono, że niektóre informacje są poufne w rozumieniu art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, proszę podać przyczyny odnośnie do każdej informacji, która została zadeklarowana jako poufna:

Data:

Miejscowość:

Podpis ⁽²⁾:

⁽¹⁾ Dowód decyzji w sprawie udzielenia uprzedniej zgody na dostęp do zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi lub akceptacji tego dostępu.

⁽²⁾ Podpis beneficjenta finansowania lub osoby odpowiedzialnej w instytucji badawczej.

ZAŁĄCZNIK III

Wzór oświadczenia o dołożeniu należytej staranności, które należy złożyć na końcowym etapie opracowania produktu, zgodnie z art. 6 ust. 1

CZĘŚĆ A

Informacje, które należy przekazać do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 511/2014

Jeżeli dostarczane informacje są poufne w rozumieniu art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, proszę je mimo wszystko podać, zaznaczając odpowiednie pole, i zamieścić uzasadnienie poufności na końcu niniejszego załącznika.

Jeżeli jako poufne oznaczono istotne informacje (np. na temat zasobów genetycznych lub tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, miejsca dostępu, sposobu wykorzystania), bez których zapis nie zostałby opublikowany na stronie internetowej systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści, informacje te nie zostaną przekazane do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści, ale mogą zostać bezpośrednio przekazane do właściwych organów w państwie pochodzenia.

Jeżeli wykorzystanie obejmowało więcej niż jeden zasób genetyczny lub jakąkolwiek tradycyjną wiedzę związaną z zasobami genetycznymi, należy podać istotne informacje dotyczące każdego zasobu genetycznego lub wszelkiej tradycyjnej wiedzy, które zostały wykorzystane.

Oświadczam, że wypełniłem/wypełniłam obowiązki wynikające z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 511/2014. Niniejsze oświadczenie składam w związku z wykorzystaniem:

Proszę zaznaczyć odpowiednie pole/pola:

- Zasobów genetycznych
- Tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi

1. Nazwa produktu lub opis rezultatu wykorzystania ⁽¹⁾ lub opis wyniku wykorzystania ⁽²⁾:

Poufne

2. Dane kontaktowe użytkownika:

Nazwa/Imię i nazwisko:

Adres:

E-mail:

Telefon:

Adres strony internetowej, jeżeli istnieje:

3. Oświadczenie jest składane w związku z następującym wydarzeniem:

Proszę zaznaczyć odpowiednie pole:

- a) wystąpienie z wnioskiem o zgodę na wprowadzenie na rynek lub o dopuszczenie do obrotu produktu powstającego przy wykorzystaniu zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi;
- b) powiadomienie wymagane przed wprowadzeniem po raz pierwszy do obrotu w Unii produktu opracowanego z wykorzystaniem zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi;

⁽¹⁾ „Rezultat wykorzystania zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi” oznacza produkty, prototypy lub prekursorzy produktu, jak również części produktów przeznaczone do włączenia do produktu końcowego, schematy lub projekty, na których podstawie można by prowadzić procesy wytwórcze i produkcyjne bez dalszego wykorzystywania zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi.

⁽²⁾ Jeśli proces wykorzystywania w Unii został zakończony, a jego wynik jest sprzedawany lub przekazywany w jakikolwiek inny sposób osobie fizycznej lub prawnej spoza Unii.

- c) wprowadzenie po raz pierwszy do obrotu w Unii produktu opracowanego z wykorzystaniem zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, w odniesieniu do którego zgoda na wprowadzenie na rynek lub dopuszczenie do obrotu ani powiadomienie nie są wymagane;
- d) rezultat wykorzystania jest sprzedawany lub przekazywany w jakikolwiek inny sposób osobie fizycznej lub prawnej w Unii, aby osoba ta mogła przeprowadzić jedną z czynności, o których mowa w lit. a), b) i c);
- e) proces wykorzystywania w Unii został zakończony, a jego wynik jest sprzedawany lub przekazywany w jakikolwiek inny sposób osobie fizycznej lub prawnej spoza Unii.

4. Informacje na temat dołożenia należytej staranności:

- a) Uznane międzynarodowe świadectwo zgodności (i) zostało wydane do celów mojego dostępu/dostępu podlegającego mi podmiotowi lub (ii) obejmuje warunki tego dostępu do zasobu genetycznego/zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi.

Jeżeli zaznaczono to pole, należy podać niepowtarzalny identyfikator uznanego międzynarodowego świadectwa zgodności:

Proszę przejść do pkt 2 w części B.

- b) Jeżeli pole w lit. a) nie zostało zaznaczone, proszę podać następujące informacje:

(i) Miejsce dostępu:

Poufne

(ii) Opis zasobu genetycznego lub tradycyjnej wiedzy związanej z wykorzystywanymi zasobami genetycznymi lub niepowtarzalny identyfikator/niepowtarzalne identyfikatory, jeżeli istnieją:

Poufne

(iii) Data dostępu:

Poufne

(iv) Identyfikator zezwolenia na dostęp lub jego odpowiednika ⁽¹⁾, jeżeli istnieje:

Poufne

(v) Osoba lub podmiot, która/który udzieliła/udzielił uprzedniej zgody:

Poufne

(vi) Osoba lub podmiot, której/któremu udzielono uprzedniej zgody:

Poufne

(vii) Czy wykorzystywanie zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi podlegają wzajemnie uzgodnionym warunkom?

Tak

Nie

Poufne

Proszę przejść do pkt 1 w części B.

⁽¹⁾ Dowód decyzji w sprawie udzielenia uprzedniej zgody na dostęp do zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi lub akceptacji takiego dostępu.

CZĘŚĆ B

Informacje, których nie należy przekazywać do systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści

1. Informacje na temat dołożenia należytej staranności:
 - a) Bezpośrednie źródło zasobu genetycznego i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi:
 - b) Czy istnieją jakieś ograniczenia we wzajemnie uzgodnionych warunkach ograniczające możliwości wykorzystywania zasobu genetycznego/zasobów genetycznych lub tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, np. zezwalające na ich wykorzystywanie wyłącznie w celach niekomercyjnych?
Tak Nie Nie dotyczy
 - c) Czy we wzajemnie uzgodnionych warunkach określono prawa i obowiązki dotyczące późniejszych zastosowań i komercjalizacji?
Tak Nie Nie dotyczy
2. Jeżeli zasób genetyczny/zasoby genetyczne uzyskano z zarejestrowanej kolekcji, proszę podać kod rejestracyjny kolekcji:
3. W przypadku stosowania najlepszej praktyki uznanej na podstawie art. 8 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, proszę podać numer rejestracyjny:
4. Która kategoria najlepiej opisuje Państwa produkt (fakultatywnie)?
 - a) kosmetyki
 - b) produkty lecznicze
 - c) żywność i napoje
 - d) środki kontroli biologicznej
 - e) hodowla roślin
 - f) hodowla zwierząt
 - g) inne (proszę określić):
5. Państwo/państwa członkowskie, w którym/których miało miejsce wykorzystanie zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi:
6. Państwo/państwa członkowskie, w którym/których produkt ma być wprowadzony do obrotu w następstwie procedury zgody, dopuszczenia lub powiadomienia, o których mowa w art. 6 ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1866, lub wprowadzony do obrotu zgodnie z art. 6 ust. 2 lit. c) tego rozporządzenia:

Poufność

Jeśli oświadczone, że niektóre informacje są poufne w rozumieniu art. 7 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 511/2014, proszę podać przyczyny odnośnie do każdej informacji, która została zadeklarowana jako poufna:

Data:

Miejscowość:

Podpis (!):

(!) Podpis osoby prawnie odpowiedzialnej za końcowy etap opracowania produktu.

ZAŁĄCZNIK IV

Informacje, które należy dostarczyć wraz z wnioskiem o uznanie za najlepszą praktykę, zgodnie z art. 8 ust. 1

Zgodnie z art. 8 ust. 1 informacje, które należy dostarczyć wraz z wnioskiem o uznanie za najlepszą praktykę, obejmują następujące elementy:

1. Informację, czy wniosek jest składany w imieniu stowarzyszenia użytkowników lub innych zainteresowanych stron.
2. Dane kontaktowe stowarzyszenia użytkowników lub innych zainteresowanych stron (nazwa, adres, adres e-mail, numer telefonu i adres strony internetowej, jeżeli istnieje).
3. Jeżeli wniosek jest składany przez stowarzyszenie użytkowników, należy podać następujące informacje:
 - a) dowód posiadania siedziby zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca się znajduje;
 - b) opis organizacji i struktury stowarzyszenia.
4. Jeżeli wniosek jest składany przez inne zainteresowane strony, należy wyjaśnić powody posiadania uzasadnionego interesu w przedmiocie rozporządzenia (UE) nr 511/2014.
5. Dostarczone informacje powinny opisywać sposób, w jaki wnioskodawca bierze udział w opracowywaniu działań i strategii dotyczących zasobów genetycznych lub w jaki sposób ma dostęp do zasobów genetycznych i tradycyjnej wiedzy związanej z zasobami genetycznymi, zbiera je, przekazuje lub komercjalizuje.
6. Opis połączenia procedur, narzędzi lub mechanizmów opracowanych przez wnioskodawcę, które – jeśli są skutecznie stosowane – umożliwiają użytkownikom dopełnienie obowiązków przewidzianych w art. 4 i 7 rozporządzenia (UE) nr 511/2014.
7. Opis, w jaki sposób będzie prowadzone nadzorowanie procedur, narzędzi lub mechanizmów, o których mowa w pkt 5.
8. Informacje na temat państwa członkowskiego/państw członkowskich, w którym/których wnioskodawca ma siedzibę i prowadzi działalność.
9. Informacje na temat państwa członkowskiego/państw członkowskich, w którym/których prowadzą działalność użytkownicy stosujący najlepszą praktykę nadzorowaną przez stowarzyszenie lub inną zainteresowaną stronę.

Lista dokumentów uzupełniających odnoszących się do punktów 5 i 6:

- a) wykaz odpowiednich osób pracujących dla organizacji składającej wniosek lub wszelkich podwykonawców, wraz z opisem ich obowiązków związanych z opracowywaniem i nadzorowaniem najlepszych praktyk;
- b) oświadczenie o braku konfliktu interesów po stronie wnioskodawcy i wszelkich podwykonawców w związku z opracowywaniem i nadzorowaniem kombinacji procedur, narzędzi lub mechanizmów ⁽¹⁾;
- c) Jeżeli zlecono zadania związane z opracowaniem najlepszych praktyk lub nadzorowaniem takich praktyk lub obydwu rodzajów tych zadań – opis tych zadań.

⁽¹⁾ Wnoszenie przez użytkowników opłat lub dobrowolnych składek na rzecz stowarzyszenia nie powinno być traktowane jako powodujące konflikt interesów.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1867**z dnia 19 października 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 494/2002 w odniesieniu do obowiązku wyładunku**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013⁽²⁾ stopniowe eliminowanie odrzutów poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w przypadku połowów gatunków podlegających limitom połowowym jest jednym z celów wspólnej polityki rybołówstwa.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2016 r. dla morszczuka w połowach określonych przez ten gatunek.
- (3) Niektóre przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 494/2002⁽³⁾ są sprzeczne z obowiązkiem wyładunku, poprzez zobowiązanie rybaków do dokonywania odrzutów morszczuka złowionego w ilościach przekraczających określone limity składu połowów.
- (4) Wspomniane przepisy rozporządzenia (WE) nr 494/2002 należy zatem zmienić poprzez wprowadzenie wymogu, by wszystkie niezamierzone połowy morszczuka były wyładowywane i wliczane do kwot.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 494/2002 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Dla celów niniejszego rozporządzenia »niezamierzone połowy« oznaczają przypadkowe połowy organizmów morskich, które zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013^(*) muszą zostać wyładowane i wliczone do kwot z uwagi na fakt, że rozmiary tych organizmów są mniejsze niż minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony albo zostały one złowione z przekroczeniem limitów przewidzianych przepisami dotyczącymi składu połowów i przyłowów.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 27.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 494/2002 z dnia 19 marca 2002 r. ustanawiające dodatkowe środki techniczne w celu odnowienia zasobów morszczuka w podobszarach ICES III, IV, V, VI i VII oraz rejonach ICES VIII a, b, d, e (Dz.U. L 77 z 20.3.2002, s. 8).

2) w art. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Ust. 1 nie ma zastosowania do niezamierzonych połowów morskich podlegających obowiązkowi wyładunku określonego w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Te niezamierzone połowy są wyładowywane i wliczane do kwot.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1868**z dnia 19 października 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 października 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	40,0
	MA	124,3
	MK	46,1
	TR	95,4
	ZZ	76,5
0707 00 05	AL	38,5
	TR	116,7
	ZZ	77,6
0709 93 10	TR	148,5
	ZZ	148,5
0805 50 10	AR	145,5
	CL	149,0
	TR	110,5
	UY	72,3
	ZA	146,4
	ZZ	124,7
	0806 10 10	BR
	EG	194,4
	MK	95,6
	TR	168,4
	ZZ	181,6
0808 10 80	AR	122,1
	CL	106,6
	MK	23,1
	NZ	159,2
	US	120,3
	ZA	155,1
	ZZ	114,4
0808 30 90	TR	131,8
	XS	96,6
	ZZ	114,2

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/1869

z dnia 6 października 2015 r.

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Belgii – EGF/2015/003 BE/Ford Genk)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest zapewnienie wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, oraz w celu udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Środki z EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) W dniu 24 marca 2015 r. Belgia złożyła wniosek EGF/2015/003 BE/Ford Genk dotyczący wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniami i zaprzestaniem działalności (dalej zwanymi „zwolnieniami”) w przedsiębiorstwie Ford Genk oraz u 11 dostawców i producentów niższego szczebla. Wniosek został uzupełniony o informacje dodatkowe, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG określone w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013.
- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy na kwotę 6 268 564 EUR dla wniosku złożonego przez Belgię.
- (5) W celu ograniczenia do minimum czasu potrzebnego do uruchomienia EFG, niniejszą decyzję należy stosować od dnia jej przyjęcia,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 6 268 564 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 6 października 2015 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 października 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/1870**z dnia 6 października 2015 r.****w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek z Włoch – EGF/2015/004 IT/Alitalia)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w sprawach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest zapewnienie wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom samozatrudnionym, które zaprzestały prowadzenia działalności w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, oraz w celu udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Środki EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Dnia 24 marca 2015 r. Włochy złożyły wniosek EGF/2015/004 IT/Alitalia dotyczący wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie Gruppo Alitalia ⁽⁴⁾ we Włoszech. Wniosek został uzupełniony o informacje dodatkowe, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG określone w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013.
- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy na kwotę 1 414 848 EUR w odpowiedzi na wniosek złożony przez Włochy.
- (5) W celu ograniczenia do minimum czasu potrzebnego do uruchomienia EFG niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie od dnia jej przyjęcia,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 1 414 848 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

⁽⁴⁾ Alitalia Compagnia Aerea Italiana S.p.A. oraz Air One S.p.A. (CAI First S.p.A., CAI Second S.p.A. oraz Alitalia Loyalty).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 6 października 2015 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 października 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/1871**z dnia 6 października 2015 r.****w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (wniosek Niemiec – EGF/2015/002 DE/Adam Opel)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 4,

uwzględniając zawarte pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w sprawach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Celem Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) jest zapewnienie wsparcia zwolnionym pracownikom i osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek w wyniku istotnych zmian w strukturze światowego handlu spowodowanych globalizacją, w wyniku dalszego trwania światowego kryzysu finansowego i gospodarczego lub w wyniku nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej reintegrację na rynku pracy.
- (2) Środki z EFG nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 150 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Dnia 26 lutego 2015 r. Niemcy złożyły wniosek EGF/2015/002 DE/Adam Opel dotyczący wkładu finansowego z EFG w związku ze zwolnieniami w przedsiębiorstwie Adam Opel AG oraz u jednego dostawcy w Niemczech. Wniosek został uzupełniony o informacje dodatkowe, zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013. Wniosek ten spełnia wymogi dotyczące określenia wkładu finansowego z EFG określone w art. 13 rozporządzenia (UE) nr 1309/2013.
- (4) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy na kwotę 6 958 623 EUR dla wniosku złożonego przez Niemcy.
- (5) W celu ograniczenia do minimum czasu potrzebnego do uruchomienia EFG niniejszą decyzję należy stosować od dnia jej przyjęcia,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę 6 958 623 EUR w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 6 października 2015 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 października 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. SCHMIT

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. SCHULZ

Przewodniczący

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/1872**z dnia 6 października 2015 r.****w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 3,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾, w szczególności jego pkt 11,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Fundusz Solidarności Unii Europejskiej („fundusz”) ma na celu umożliwienie szybkiej, skutecznej i elastycznej reakcji Unii w sytuacjach nadzwyczajnych oraz okazanie solidarności z ludnością zamieszkującą regiony dotknięte klęskami.
- (2) Środki funduszu nie mogą przekroczyć maksymalnej rocznej kwoty 500 mln EUR (w cenach z 2011 r.), zgodnie z art. 10 rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ⁽³⁾.
- (3) Bułgaria przedłożyła wniosek o uruchomienie środków z funduszu w związku z trudnymi warunkami zimowymi.
- (4) Grecja przedłożyła dwa wnioski o uruchomienie środków z funduszu w związku z powodzią.
- (5) Komisja uznała, że wnioski te spełniają warunki przyznania pomocy z funduszu określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2012/2002.
- (6) W związku z tym należy uruchomić środki z funduszu, aby zapewnić wkład finansowy w wysokości 16 274 765 EUR w odpowiedzi na wnioski złożone przez Bułgarię i Grecję.
- (7) Istnieje możliwość realokacji środków zgodnie z pkt 11 zdanie drugie Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. Środki na zaliczki na rok budżetowy 2015 zostały wykorzystane w bardzo ograniczonym zakresie – dokonano z nich wypłat w odpowiedzi na trzy wnioski, które są przedmiotem niniejszej decyzji i w związku z którymi do wypłacenia pozostaje 14 647 288 EUR. Pełna kwota, która ma zostać uruchomiona, zostanie zatem sfinansowana ze środków dostępnych w budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 i nie są potrzebne w tym celu żadne dodatkowe środki.
- (8) Aby skrócić do minimum czas potrzebny na uruchomienie funduszu, niniejsza decyzja powinna wejść w życie z dniem jej przyjęcia,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 uruchamia się Fundusz Solidarności Unii Europejskiej w celu udostępnienia kwoty 16 274 765 EUR w postaci środków na zobowiązania i środków na płatności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (Dz.U. L 311 z 14.11.2002, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

Pełna kwota niniejszego uruchomienia zostanie sfinansowana za pomocą środków pozyskanych w drodze decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/422 ⁽¹⁾ w celu opłacenia zaliczki w budżecie Unii na rok budżetowy 2015, dostępnych w linii budżetowej 13 06 01. Kwota dostępna w budżecie na zaliczki zostanie odpowiednio obniżona.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 6 października 2015 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 października 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

N. SCHMIT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/422 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (Dz.U. L 68 z 13.3.2015, s. 47).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2015/1873**z dnia 8 października 2015 r.****w sprawie poddania 4-metylo-5-(4-metylofenylo)-4,5-dihydrooksazolo-2-aminy (4,4'-DMAR) i 1-cykloheksylo-4-(1,2-difenyletylo)-piperazyny (MT-45) środkom kontroli**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń dotyczące 4-metylo-5-(4-metylofenylo)-4,5-dihydrooksazolo-2-aminy (4,4'-DMAR) zostało sporządzone zgodnie z art. 6 decyzji 2005/387/WSiSW w ramach sesji specjalnej komitetu naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) w poszerzonym składzie, a następnie przedłożone Komisji i Radzie w dniu 19 września 2014 r.
- (2) 4,4'-DMAR jest syntetyczną pochodną oksazoliny otrzymaną przez podstawienie. Jest to pochodna aminoreksu i 4-metyloaminoreksu (4-MAR), dwu syntetycznych substancji pobudzających, kontrolowanych na mocy konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1971 r. o substancjach psychotropowych.
- (3) 4,4'-DMAR jest dostępna na rynku narkotyków w Unii co najmniej od grudnia 2012 r. i została zgłoszona do systemu wczesnego ostrzegania w grudniu 2012 r. Dziewięć państw członkowskich zgłosiło wykrycie tej substancji w ramach dokonanych konfiskat narkotyków, głównie w formie białego lub kolorowego proszku lub tabletek, jak również w ramach pobranych próbek biologicznych.
- (4) 4,4'-DMAR sprzedawana jest przez detalistów internetowych na nowym rynku substancji psychoaktywnych jako „substancja chemiczna w fazie badań” i jest ona już dostępna u dilerów ulicznych. 4,4'-DMAR jest sprzedawana i konsumowana jako substancja w jej postaci własnej, ale jest ona również w oszukańczy sposób sprzedawana na czarnym rynku jako ekstazy i amfetamina.
- (5) Od czerwca 2013 r. do czerwca 2014 r. w trzech państwach członkowskich odnotowano 31 przypadków śmiertelnych związanych z 4,4'-DMAR. W większości przypadków 4,4'-DMAR była przyczyną śmierci albo – wraz z innymi substancjami – prawdopodobnie przyczyniła się do śmierci. Jedno państwo członkowskie zgłosiło przypadek zatrucia bez skutków śmiertelnych.
- (6) Nie ma badań dotyczących toksyczności substancji 4,4'-DMAR.
- (7) Brak jest danych liczbowych na temat używania 4,4'-DMAR. Z dostępnych informacji wynika jednak, że substancja ta nie jest powszechnie stosowana. Z informacji dotyczących przypadków obejmujących przypadki śmiertelne wynika także, że użytkownicy nieświadomie zażyli 4,4'-DMAR, chcąc zażyć inne środki stymulujące.
- (8) Istnieje ograniczony udział przestępczości zorganizowanej w produkcji, dystrybucji, nielegalnym handlu i dostawach 4,4'-DMAR w Unii. Prekursory chemiczne i ścieżki syntezy wykorzystywane do produkcji 4,4'-DMAR są nieznanne.
- (9) 4,4'-DMAR nie jest wymieniona w wykazie substancji poddanych kontroli w ramach Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. oraz konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. Obecnie nie jest poddana ani nie została nigdy poddana ocenie w ramach systemu ONZ, ani taka ocena nie jest planowana.
- (10) 4,4'-DMAR nie ma ustalonego lub potwierzonego zastosowania medycznego w leczeniu ludzi lub zwierząt w Unii. Poza wykorzystywaniem tej substancji w analitycznych materiałach referencyjnych i w badaniach naukowych analizujących ją pod względem chemicznym, farmakologicznym i toksykologicznym, nic nie wskazuje na to, że jest ona wykorzystywana do innych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32.

- (11) W sprawozdaniu na temat oceny zagrożeń ujawniono, że dostępne dane naukowe dotyczące 4,4'-DMAR są ograniczone i wskazano, że istnieje potrzeba przeprowadzenia dalszych badań w celu określenia zagrożeń zdrowotnych i społecznych, jakie stwarza ta substancja. Dostępne dowody i informacje stanowią jednak wystarczające uzasadnienie poddania 4,4'-DMAR środkom kontroli w całej Unii. Na skutek zagrożeń dla zdrowia powodowanych używaniem tej substancji udokumentowanych wykryciem jej w szeregu zgłoszonych przypadków śmiertelnych oraz faktu, że użytkownicy mogą użyć jej nieświadomie, a także braku wartości medycznej tej substancji, 4,4'-DMAR należy poddać środkom kontroli.
- (12) Ponieważ trzy państwa członkowskie kontrolują 4,4'-DMAR w ramach przepisów krajowych zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r., a pięć państw członkowskich stosuje inne środki prawne w celu kontroli tej substancji, poddanie jej środkom kontroli w całej Unii pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, jakie mogą wystąpić w wyniku jej dostępności i używania.
- (13) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń dotyczące nowej substancji psychoaktywnej 1-cykloheksylo-4-(1,2-difenyletylo)-piperazyny (MT-45) zostało sporządzone zgodnie z art. 6 ust. 2, 3 i 4 decyzji 2005/387/WSiSW w ramach sesji specjalnej komitetu naukowego EMCDDA w poszerzonym składzie, a następnie przedłożone Komisji i Radzie w dniu 6 października 2014 r.
- (14) MT-45 to N,N'-dwupodstawiona piperazyna, w której pierścień cykloheksanu przyłączony jest do jednego z atomów azotu pierścienia piperazynowego, a grupa funkcyjna 1,2-difenyletylu przyłączona jest do drugiego atomu azotu. MT-45 należy do serii leków przeciwbólowych na bazie 1-(1,2-difenyletylo) piperazyny, wynalezionych we wczesnych latach siedemdziesiątych.
- (15) MT-45 jest obecna na rynku narkotyków w Unii od października 2013 r., gdzie jest ona sprzedawana jako „substancja chemiczna w fazie badań”, przede wszystkim w internecie. EMCDDA zidentyfikowało 12 stron internetowych dostawców i detalistów, którzy oferowali w sprzedaży MT-45, w tym niektóre zdawały się mieć siedzibę w Unii.
- (16) Jedno państwo członkowskie odnotowało w sumie 28 przypadków śmiertelnych w okresie od listopada 2013 r. do lipca 2014 r. W większości przypadków badania potwierdziły obecność MT-45 w próbkach biologicznych. To samo państwo członkowskie odnotowało około 18 przypadków poważnych zatruc, których cechy kliniczne były podobne do odurzenia opiatami, w niektórych przypadkach odpowiadającemu na leczenie naloksonem – antagonistą receptorów opioidowych.
- (17) Kilka badań przeprowadzonych na zwierzętach wskazuje, że ostra toksyczność MT-45 jest kilkukrotnie wyższa niż morfiny.
- (18) Z obecnie dostępnych informacji wynika, że substancja MT-45 nie jest powszechnie stosowana. Substancja ta wydaje się być głównie wykorzystywana w warunkach domowych przez użytkowników skłonnych wypróbować każdą nową substancję albo uzależnionych od opioidów, a niemających dostępu do heroiny lub innych opioidów. Użytkownicy mogą łączyć MT-45 z innymi substancjami psychoaktywnymi. Brak jest informacji na temat zagrożeń społecznych, jakie mogą być związane z używaniem MT-45.
- (19) Brak jest dowodów na udział przestępczości zorganizowanej w produkcji, dystrybucji, dostawach MT-45 oraz nielegalnym handlu tą substancją w Unii. Prekursory chemiczne i ścieżki syntezy wykorzystywane do produkcji MT-45 wykrytej w państwach członkowskich są nieznanne.
- (20) MT-45 nie jest wymieniona w wykazie substancji poddanych kontroli w ramach Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. oraz konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. Obecnie nie jest poddana ani nie została nigdy poddana ocenie w ramach systemu ONZ, ani taka ocena nie jest planowana.
- (21) MT-45 nie ma ustalonego lub potwierdzonego zastosowania medycznego w leczeniu ludzi lub zwierząt w Unii. Poza wykorzystywaniem tej substancji w analitycznych materiałach referencyjnych i w badaniach naukowych analizujących ją pod względem chemicznym, farmakologicznym i toksykologicznym, nic nie wskazuje na to, że jest ona wykorzystywana do innych celów.
- (22) W sprawozdaniu na temat oceny zagrożeń ujawniono, że dostępne dane naukowe dotyczące MT-45 są ograniczone i wskazano, że istnieje potrzeba przeprowadzenia dalszych badań w celu określenia zagrożeń zdrowotnych i społecznych, jakie stwarza ta substancja. Dostępne dowody i informacje stanowią jednak wystarczające uzasadnienie poddania MT-45 środkom kontroli w całej Unii. Na skutek zagrożeń dla zdrowia powodowanych przez tę substancję, udokumentowanych wykryciem jej w szeregu zgłoszonych przypadków śmiertelnych, oraz braku wartości medycznej tej substancji, MT-45 należy poddać środkom kontroli.

- (23) Ponieważ jedno państwo członkowskie kontroluje MT-45 w ramach przepisów krajowych zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. oraz z konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r., a siedem państw członkowskich stosuje inne środki prawne w celu kontroli tej substancji, poddanie jej środkom kontroli w całej Unii pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, jakie mogą wystąpić w wyniku jej dostępności i używania.
- (24) Decyzja 2005/387/WSiSW powierza Radzie uprawnienia wykonawcze mające na celu szybkie i oparte na wiedzy fachowej reagowanie na poziomie Unii na pojawianie się nowych substancji psychoaktywnych wykrywanych i zgłaszanych przez państwa członkowskie, poprzez poddawanie tych substancji środkom kontroli w całej Unii. Ponieważ spełnione są warunki i procedura zainicjowania wykonywania tych uprawnień wykonawczych, należy przyjąć decyzję wykonawczą, aby poddać 4,4'-DMAR i MT-45 środkom kontroli w całej Unii.
- (25) Dania jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (26) Irlandia jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (27) Zjednoczone Królestwo nie jest związane decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW, nie jest nią związane ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące nowe substancje psychoaktywne poddaje się środkom kontroli w całej Unii:

- a) 4-metylo-5-(4-metylofenylo)-4,5-dihydrooksazolo-2-aminę (4,4'-DMAR);
- b) 1-cykloheksylo-4-(1,2-difenyletylo)-piperazynę (MT-45).

Artykuł 2

Państwa członkowskie w terminie do dnia 21 października 2016 r. podejmują niezbędne działania, zgodnie z ich prawem krajowym, w celu poddania nowych substancji psychoaktywnych, o których mowa w art. 1, środkom kontroli i sankcjom karnym, przewidzianym w ich prawodawstwie zgodnie z ich zobowiązaniami w ramach Jednolitej konwencji ONZ o środkach odurzających z 1961 r. lub konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2015 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

DECYZJI WYKONAWCZEJ RADY (UE) 2015/1874
z dnia 8 października 2015 r.
w sprawie poddania 4-metyloamfetaminy środkom kontroli

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń dotyczące 4-metyloamfetaminy zostało sporządzone zgodnie z art. 6 decyzji 2005/387/WSiSW w ramach sesji specjalnej komitetu naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) w poszerzonym składzie, a następnie przedłożone Komisji w dniu 29 listopada 2012 r.
- (2) 4-metyloamfetamina jest syntetyczną pierścieniową metylowaną pochodną amfetaminy, którą przechwytuje się głównie w postaci proszku lub pasty w próbkach zawierających amfetaminę i kofeinę, choć występuje również w formie tabletek lub płynu. Substancja ta pojawiła się na nielegalnym rynku amfetaminy, gdzie jest sprzedawana i stosowana jako amfetamina, która jest objęta kontrolą. W jednym przypadku wykryto ją w produkcie handlowym sprzedawanym przez internet. Głównym chemicznym prekursorem służącym do syntezy 4-metyloamfetaminy jest 4-metylowy metylobenzylketon (4-metylowy BMK), który wydaje się być dostępny w sprzedaży przez internet i nie podlega kontroli na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r.
- (3) Doniesienia użytkowników na temat specyficznych fizycznych skutków 4-metyloamfetaminy są rzadkie, ponieważ użytkownicy zwykle nie są świadomi tego, że zażyli tę substancję. Z niewielu dostępnych relacji wynika jednak, że ma ona właściwości pobudzające. Nieliczne dostępne dane dotyczące stosowania 4-metyloamfetaminy przez ludzi wskazują, że do jej działań niepożądanych należą: hipertermia, nadciśnienie, anoreksja, mdłości, pocenie się, zaburzenia trawienia, kaszel, wymioty, ból głowy, kołatanie serca, bezsenność, paranoja, lęk i depresja. Aktualnie dostępne dane są niewystarczające do określenia, jakie są relatywne właściwości uzależniające tej substancji.
- (4) Z dostępnych, ograniczonych źródeł danych wynika, że 4-metyloamfetamina charakteryzuje się podobną ostrą toksycznością jak inne środki pobudzające. Istnieją przesłanki wskazujące, że łączenie 4-metyloamfetaminy z innymi substancjami, w tym amfetaminą i kofeiną, może prowadzić do zwiększenia ogólnej toksyczności.
- (5) W czterech państwach członkowskich odnotowano 21 śmiertelnych przypadków, w których podczas sekcji zwłok w badanych próbkach wykryto 4-metyloamfetaminę, osobno lub w połączeniu jedną substancją lub większą ich liczbą, zwłaszcza amfetaminą. Choć na podstawie dostępnych informacji nie da się stwierdzić z całą pewnością, jaką rolę odegrała 4-metyloamfetamina wśród przyczyn tych zgonów, w niektórych przypadkach substancja ta była dominującym wykrytym narkotykiem, a jej poziom był porównywalny z poziomem amfetaminy w niektórych przypadkach, w których przyczyną śmierci było zażycie amfetaminy.
- (6) 4-metyloamfetaminę wykryto w 15 państwach członkowskich, a jedno państwo członkowskie zgłosiło, że na jego terytorium miała miejsce produkcja tej substancji. Trudno oszacować, jak rozpowszechnione jest stosowanie 4-metyloamfetaminy. Nie ma informacji na temat popytu na tę konkretną substancję ze strony grup użytkowników i nie jest ona wprowadzana do obrotu za pośrednictwem sklepów internetowych.
- (7) Z dostępnych informacji wynika, że 4-metyloamfetamina jest wytwarzana i rozpowszechniana przez te same grupy przestępcze, które są zaangażowane w produkcję i sprzedaż amfetaminy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32.

- (8) Z medycznego punktu widzenia 4-metyloamfetamina nie ma żadnej znanej, stwierdzonej lub uznanej wartości ani zastosowania w Unii; substancja ta nie została również dopuszczona do obrotu w Unii. Poza jej wykorzystaniem jako analitycznego wzorca odniesienia oraz do badań naukowych nie ma żadnych przesłanek wskazujących, że mogłaby być stosowana w jakimkolwiek innym uzasadnionym celu.
- (9) 4-metyloamfetamina nie podlega obecnie procedurze badania w ramach systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych ani nie została poddana takiemu badaniu. W ośmiu państwach członkowskich substancja ta podlega kontroli na podstawie przepisów o kontroli narkotyków zgodnie ze zobowiązaniami tych państw wynikającymi z konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. Dwa inne państwa członkowskie w swoich przepisach krajowych stosują w odniesieniu do tej substancji definicję rodzajową fenyletoaminy, natomiast jedno państwo członkowskie kontroluje ją na mocy przepisów dotyczących leków.
- (10) W sprawozdaniu na temat oceny zagrożeń stwierdzono, że dowody naukowe dotyczące właściwości 4-metyloamfetaminy i zagrożeń wynikających z jej zażywania są nieliczne i potrzebne są dalsze badania na temat ogólnych zagrożeń zdrowotnych i społecznych związanych z tą substancją. Dostępne dane i informacje stanowią jednak wystarczające uzasadnienie poddania 4-metyloamfetaminy środkom kontroli w całej Unii. Ze względu na zagrożenia zdrowotne, których przyczyną jest ta substancja, o czym świadczy jej wykrycie w szeregu śmiertelnych przypadków, zwłaszcza jeśli jest stosowana w połączeniu z innymi substancjami, a także duże podobieństwo do amfetaminy pod względem wyglądu i działania, fakt, że użytkownicy mogą zażywać tę substancję nieświadomie, oraz ze względu na niewielką wartość i zastosowanie medyczne 4-metyloamfetaminy powinna ona zostać poddana środkom kontroli w całej Unii.
- (11) Ponieważ w 10 państwach członkowskich 4-metyloamfetamina już jest objęta kontrolą, poddanie jej środkom kontroli w całej Unii może pomóc w uniknięciu problemów związanych z transgranicznym egzekwowaniem prawa oraz współpracą sądową.
- (12) Środki kontroli obowiązujące w całej Unii mogą też przyczynić się do zapobieżenia sytuacji, w której 4-metyloamfetamina byłaby wykorzystywana jako alternatywa amfetaminy na nielegalnym rynku narkotyków.
- (13) Decyzja 2005/387/WSiSW powierza Radzie wykonawcze mające na celu szybkie i oparte na wiedzy fachowej reagowanie na poziomie Unii na pojawianie się nowych substancji psychoaktywnych wykrywanych i zgłaszanych przez państwa członkowskie, poprzez poddawanie tych substancji środkom kontroli w całej Unii. Ponieważ spełnione są warunki i procedura zainicjowania wykonywania tych uprawnień wykonawczych, należy przyjąć decyzję wykonawczą, aby poddać 4-metyloamfetaminę środkom kontroli w całej Unii.
- (14) Niniejsza decyzja zastępuje decyzję Rady 2013/129/UE ⁽¹⁾, która została unieważniona przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej („Trybunał”) wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2015 r. w sprawie C-317/13 ⁽²⁾. We wspomnianym wyroku Trybunał utrzymał skutki decyzji 2013/129/UE do czasu wejścia w życie nowych aktów prawnych, które mają ją zastąpić. Zatem z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji decyzja 2013/129/UE utraci skuteczność.
- (15) Aby zapewnić ciągłość środków kontroli w całej Unii w odniesieniu do 4-metyloamfetaminy, niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu poddania tych nowych substancji psychoaktywnych środkom kontroli i sankcjom karnym w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 2 decyzji 2013/129/UE.
- (16) Dania jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (17) Irlandia jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (18) Zjednoczone Królestwo nie jest związane decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW, nie jest nią związane ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nową substancję psychoaktywną 4-metyloamfetaminę poddaje się środkom kontroli w całej Unii.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/129/UE z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie poddania 4-metyloamfetaminy środkom kontroli (Dz.U. L 72 z 15.3.2013, s. 11).

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 kwietnia 2015 r., Parlament/Rada, C-317/13, ECLI:EU:C:2015:223.

Artykuł 2

Decyzja 2013/129/UE traci skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu poddania 4-metyloamfetaminy środkom kontroli i sankcjom karnym w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 2 decyzji 2013/129/UE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2015 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2015/1875**z dnia 8 października 2015 r.****w sprawie poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylo-metylo]benzamidu (AH-7921), 1-(1,3-benzodioxo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) oraz 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkom kontroli**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń w odniesieniu do nowych substancji psychoaktywnych 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylo-metylo]benzamidu (AH-7921), 1-(1,3-benzodioxo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) oraz 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) sporządzono zgodnie z decyzją 2005/387/WSiSW w ramach specjalnej sesji komitetu naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) w poszerzonym składzie, a następnie przedstawiono Komisji i Radzie w dniu 23 kwietnia 2014 r.
- (2) Zanim wystąpiono z wnioskiem o dokonanie oceny zagrożeń na poziomie Unii, 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV oraz metoksetamina nie były poddane ocenie na poziomie Organizacji Narodów Zjednoczonych, ale w czerwcu 2014 r. zostały one poddane ocenie przez Komitet Ekspertów ds. Uzależnień od Środków Odurzających Światowej Organizacji Zdrowia.
- (3) 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV oraz metoksetamina nie mają ustalonego lub potwierzonego zastosowania medycznego w leczeniu ludzi lub zwierząt. Poza ich zastosowaniem w analitycznych materiałach referencyjnych, w badaniach naukowych analizujących je pod względem chemicznym, farmakologicznym i toksykologicznym w wyniku ich pojawienia się na rynku narkotykowym – a w przypadku 25I-NBOMe także pod względem neurochemicznym – nic nie wskazuje na to, że substancje te wykorzystuje się do innych celów.
- (4) 25I-NBOMe jest silnie działającą syntetyczną pochodną 2,5-dimetoksy-4-jodofenyloetylotaminy (2C-I), typowej serotoninerгіcznej substancji halucynogennej, która jest poddana ocenie zagrożeń oraz środkom kontroli i sankcjom karnym na poziomie Unii od 2003 r. na mocy decyzji Rady 2003/847/WSiSW ⁽²⁾.
- (5) Trudno jest określić specyficzne fizyczne skutki 25I-NBOMe, ponieważ nie opublikowano żadnych badań oceniających jego toksyczność ostrą i przewlekłą, wpływ na psychikę i zachowanie oraz potencjał uzależniający, a także z powodu ograniczonej liczby dostępnych informacji i danych. Z obserwacji klinicznych osób, które zażyły tę substancję, wynika, że ma ona działanie halucynogenne i może wywoływać ostre pobudzenie, dezorientację, intensywne omamy słuchowe i wzrokowe, agresję, gwałtowne wypadki oraz powodować zadawanie sobie urazów.
- (6) W trzech państwach członkowskich zarejestrowano cztery przypadki śmierci związane z 25I-NBOMe. Ostre działanie toksyczne związane z użyciem tej substancji zgłoszono w czterech państwach członkowskich, które zgłosiły 32 przypadki zatrucia bez skutków śmiertelnych. Gdyby ta nowa substancja psychoaktywna stała się powszechniej dostępna i używana, konsekwencje dla zdrowia osób i zdrowia publicznego mogłyby być znaczące. Nie ma dostępnych informacji na temat zagrożeń społecznych związanych z 25I-NBOMe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32.⁽²⁾ Decyzja Rady 2003/847/WSiSW z dnia 27 listopada 2003 r. dotycząca środków kontroli i sankcji karnych w odniesieniu do nowych syntetycznych narkotyków 2C-I, 2C-T-2, 2C-T-7 oraz TMA-2 (Dz.U. L 321 z 6.12.2003, s. 64).

- (7) Dwadzieścia dwa państwa członkowskie oraz Norwegia zgłosiły EMCDDA i Europejskiemu Urzędowi Policji (Europolowi) zgłoszone przypadki wykrycia 25I-NBOMe. Nie są dostępne żadne dane liczbowe dotyczące używania 25I-NBOMe, jednak z ograniczonych dostępnych informacji wynika, że substancja ta może być używana w wielu różnych miejscach, takich jak dom, bary, kluby nocne i festiwale muzyczne.
- (8) W internecie otwarcie wprowadza się 25I-NBOMe do obrotu i sprzedaje jako „substancję chemiczną w fazie badań”, zaś z informacji uzyskanych w związku z konfiskatami i pobranymi próbkami oraz ze stron internetowych użytkowników i od detalistów internetowych wynika, że sprzedaje się ją jako samodzielny narkotyk, a także reklamuje się ją jako „legalny” zamiennik LSD. EMCDDA zidentyfikowało ponad 15 detalistów internetowych sprzedających tę substancję, którzy mogą mieć siedzibę w Unii i w Chinach.
- (9) W sprawozdaniu na temat oceny zagrożeń ujawniono, że dostępne dowody naukowe dotyczące 25I-NBOMe są ograniczone i wskazano, że istnieje potrzeba przeprowadzenia dalszych badań w celu określenia zagrożeń zdrowotnych i społecznych, jakie stwarza ta substancja. Dostępne dowody i informacje stanowią jednak wystarczające uzasadnienie poddania 25I-NBOMe środkom kontroli w całej Unii. Na skutek zagrożeń dla zdrowia powodowanych przez tę substancję, udokumentowanych wykryciem jej w szeregu zgłoszonych przypadków śmiertelnych, faktu, że użytkownicy mogą użyć jej nieświadomie, oraz braku wartości medycznej lub medycznego zastosowania tej substancji należy poddać 25I-NBOMe środkom kontroli w całej Unii.
- (10) Ponieważ sześć państw członkowskich kontroluje 25I-NBOMe w ramach przepisów krajowych zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r., a siedem państw członkowskich stosuje inne środki prawne w celu kontroli tej substancji, poddanie jej środkom kontroli w całej Unii pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, jakie mogą wystąpić w wyniku jej dostępności i używania.
- (11) AH-7921 jest syntetycznym analgetykiem opioidowym o nietypowej strukturze, powszechnie znanym wśród dostawców internetowych, na stronach internetowych użytkowników i w mediach jako „doxylam”. Można go łatwo pomylić z „doksylaminą”, lekiem przeciwhistaminowym o właściwościach uspokajająco-hipnotycznych, co mogłoby prowadzić do niezamierzonego przedawkowania.
- (12) Trudno jest określić specyficzne fizyczne skutki AH-7921, ponieważ nie opublikowano żadnych badań oceniających jego toksyczność ostrą i przewlekłą, wpływ na psychikę, zachowanie oraz potencjał uzależniający, a także z powodu ograniczonej liczby dostępnych informacji i danych. Wydaje się – na podstawie relacji użytkowników AH-7921 – że jego działanie przypomina działanie typowych opioidów, czyli wywołuje uczucie lekkiej euforii, swędzenie i rozluźnienie. Wydaje się, że typowym skutkiem ubocznym są mdłości. Poza samodzielnym eksperymentowaniem z AH-7921 oraz „używaniem rekreacyjnym” niektórzy użytkownicy zgłaszają samodzielne stosowanie tego nowego narkotyku w celu uśmierzania bólu, inne w celu złagodzenia objawów odstawienia spowodowanych zaprzestaniem używania innych opioidów. Może to wskazywać na możliwość rozprzestrzeniania się AH-7921 wśród populacji przyjmującej opioid drogą iniekcji.
- (13) Nie ma żadnych danych liczbowych dotyczących używania AH-7921, jednak z dostępnych informacji wynika, że substancja ta nie jest powszechnie używana, a gdy jest używana, ma to miejsce w środowisku domowym.
- (14) W okresie od grudnia 2012 r. do września 2013 r. w trzech państwach członkowskich zarejestrowano 15 przypadków śmiertelnych, w których wykryto AH-7921, samo lub w połączeniu z innymi substancjami, w próbkach pobranych pośmiertnie. O ile nie można ustalić w sposób pewny roli AH-7921 we wszystkich tych przypadkach śmiertelnych, w niektórych przypadkach substancję tę wskazano wyraźnie jako przyczynę zgonu. Jedno państwo członkowskie zgłosiło sześć przypadków zatrucia bez skutku śmiertelnego związanych z AH-7921. Gdyby ta nowa substancja psychoaktywna stała się powszechniej dostępna i używana, konsekwencje dla zdrowia osób i zdrowia publicznego mogłyby być znaczące. Nie ma dostępnych informacji na temat zagrożeń społecznych związanych z AH-7921.
- (15) W sprawozdaniu na temat oceny zagrożeń ujawniono, że dostępne dowody naukowe dotyczące AH-7921 są ograniczone i wskazano, że istnieje potrzeba przeprowadzenia dalszych badań w celu określenia zagrożeń zdrowotnych i społecznych, jakie stwarza ta substancja. Dostępne dowody i informacje stanowią jednak wystarczające uzasadnienie poddania AH-7921 środkom kontroli w całej Unii. Na skutek zagrożeń dla zdrowia powodowanych przez tę substancję, udokumentowanych wykryciem jej w szeregu zgłoszonych przypadków śmiertelnych, faktu, że użytkownicy mogą użyć jej nieświadomie, oraz braku wartości medycznej lub medycznego zastosowania tej substancji należy poddać AH-7921 środkom kontroli w całej Unii.
- (16) Ponieważ jedno państwo członkowskie kontroluje AH-7921 w ramach przepisów krajowych zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r., a pięć państw członkowskich stosuje inne środki prawne w celu kontroli tej substancji, poddanie jej środkom kontroli w całej Unii pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, jakie mogą wystąpić w wyniku jej dostępności i używania.

- (17) MDPV jest syntetycznym produktem pochodnym katynonu otrzymanym przez podstawienie w strukturze pierścieniowej, a jego skład chemiczny jest zbliżony do pyrowaleronu, przy czym obie te substancje podlegają kontroli na mocy konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r.
- (18) Informacje dotyczące przewlekłej i ostrej toksyczności związanej z MDPV, a także jego wpływu na psychikę i zachowanie oraz potencjału uzależniającego nie są gromadzone w jednolity sposób w całej Unii. Z informacji zawartych w opublikowanych badaniach i potwierdzonych przypadkami klinicznymi wynika, że zaobserwowany profil psychofarmakologiczny MDPV przypomina profil kokainy i metamfetaminy, chociaż charakteryzuje się silniejszym i dłuższym działaniem. Ponadto ustalono, że MDPV wykazuje dziesięciokrotnie silniejszą zdolność do wywołania aktywności lokomotorycznej, częstoskurczu i nadciśnienia.
- (19) Ze stron internetowych użytkowników tej substancji wynika, że jej ostra toksyczność może mieć niekorzystne działanie na ludzi, podobne do działania wywoływanego przez inne środki pobudzające. Działanie to obejmuje psychozę paranoidalną, częstoskurcz, nadciśnienie, nadmierną potliwość, problemy z oddychaniem, pobudzenie, omamy słuchowe i wzrokowe, głęboki lęk, hipertermię, wybuchy agresji i zaburzenia działania wielu narządów.
- (20) W okresie od września 2009 r. do sierpnia 2013 r. w ośmiu państwach członkowskich oraz w Norwegii zarejestrowano 108 przypadków śmiertelnych, w których MDPV wykryto w pobranych pośmiertnie próbkach materiału biologicznego lub wskazano jako przyczynę śmierci. Osiem państw członkowskich zgłosiło łącznie 525 przypadków zatrucia bez skutku śmiertelnego związanych z MDPV. Gdyby ta nowa substancja psychoaktywna stała się powszechniej dostępna i używana, konsekwencje dla zdrowia osób i zdrowia publicznego mogłyby być znaczące.
- (21) Od 2009 r. w czterech państwach członkowskich zgłoszono także przypadki wykrycia MDPV w próbkach materiału biologicznego pobranych w związku z wypadkami drogowymi ze skutkiem śmiertelnym lub bez skutku śmiertelnego, lub z prowadzeniem pojazdu pod wpływem narkotyków.
- (22) MDPV jest dostępny na rynku narkotykowym Unii od listopada 2008 r., a 27 państw członkowskich, Norwegia i Turcja zgłaszały wielokilogramowe konfiskaty tej substancji. MDPV sprzedaje się jako substancję samodzielną, jednak wykrywano go także w połączeniu z innymi substancjami. Jest on szeroko dostępny u dostawców i detalistów internetowych, w sklepach z „dopalaczami” lub u ulicznych dilerów. Istnieją przesłanki, które wskazują na pewien stopień organizacji produkcji tabletek i dystrybucji tej substancji w Unii.
- (23) W sprawozdaniu na temat oceny zagrożeń ujawniono, że istnieje potrzeba przeprowadzenia dalszych badań w celu określenia zagrożeń zdrowotnych i społecznych, jakie stwarza MDPV. Dostępne dowody i informacje stanowią jednak wystarczające uzasadnienie poddania MDPV środkom kontroli w całej Unii. Na skutek zagrożeń dla zdrowia powodowanych przez tę substancję, udokumentowanych wykryciem jej w szeregu zgłoszonych przypadków śmiertelnych, faktu, że użytkownicy mogą użyć jej nieświadomie, oraz braku wartości medycznej lub medycznego zastosowania tej substancji należy poddać MDPV środkom kontroli w całej Unii.
- (24) Ponieważ 21 państw członkowskich kontroluje MDPV w ramach przepisów krajowych zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r., a cztery państwa członkowskie stosują inne środki prawne w celu kontroli tej substancji, poddanie jej środkom kontroli w całej Unii pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, jakie mogą wystąpić w wyniku jej dostępności i używania.
- (25) Metoksetamina jest substancją z grupy arylocykloheksylamin o składzie chemicznym podobnym do ketaminy oraz do fencyklidyny (PCP), która jest substancją podlegającą kontroli na szczeblu międzynarodowym. Tak jak ketamina i PCP, metoksetamina wykazuje właściwości dysocjacyjne.
- (26) Nie istnieją badania oceniające przewlekłą i ostrą toksyczność związaną z metoksetaminą, jej wpływ na psychikę i zachowanie oraz potencjał uzależniający. Przeżycia relacjonowane na stronach internetowych przez użytkowników wskazują na to, że jej szkodliwe działanie przypomina zatrucie ketaminą. Do skutków używania tej substancji zalicza się mdłości i ciężkie wymioty, problemy z oddychaniem, napady, dezorientację, lęk, katatonię, agresję, halucynacje, paranoję i psychozę. Ponadto ostre zatrucie metoksetaminą może mieć skutki podobne do skutków wywoływanych przez środki pobudzające (pobudzenie, częstoskurcz i nadciśnienie) i oddziaływanie na funkcje mózgu, których nie oczekuje się w przypadku ostrego zatrucia ketaminą.
- (27) Dwadzieścia przypadków śmierci związanych z metoksetaminą zostało zgłoszonych przez sześć państw członkowskich, w których substancję tę wykryto w próbkach pobranych pośmiertnie. Samą metoksetaminę lub w połączeniu z innymi substancjami wykryto w 20 przypadkach zatrucia bez skutku śmiertelnego zgłoszonych przez pięć państw członkowskich. Gdyby ta nowa substancja psychoaktywna stała się powszechniej dostępna i używana, konsekwencje dla zdrowia osób i zdrowia publicznego mogłyby być znaczące.

- (28) Od listopada 2010 r. przypadki zgłoszenia wykrycia metoksetaminy zgłosiły dwadzieścia trzy państwa członkowskie oraz Norwegia i Turcja. Z informacji wynika, że metoksetamina jest sprzedawana i używana jako substancja samodzielna oraz że jest także sprzedawana jako „legalny” zamiennik ketaminy przez detalistów internetowych, sklepy z „dopalaczami” i ulicznych dilerów.
- (29) W Unii dokonano konfiskat wielokilogramowych ilości proszku, jednak nie ma informacji na temat ewentualnego udziału przestępczości zorganizowanej. Produkcja metoksetaminy nie wymaga specjalistycznego wyposażenia.
- (30) Dane liczbowe dotyczące używania tej substancji ograniczają się do niereprezentatywnych badań przeprowadzonych w dwóch państwach członkowskich. Z badań tych wynika, że wskaźnik używania metoksetaminy jest niższy niż w przypadku ketaminy. Z dostępnych informacji wynika, że substancja ta może być używana w wielu różnych miejscach, w tym w domu, barach, klubach nocnych i na festiwalach muzycznych.
- (31) W sprawozdaniu na temat oceny zagrożeń ujawniono, że istnieje potrzeba przeprowadzenia dalszych badań w celu określenia zagrożeń zdrowotnych i społecznych, jakie stwarza metoksetamina. Dostępne dowody i informacje stanowią jednak wystarczające uzasadnienie poddania metoksetaminy środkom kontroli w całej Unii. Na skutek zagrożeń dla zdrowia powodowanych przez tę substancję, udokumentowanych wykryciem jej w szeregu zgłoszonych przypadków śmiertelnych, faktu, że użytkownicy mogą użyć jej nieświadomie, oraz braku wartości medycznej lub medycznego zastosowania tej substancji metoksetaminę należy poddać środkom kontroli w całej Unii.
- (32) Ponieważ dziewięć państw członkowskich kontroluje metoksetaminę w ramach przepisów krajowych zgodnie ze zobowiązaniami wynikającymi z konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r., a dziewięć państw członkowskich stosuje inne środki prawne w celu kontroli tej substancji, poddanie jej środkom kontroli w całej Unii pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, jakie mogą wystąpić w wyniku jej dostępności i używania.
- (33) Decyzja 2005/387/WSiSW powierza Radzie uprawnienia wykonawcze mające na celu szybkie i oparte na wiedzy fachowej reagowanie na poziomie Unii na pojawianie się nowych substancji psychoaktywnych wykrywanych i zgłaszanych przez państwa członkowskie, poprzez poddawanie tych substancji środkom kontroli w całej Unii. Ponieważ spełnione są warunki i procedura rozpoczęcia wykonywania tych uprawnień wykonawczych, należy przyjąć decyzję wykonawczą, aby poddać 25I-NBOMe, AH-7921, MDPV i metoksetaminę kontroli w całej Unii.
- (34) W wyroku z 16 kwietnia 2015 r. w połączonych sprawach C-317/13 i C-679/13 ⁽¹⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że przed przyjęciem decyzji wykonawczych na podstawie art. 8 ust. 3 decyzji 2005/387/WSiSW Rada powinna konsultować się z Parlamentem Europejskim. Decyzja wykonawcza Rady 2014/688/UE ⁽²⁾ została przyjęta bez uprzedniego zasięgnięcia takiej opinii, skutkiem czego dotknięta jest wada proceduralną. Należy zatem zastąpić decyzję 2014/688/UE niniejszą decyzją.
- (35) Aby zapewnić ciągłość środków kontroli w całej Unii oraz wypełnianie przez państwa członkowskie zobowiązań wynikających z konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r. oraz z Jednolitej konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o środkach odurzających z 1961 r. w odniesieniu do 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenyl)-N-(2-metoksybenzyl)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamidu (AH-7921), 1-(1,3-benzodioxol-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) oraz 2-(3-metoksyfenyl)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) niniejsza decyzja powinna pozostać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu poddania tych nowych substancji psychoaktywnych środkom kontroli i sankcjom karnym w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 2 decyzji 2014/688/UE.
- (36) Dania jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (37) Irlandia jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 kwietnia 2015 r., Parlament/Rada, sprawy połączone C-317/13 i C-679/13, ECLI:EU:C:2015:223.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/688/UE z dnia 25 września 2014 r. w sprawie poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenyl)-N-(2-metoksybenzyl)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamidu (AH-7921), 1-(1,3-benzodioxol-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) i 2-(3-metoksyfenyl)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkom kontroli (Dz.U. L 287 z 1.10.2014, s. 22).

- (38) Zjednoczone Królestwo nie jest związane decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW, nie jest nią związane ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące nowe substancje psychoaktywne poddaje się środkom kontroli w całej Unii:

- a) 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminę (25I-NBOMe);
- b) 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamid (AH-7921);
- c) 1-(1,3-benzodioksylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-on (MDPV);
- d) 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanon (metoksetaminę).

Artykuł 2

Decyzja 2014/688/UE zostaje zastąpiona, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu poddania 2-(2,5-dimetoksy-4-jodofenylo)-N-(2-metoksybenzylo)etyloaminy (25I-NBOMe), 3,4-dichloro-N-[(1-dimetyloamino)cykloheksylometylo]benzamid (AH-7921), 1-(1,3-benzodioksylo-5-yl)-2-pirolidyno-1-ylpentan-1-onu (MDPV) oraz 2-(3-metoksyfenylo)-2-(etyloamino)cykloheksanonu (metoksetaminy) środkom kontroli i sankcjom karnym w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 2 decyzji 2014/688/UE.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2015 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2015/1876
z dnia 8 października 2015 r.
w sprawie poddania 5-(2-aminopropyl)indolu środkom kontroli

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdanie na temat oceny zagrożeń dotyczące nowej substancji psychoaktywnej 5-(2-aminopropyl)indolu zostało sporządzone zgodnie z art. 6 decyzji 2005/387/WSiSW w ramach sesji specjalnej komitetu naukowego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) w poszerzonym składzie, a następnie przedłożone Komisji i Radzie w dniu 16 kwietnia 2013 r.
- (2) Substancja 5-(2-aminopropyl)indol jest syntetyczną pochodną indolu z podstawieniem od strony fenylu w układzie pierścieniowym indolu. Wydaje się, że jest to substancja pobudzająca, która może mieć również efekty halucynogenne. 5-(2-aminopropyl)indol występuje głównie w postaci proszku, ale również w postaci tabletek i kapsułek. Jest on dostępny w sprzedaży internetowej oraz sprzedawany w sklepach z „dopalaczami” jako „substancja chemiczna w fazie badań”. Wykrywano go również w próbkach produktu sprzedawanego jako „dopalacz”, zwanego „Benzo Fury”, oraz w postaci tabletek przypominających ecstasy.
- (3) Z dostępnych informacji i danych wynika, że ostra toksyczność 5-(2-aminopropyl)indolu może wywoływać u ludzi działania niepożądane, takie jak częstoskurcz i hipertermia, i może powodować również rozszerzenie źrenic, pobudzenie i drgawki. 5-(2-aminopropyl)indol może wchodzić w reakcje z innymi substancjami, w tym z produktami leczniczymi i środkami pobudzającymi, które działają na układ monoaminergiczny. Trudno określić konkretne skutki fizyczne, jakie 5-(2-aminopropyl)indol wywołuje w organizmie człowieka, ponieważ brak jest publikacji badań oceniających jego toksyczność ostrą i przewlekłą, jego wpływ na psychikę i zachowanie oraz jego potencjał uzależniający, a także ze względu na ograniczoną ilość informacji i danych.
- (4) W okresie między kwietniem a sierpniem 2012 r. w czterech państwach członkowskich odnotowano w sumie 24 przypadki śmiertelne, w przypadku których w próbkach pobranych pośmiertnie wykryto 5-(2-aminopropyl)indol, występujący osobno lub w połączeniu z innymi substancjami. Choć na podstawie dostępnych informacji nie da się stwierdzić z całą pewnością, w jakim stopniu 5-(2-aminopropyl)indol przyczynił się do wszystkich tych przypadków śmiertelnych, to w niektórych przypadkach substancję tę wymieniono z nazwy w przyczynach śmierci. Gdyby ta nowa substancja psychoaktywna stała się powszechniejszą dostępną i stosowaną, mogłoby to mieć poważne skutki dla zdrowia osób i zdrowia publicznego. Brak jest dostępnych informacji na temat zagrożeń społecznych, jakie stwarza 5-(2-aminopropyl)indol.
- (5) Dziewięć państw członkowskich zgłosiło do EMCDDA oraz do Europejskiego Urzędu Policji (Europol) przypadki wykrycia 5-(2-aminopropyl)indolu. Brak jest danych liczbowych na temat używania tej substancji, ale z ograniczonej liczby dostępnych informacji wynika, że może być ona zażywana w podobnych miejscach jak inne środki pobudzające, takich jak dom, bary, kluby nocne lub na festiwalach muzycznych.
- (6) Brak jest informacji wskazujących, że 5-(2-aminopropyl)indol jest wytwarzany w Unii, jak również brak jest dowodów wskazujących na udział przestępczości zorganizowanej w produkcji, dystrybucji lub dostarczaniu tej nowej substancji psychoaktywnej.
- (7) Substancja 5-(2-aminopropyl)indol nie ma żadnej znanej, stwierdzonej lub potwierdzonej wartości medycznej bądź zastosowania medycznego; ta nowa substancja psychoaktywna nie została również objęta pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu w Unii. Poza jej wykorzystywaniem jako wzorca analitycznego i w badaniach naukowych, nic nie wskazuje na to, że jest ona wykorzystywana do innych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, s. 32.

- (8) Substancja 5-(2-aminopropylo)indol nie została poddana badaniom ani nie podlega obecnie procedurze badania w ramach systemu ONZ w rozumieniu decyzji 2005/387/WSiSW. Dwa państwa członkowskie kontrolują tę nową substancję psychoaktywną na mocy przepisów krajowych, wypełniając zobowiązania wynikające z konwencji ONZ o substancjach psychotropowych z 1971 r. Pięć państw europejskich kontroluje 5-(2-aminopropylo)indol, stosując przepisy dotyczące nowych substancji psychoaktywnych, produktów niebezpiecznych lub produktów leczniczych.
- (9) W sprawozdaniu na temat oceny zagrożeń stwierdzono, że dowody naukowe dotyczące 5-(2-aminopropylo)indolu są skąpe i potrzebne są dalsze badania w celu określenia zagrożeń zdrowotnych i społecznych, jakie on stwarza. Dostępne dowody i informacje dają jednak wystarczającą podstawę do poddania 5-(2-aminopropylo)indolu środkom kontroli w całej Unii. Ze względu na zagrożenia zdrowotne, jakie stwarza ta substancja – udokumentowane wykryciem jej w kilku zgłoszonych przypadkach śmiertelnych – i na fakt, że użytkownicy mogą zażywać ją nieświadomie, oraz ze względu na brak wartości medycznej bądź zastosowania medycznego 5-(2-aminopropylo)indol powinien zostać poddany środkom kontroli w całej Unii.
- (10) Ponieważ sześć państw członkowskich już poddaje kontroli 5-(2-aminopropylo)indol w ramach różnego rodzaju przepisów, poddanie tej substancji środkom kontroli w całej Unii pomogłoby zapobiec pojawieniu się przeszkód w transgranicznej współpracy w zakresie egzekwowania prawa i współpracy wymiarów sprawiedliwości oraz chronić użytkowników przed zagrożeniami związanymi z jej zażywaniem.
- (11) Decyzja 2005/387/WSiSW powierza Radzie uprawnienia wykonawcze mające na celu szybkie i oparte na wiedzy fachowej reagowanie na poziomie Unii na pojawianie się nowych substancji psychoaktywnych wykrywanych i zgłaszanych przez państwa członkowskie, poprzez poddawanie tych substancji środkom kontroli w całej Unii. Ponieważ spełnione są warunki i procedura zainicjowania wykonywania tych uprawnień wykonawczych, należy przyjąć decyzję wykonawczą, aby poddać 5-(2-aminopropylo)indol środkom kontroli w całej Unii.
- (12) Niniejsza decyzja zastępuje decyzję wykonawczą Rady 2013/496/UE ⁽¹⁾, która została unieważniona przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zwany dalej „Trybunałem”) wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2015 r. w sprawie C-679/13 ⁽²⁾. We wspomnianym wyroku Trybunał utrzymał skutki decyzji 2013/496/UE do czasu wejścia w życie nowych aktów prawnych, które mają ją zastąpić. Zatem z dniem wejścia niniejszej decyzji w życie decyzja 2013/496/UE utraci skuteczność.
- (13) Aby zapewnić ciągłość środków kontroli w całej Unii w odniesieniu do 5-(2-aminopropylo)indolu, niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu poddania nowej substancji psychoaktywnej środkom kontroli i sankcjom karnym w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 2 decyzji 2013/496/UE.
- (14) Dania jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (15) Irlandia jest związana decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem bierze udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW.
- (16) Zjednoczone Królestwo nie jest związane decyzją 2005/387/WSiSW, a zatem nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, która wykonuje decyzję 2005/387/WSiSW, nie jest nią związane ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nową substancję psychoaktywną 5-(2-aminopropylo)indol poddaje się środkom kontroli w całej Unii.

Artykuł 2

Decyzja 2013/496/UE traci skuteczność z dniem wejścia w życie niniejszej decyzji, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminu poddania nowej substancji psychoaktywnej środkom kontroli i sankcjom karnym w ich przepisach krajowych, jak określono w art. 2 decyzji 2013/496/UE.

⁽¹⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/496/UE z dnia 7 października 2013 r. w sprawie poddania 5-(2-aminopropyl)indolu środkom kontroli (Dz.U. L 272 z 12.10.2013, s. 44).

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 kwietnia 2015 r., Parlament/Rada, C-679/13, ECLI:EU:C:2015:223.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 8 października 2015 r.

W imieniu Rady

J. ASSELBORN

Przewodniczący

DECYZJA KOMISJI (UE) 2015/1877**z dnia 20 kwietnia 2015 r.****w sprawie taryf naliczanych przez rumuńskie przedsiębiorstwo S.C. Hidroelectrica SA na rzecz S.C. Termoelectrica SA i S.C. Electrocentrale Deva SA – SA.33475 (12/C)***(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 2648)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

uwzględniając decyzję, na mocy której Komisja wszczęła procedurę określoną w art. 108 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do pomocy nr SA.33475 (12/C, ex 12/NN) ⁽¹⁾,

po wezwaniu stron trzecich do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Dnia 2 sierpnia 2011 r. Komisja otrzymała skargę od funduszu inwestycyjnego S.C. Fondul Proprietatea SA („skarżący”) w związku z zakupem energii elektrycznej dokonany przez S.C. Hidroelectrica SA („Hidroelectrica”) od dostawców energii elektrycznej po cenach rzekomo ustalonych powyżej ceny rynkowej.
- (2) Dnia 25 kwietnia 2012 r. Komisja powiadomiła Rumunię o podjęciu decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 108 ust. 2 Traktatu w odniesieniu do umów, na mocy których Termoelectrica SA („Termoelectrica”) i S.C. Electrocentrale Deva SA („Electrocentrale Deva”) dostarczały Hidroelectricie hurtowo energię elektryczną, zwanej dalej „decyzją o wszczęciu postępowania”.
- (3) Decyzję o wszczęciu postępowania opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾. Komisja wezwała władze rumuńskie i zainteresowane strony do przedstawienia uwag.
- (4) Dnia 23 lipca 2012 r. władze rumuńskie przekazały Komisji wstępne uwagi dotyczące decyzji o wszczęciu postępowania.
- (5) Komisja otrzymała wstępne uwagi wyłącznie od spółek Termoelectrica i od Electrocentrale Deva, odpowiednio z dnia 11 czerwca 2012 r. i z dnia 12 czerwca 2012 r., które władze rumuńskie przekazały Komisji dnia 26 lipca 2012 r. Dnia 2 sierpnia 2012 r. władze rumuńskie ponownie przekazały Komisji te same wstępne uwagi.
- (6) Dnia 12 lutego 2013 r. Komisja powiadomiła władze rumuńskie, że nie otrzymała żadnych uwag od zainteresowanych stron.
- (7) Dnia 24 marca 2013 r. władze rumuńskie podtrzymały swoje wstępne stanowisko w związku z przedmiotową sprawą.
- (8) W pismach z dnia 29 lipca i 11 września 2013 r., 3 marca, 6 sierpnia i 25 września 2014 r. oraz 19 stycznia 2015 r. Komisja zwróciła się do władz rumuńskich o przekazanie dodatkowych informacji. Władze rumuńskie przedstawiły dalsze informacje w dniach 11 września 2013 r., 24 marca, 14 maja, 3 września, 22 września, 10 października i 21 października 2014 r. oraz 20 lutego 2015 r.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2012) 2552 final z dnia 25 kwietnia 2012 r. dotycząca sprawy SA. 33475, s. 46.⁽²⁾ Dz.U. C 395 z 20.12.2012, s. 46.

- (9) Dnia 16 kwietnia 2015 r. Rumunia odstąpiła od swoich praw wynikających z art. 342 Traktatu w związku z art. 3 rozporządzenia nr 1 ⁽³⁾ do otrzymania decyzji w języku rumuńskim i zgodziła się na przyjęcie decyzji w języku angielskim.

2. OPIS ŚRODKÓW POMOCY

- (10) W niniejszej sekcji przedstawiono umawiające się strony (tj. spółki Hidroelectrica, Termoelectrica, i Electrocentrale Deva), innych wytwórców energii elektrycznej, umowy kupna energii elektrycznej w kontekście rumuńskiego rynku energii elektrycznej oraz różne zmiany i powiązania między domniemanymi beneficjentami.

2.1. Umawiające się strony

2.1.1. Hidroelectrica

- (11) Hidroelectrica została utworzona w 2000 r. Hidroelectrica podlega zwykłemu prawu spółek. Jej kapitał podstawowy jest własnością państwa rumuńskiego za pośrednictwem Ministerstwa Gospodarki i Handlu (80,06 %) oraz skarżącego (19,94 %). Państwo rumuńskie jest reprezentowane podczas walnego zgromadzenia Hidroelectrica. Zgodnie z aktem założycielskim spółki Hidroelectrica dyrektor generalny prowadzi bieżącą działalność przedsiębiorstwa i reprezentuje je, a także podejmuje niezależne decyzje dotyczące spraw innych niż te zarezerwowane dla walnego zgromadzenia i dla zarządu. W praktyce dyrektorzy Hidroelectrici łączą swoje funkcje ze stanowiskami w rządzie ⁽⁴⁾.
- (12) Hidroelectrica jest największym wytwórcą energii elektrycznej w Rumunii z roczną zdolnością produkcyjną wynoszącą ok. 17,5 TWh w zwykłym roku hydrologicznym. Hidroelectrica zajmuje się produkcją energii elektrycznej wykorzystując jazy i elektrownie wodne przepływowe. Produkcja taka podlega jednak wielu zmianom w zależności od warunków hydrologicznych: w 2009 r. Hidroelectrica wyprodukowała 16,4 TWh, w 2010 r. – 21,3 TWh, zaś w 2011 r. – 14,7 TWh. W 2013 r. udział Hidroelectrici w rynku wyniósł 28,24 % – więcej niż przedsiębiorstwa Complexul Energetic Oltenia, producenta energii elektrycznej wytwarzanej na bazie węgla, którego udział w rynku wyniósł 20,83 % i więcej niż przedsiębiorstwa Nuclearelectrica, którego udział w rynku wyniósł 20,65 %, przy czym oba te przedsiębiorstwa są własnością państwa.
- (13) Dnia 26 czerwca 2012 r. Hidroelectrica została objęta postępowaniem w związku z niewypłacalnością ⁽⁵⁾, które zakończyło się dnia 26 czerwca 2013 r. ⁽⁶⁾. Dnia 25 lutego 2014 r. Hidroelectrica została ponownie objęta postępowaniem w związku z niewypłacalnością.

2.1.2. Beneficjenci

- (14) Dostawcami, z którymi Hidroelectrica zawarła umowy będące przedmiotem postępowania, są Termoelectrica i Electrocentrale Deva, dwa przedsiębiorstwa produkujące energię elektryczną wytwarzaną na bazie węgla będące, bezpośrednio lub pośrednio, własnością państwa, z roczną zdolnością produkcyjną wynoszącą w dniu podpisania umów odpowiednio 1,7 TW i 1,3 TW oraz z udziałem w rynku w wysokości 3 % i 5 % w 2009 r. ⁽⁷⁾ oraz 1,9 % i 4,1 % w 2011 r. ⁽⁸⁾. Termoelectrica i Electrocentrale Deva prowadziły sprzedaż energii elektrycznej produkowanej z lokalnego węgla pozyskanego z drogich, niekonkurencyjnych lokalnych kopalń ⁽⁹⁾.

⁽³⁾ Rozporządzenie nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58).

⁽⁴⁾ Wszyscy członkowie zarządu Hidroelectrici poza dyrektorem generalnym Hidroelectrici i przedstawicielami Fondul Proprietatea (2010) łączyli inne funkcje w różnych ministerstwach i byli powoływani rozporządzeniami Ministerstwa Gospodarki i Handlu, jak następuje: (i) w latach 2005–2006: osobisty doradca w gabinecie ministra gospodarki i handlu, dyrektor gabinetu ministra ds. małych i średnich przedsiębiorstw, osobisty doradca w gabinecie ministra w Ministerstwie Finansów Publicznych i osobisty doradca w Sekretariacie Generalnym rządu byli członkami zarządu Hidroelectrici; (ii) w latach 2007–2008: brak danych; (iii) w 2009 r.: sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki i Handlu był również prezesem zarządu Hidroelectrici (2009), natomiast inny sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów Publicznych i dwóch dyrektorów generalnych w Ministerstwie Gospodarki i Handlu byli również członkami zarządu Hidroelectrici; (iv) w 2010 r.: trzech osobiści doradcy w Ministerstwie Gospodarki i Handlu, sekretarz stanu w Ministerstwie Finansów i dyrektor generalny w Ministerstwie Gospodarki i Handlu byli członkami zarządu Hidroelectrici.

⁽⁵⁾ Decyzja Sądu w Bukareszcie nr 22456/3/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r.

⁽⁶⁾ Decyzja Sądu w Bukareszcie nr 6482 z dnia 26 czerwca 2013 r.

⁽⁷⁾ Organ regulacji energetyki, *Sprawozdanie roczne za 2009 r.*, s. 15.

⁽⁸⁾ Organ regulacji energetyki, *Sprawozdanie roczne za 2011 r.*, s. 15.

⁽⁹⁾ Na przykład kopalnie węgla zaopatrujące Termoelectricę, takie jak kopalnia Paroseni, były objęte planem pomocy na rzecz definitywnego zamknięcia niekonkurencyjnych kopalń węgla w Rumunii, na który Komisja wyraziła zgodę decyzją z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie SA 33 033 – Państwowe przedsiębiorstwo węgla kamiennego.

- (15) Electrocentrale Deva była jednostką gospodarczą Termoelectriki do końca grudnia 2001 r., gdy została do niej włączona jako odrębne przedsiębiorstwo, wraz z innymi jednostkami gospodarczymi będącymi własnością państwa (CE Craiova, Electrocentrale Bucuresti, CE Rovinari itp.). Do dnia 27 marca 2012 r. Termoelectrica była wyłącznym akcjonariuszem Electrocentrale Deva.

2.2. Inne informacje dotyczące rynku

- (16) W sektorze wytwarzania energii elektrycznej w Rumunii dominują przedsiębiorstwa kontrolowane przez państwo, których łączny udział w rynku wynosi około 90 %⁽¹⁰⁾. W 2011 r. całkowita produkcja energii elektrycznej netto w Rumunii wyniosła 60,38 TWh. Wytwarzanie energii opiera się głównie na hydroelektrowniach (ok. 28 % całkowitego wytwarzania), hydroelektrowniach (ok. 18 %) i paliwach kopalnych (ok. 51 %) ⁽¹¹⁾.
- (17) Rumuński rynek jest powiązany w szczególności z rynkiem bułgarskim, o zdolności przesyłowej netto wynoszącej 400 MW w latach 2009–2010, i z rynkiem węgierskim, o zdolności przesyłowej netto wynoszącej 500–800 MW w latach 2009–2010. Z powodu ograniczenia przesyłowego zdolność netto wynikająca z powiązania z przedmiotowymi państwami członkowskimi nie była w tym okresie w pełni wykorzystana. W latach 2009–2011 przepływ energii elektrycznej importowanej do Rumunii i eksportowanej z Rumunii przedstawiał się następująco: (i) w 2009 r. import energii elektrycznej wyniósł 676 GWh, zaś eksport – 3 154 GWh (ok. 4,8 % całkowitej energii elektrycznej produkowanej w Rumunii); (ii) w 2010 r. import energii elektrycznej wyniósł 943 GWh, zaś eksport – 3 854 GWh (ok. 3,4 % całkowitej energii elektrycznej produkowanej w Rumunii); (iii) w 2011 r. import energii elektrycznej wyniósł 1 036 GWh, zaś eksport – 2 942 GWh (ok. 2,8 % całkowitej energii elektrycznej produkowanej w Rumunii).

2.3. Umowy

- (18) Umowę z Termoelectricą zawarto dnia 30 lipca 2008 r. ⁽¹²⁾, zaś umowę z Electrocentrale Deva – dnia 9 czerwca 2009 r. (w niniejszej decyzji zwane dalej łącznie „Umowami”) na okres dziesięciu lat. Pod koniec sierpnia 2012 r., w trakcie procedury związanej z niewypłacalnością Hidroelectriki, nadzorca sądowy Hidroelectriki, Euro-Insol, rozwiązał Umowy ⁽¹³⁾.
- (19) W pismach skierowanych do Ministerstwa Gospodarki i Handlu Termoelectrica i Electrocentrale Deva zwróciły się z wnioskiem o zgodę na podpisanie Umów, jak wskazano w motywach 20–22.
- (20) Dnia 15 lipca 2008 r. pismem nr 7323 Termoelectrica stwierdziła co następuje: „[...] Termoelectrica SA przeanalizowała kilka metod rozwiązania tego pilnego problemu i stwierdziła, że jedyne rozwiązanie mające szanse szybkiego powodzenia, które nie wymaga zatwierdzenia UE, jest następujące: podpisanie długoterminowej (10-letniej) umowy między Termoelectrica SA a Hidroelectrica SA na zakup energii elektrycznej produkowanej przez jednostkę gospodarczą nr 4 CET Paroşeni. Cena oferty będzie ceną ustanowioną przez ANRE dla CET Paroşeni na rynku regulowanym, opartą na uzasadnionych kosztach Termoelectriki SA; oraz podpisanie długoterminowej (ok. 10-letniej) umowy na dostawę węgla z Compania Naţională a Huilei Petroşani. W odniesieniu do Termoelectrica SA (SE Paroşeni), a nawet do Compania Naţională a Huilei ⁽¹⁴⁾, rozwiązanie takie [...] zapewniłoby tym dwóm przedsiębiorstwom zlokalizowanym w Jiu Valley długoterminową przyszłość”.
- (21) Dnia 27 maja 2009 r. pismem nr 10855 Electrocentrale Deva zwróciła się z następującym wnioskiem: „[...] Aby zapobiec upadłości spółki i stworzyć warunki konieczne do finansowania i realizacji inwestycji niezbędnych do dalszej działalności, zwracamy się o udzielenie zgody na negocjacje i zawarcie 10-letniej umowy między Electrocentrale Deva a Hidroelectrica Bucureşti na dodatkową sprzedaż spółce Hidroelectrica energii elektrycznej w ilości odpowiadającej średniej mocy 150 MW poza ilością dostarczaną na regulowanym rynku i po cenie zatwierdzonej przez ANRE, która pokryje uzasadnione koszty produkcji”.
- (22) Wspomniane dwa pisma zostały zatwierdzone przez przedstawicieli rumuńskiego Ministerstwa Gospodarki i Handlu na szczeblu ministra lub sekretarza stanu. W Umowach określono, że zostały one zawarte na podstawie tych pism.

⁽¹⁰⁾ Organ regulacji energetyki, *Sprawozdanie roczne za 2010 r.*, s. 12.

⁽¹¹⁾ Organ regulacji energetyki, *Sprawozdanie roczne za 2011 r.*, s. 22.

⁽¹²⁾ Dostawy rozpoczęto w 2009 r.

⁽¹³⁾ Umowę z Termoelectrica rozwiązano dnia 29 sierpnia 2012 r., zaś umowę z Electrocentrale Deva dnia 30 sierpnia 2012 r.

⁽¹⁴⁾ Dnia 1 sierpnia 2013 r. Societatea Naţională a Huilei powstała z wydzielenia z rzekomo konkurencyjnych kopalń Compania Naţională a Huilei, została również włączona do Complexul Energetic Hunedoara.

- (23) Według warunków umowy z Termoelectrica ani Hidroelectrica ani Termoelectrica nie miały możliwości rozwiązania umowy. Według warunków określonych w umowie z Electrocentrale Deva zarówno Hidroelectrica, jak i Electrocentrale Deva miały możliwość rozwiązania umowy w następujących okolicznościach: (i) w przypadku utraty przez jedną ze stron statusu producenta w terminie 5 dni roboczych od dnia utraty tego statusu; (ii) w przypadku odmowy jednej ze stron zawarcia nowej umowy lub zmiany obowiązującej umowy w sytuacji, gdy zmieniły się okoliczności gospodarcze i techniczne, które występowały w dniu zawarcia tej umowy; (iii) w innych przypadkach określonych w obowiązujących przepisach lub regulacjach ⁽¹⁵⁾.
- (24) Umowa z Termoelectrica zawierała następujące elementy: (i) cena określona w umowie będzie corocznie ustalana przez rumuński organ regulacyjny w zakresie energii („ANRE”) w oparciu o koszty produkcji uzasadnione przez Termoelectricę; (ii) Hidroelectrica zakupi całość energii elektrycznej wyprodukowanej każdego miesiąca przez elektrownię Paroseni ⁽¹⁶⁾. Od dnia podpisania umowy do dnia jej rozwiązania przez nadzorcę sądowego była ona ośmiokrotnie zmieniana (siedem aneksów dotyczyło korekty ceny) ⁽¹⁷⁾.
- (25) Umowa z Electrocentrale Deva zawierała następujące elementy: (i) cena określona w umowie będzie ustalana przez ANRE w oparciu o koszty produkcji uzasadnione przez Electrocentrale Deva; (ii) w przypadku zaprzestania regulacji cen energii elektrycznej przez ANRE, cena ma być negocjowana przez strony i ma nie być niższa niż cena określona w umowie w roku poprzednim; (iii) strony umowy nie naliczają kary ani innych opłat w przypadku, gdy sprzedawca nie dostarczy ilości energii elektrycznej określonej w umowie lub gdy kupujący nie dokona zapłaty w wysokości ceny określonej w umowie ⁽¹⁸⁾. Od dnia podpisania umowy do dnia jej rozwiązania przez nadzorcę sądowego była ona pięciokrotnie ⁽¹⁹⁾ zmieniana (wszystkie zmiany dotyczyły korekty ceny).
- (26) Pomimo jasných przepisów zawartych w obu umowach, w których określono, że cenę umowną co do zasady ustala ANRE, w praktyce korekty cen odbywały się po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu, poza trzema wyjątkami ⁽²⁰⁾.
- (27) Na przykład Hidroelectrica pismem (data nieczytelna) zwróciła się do Ministerstwa Gospodarki i Handlu o zatwierdzenie korekty cen na okres od dnia 1 sierpnia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. z uwagi na „wzrost kosztów produkcji”. W tym samym piśmie jasno wskazano, że „celem zawarcia i wykonania przedmiotowych dwóch umów jest sprzedaż na rynku konkurencyjnym określonej ilości energii elektrycznej wytwarzanej na bazie węgla kamiennego w połączeniu z energią wodną oraz zapewnienie dwóm producentom energii termalnej umów przyjętych przez instytucje finansowe jako hipoteka, w celu uzyskania długoterminowych pożyczek niezbędnych do przeprowadzenia inwestycji wymaganych do utrzymania licencji na produkcję energii elektrycznej”.
- (28) Podobnie w innym piśmie Hidroelectrica zwróciła się do Ministerstwa Gospodarki i Handlu o zgodę na utrzymanie ceny z 2009 r. w wysokości 230 RON/MWh na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 marca 2010 r. w celu „uzyskania przychodów wymaganych do kontynuacji trwającej restrukturyzacji przedsiębiorstwa zajmującego się produkcją węgla kamiennego na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej i przedsiębiorstwa zajmującego się wytwarzaniem energii termalnej [...]”.
- (29) Ponadto po zawarciu Umów pismem nr 6547 z 2011 r. Hidroelectrica zwróciła się do Ministerstwa Gospodarki i Handlu o zatwierdzenie korekty cen na 2011 r. w celu umożliwienia spółkom Termoelectrica i Electrocentrale Deva „uzyskania długoterminowych pożyczek niezbędnych do przeprowadzenia inwestycji wymaganych do utrzymania licencji na produkcję energii elektrycznej oraz do uzyskania przychodów niezbędnych do restrukturyzacji przedsiębiorstwa Compania Nationala a Huilei zajmującego się produkcją”.

⁽¹⁵⁾ Art. 25 Umowy z Electrocentrale Deva.

⁽¹⁶⁾ Grupa 4 CET Paroseni – szacunkowa ilość określona w umowie podczas całego okresu trwania umowy wynosi 940 GWh rocznie.

⁽¹⁷⁾ W aneksie 1 z dnia 22 marca 2009 r. wyznaczono cenę w wysokości 225 RON/MWh na 2009 r.; w aneksie 2, data nieznaną, wyznaczono cenę w wysokości 225 RON/MWh na 2009 r. i określono, że począwszy od 2010 r. cena na cały okres trwania umowy jest ustalana przez ANRE; w aneksie 3 z dnia 7 sierpnia 2009 r. wyznaczono cenę w wysokości 230 RON/MWh na 2009 r.; w aneksie 4 z dnia 19 lutego 2010 r. wyznaczono cenę w wysokości 230 RON/MWh na okres 1 stycznia–31 marca 2010 r.; w aneksie 5 z dnia 30 marca 2010 r. wyznaczono cenę w wysokości 230 RON/MWh na okres 1 kwietnia–31 grudnia 2010 r.; w aneksie 6 z dnia 31 grudnia 2010 r. wyznaczono taką samą cenę jak w aneksie 5 (w wysokości 230 RON/MWh do dnia 31 stycznia 2011 r.); w aneksie 7 z dnia 1 lutego 2011 r. wyznaczono cenę w wysokości 235 RON/MWh na okres 1 lutego–31 grudnia 2011 r.; w aneksie 8 z dnia 22 września 2011 r. zastąpiono początkowego dostawcę Termoelectricę z pierwotnej umowy nowym dostawcą SC de Producere a Energieie Electricice si Termice Electrocentrale Paroseni S.A.

⁽¹⁸⁾ Zob. art. 14 Umowy z Electrocentrale Deva.

⁽¹⁹⁾ Początkowa cena określona w Umowie wynosiła 220,56 RON/MWh. W aneksie 1 z dnia 1 sierpnia 2009 r. wyznaczono cenę w wysokości 234 RON/MWh na 2009 r.; w aneksie 2 z dnia 2 stycznia 2010 r. wyznaczono cenę w wysokości 225,7 RON/MWh na okres 1 stycznia–30 czerwca 2010 r.; w aneksie 3 z dnia 11 lutego 2010 r. wyznaczono cenę w wysokości 234 RON/MWh na okres 1 stycznia–31 marca 2010 r.; w aneksie 4 z dnia 1 kwietnia 2010 r. wyznaczono cenę w wysokości 234 RON/MWh na okres 1 kwietnia–31 grudnia 2010 r.; w aneksie 5 z dnia 1 lutego 2011 r. wyznaczono cenę w wysokości 234 RON/MWh na okres 1 lutego–31 grudnia 2011 r.

⁽²⁰⁾ W odniesieniu do Termoelectrici: w aneksie 1 z dnia 20 marca 2009 r. określono cenę na 2009 r. na podstawie decyzji ANRE; w aneksie 2 z dnia 1 czerwca 2009 r. wyznaczono cenę na 2009 r. i określono, że począwszy od 2010 r. cena umowna jest ustalana przez ANRE w odniesieniu do elektrowni Paroseni.

W odniesieniu do Electrocentrale Deva: w aneksie 2 z dnia 7 stycznia 2009 r. cenę skorygowano na podstawie decyzji ANRE.

- (30) We wszystkich pismach jasno stwierdzono, że Hidroelectrica zwracała się do Ministerstwa Gospodarki i Handlu o zgodę na „upoważnienie kierownictwa wykonawczego przedmiotowych trzech producentów energii elektrycznej do podpisania aneksów dotyczących nowych cen”.
- (31) Ponadto we wszystkich aneksach do Umów dotyczących korekt cen odnoszono się do wewnętrznych pism przesłanych przez Hidroelectricę i, poza trzema wyjątkami, o których mowa w motywie 26, zatwierdzonych albo przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu, albo przez sekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i Handlu, na podstawie których to pism zatwierdzono przedmiotowe zmiany cen ⁽²¹⁾.
- (32) Ilość zakupionej energii elektrycznej i średnie ceny, za jakie nabyto energię zgodnie z Umowami w latach 2009–2011, przedstawiają się następująco ⁽²²⁾:

	2009 r.	2010 r.	2011 r.
Electrocentrale DEVA			
Ilość (GWh)	499,8	308,6	146,4
Cena kupna (RON/MWh)	230,2	234,0	234,0
	2009 r.	2010 r.	2011 r.
Termoelectrica			
Ilość (GWh)	900,7	804,6	648,9
Cena kupna (RON/MWh)	227,4	230,0	234,4

2.4. Rumuński rynek energii elektrycznej

- (33) Obrót energią elektryczną w Rumunii odbywa się głównie na dwóch rynkach: (i) na regulowanym rynku energii elektrycznej, na którym obrót energią elektryczną odbywa się w oparciu o regulowane taryfy i na uregulowanych warunkach; oraz (ii) na konkurencyjnym rynku energii elektrycznej, na którym obowiązuje wolny obrót energią elektryczną, w tym obrót na mocy dwóch głównych rodzajów umów: stosunkowo standardowych umów dwustronnych stosowanych w obrocie na rynku scentralizowanym oraz swobodnie negocjowanych umów dwustronnych na tzw. rynku umów negocjowanych bezpośrednio.

2.4.1. Regulowany rynek energii elektrycznej

- (34) Transakcje na regulowanym rynku energii elektrycznej realizuje się w ramach umów kupna-sprzedaży zawieranych między wytwórcami/producentami działającymi na rynku regulowanym, w tym Hidroelectricą, a „dostawcami z urzędu”, którzy zapewniają dystrybucję energii elektrycznej do użytkowników końcowych. Kwalifikowalni klienci dokonują zakupu energii elektrycznej według regulowanych taryf. Na rynku regulowanym ANRE każdego roku ustala *ex ante* ceny i ilości energii elektrycznej, którą wytwórcy/producentci mają dostarczyć. Przed okresem obejmującym lata 2009–2010, w którym zaczęto realizować umowy będące przedmiotem postępowania, 56–61 % energii elektrycznej zużywanej w Rumunii było przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.

⁽²¹⁾ W odniesieniu do Termoelectriki: w aneksie 3 z dnia 1 sierpnia 2009 r. odniesiono się do pisma nr II/11096/31.7.2009 zatwierdzonego przez sekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i Handlu i ustalono cenę na 2009 r.; w aneksie 4 z dnia 11 lutego 2010 r. odniesiono się do pisma nr II/11672/11.2.2010 zatwierdzonego przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu i ustalono cenę na okres 1 stycznia–31 marca 2010 r.; w aneksie 5 z dnia 1 kwietnia 2010 r. odniesiono się do pisma nr II/11877/29.3.2010 zatwierdzonego przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu i ustalono cenę na okres 1 kwietnia–31 grudnia 2010 r.; w aneksie 6 z dnia 1 stycznia 2011 r. odniesiono się do tego samego pisma nr II/11877/29.3.2010 zatwierdzonego przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu i utrzymano cenę na okres 1 stycznia–31 grudnia 2011 r.; w aneksie 7 z dnia 1 lutego 2011 r. odniesiono się do pisma nr 6547/21.1.2011 zatwierdzonego przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu i ustalono cenę na okres 1 lutego–31 grudnia 2011 r.

W odniesieniu do Electrocentrale Deva: w aneksie 1 z dnia 1 sierpnia 2009 r. odniesiono się do pisma nr II/11096/31.7.2009 zatwierdzonego przez sekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki i Handlu i ustalono cenę na 2009 r.; w aneksie 3 z dnia 11 lutego 2010 r. odniesiono się do pisma nr II/11674/11.2.2010 zatwierdzonego przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu i ustalono cenę na okres 1 stycznia–31 marca 2010 r.; w aneksie 4 z dnia 1 kwietnia 2010 r. odniesiono się do pisma nr II/11878/29.3.2010 zatwierdzonego przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu i ustalono cenę na okres 1 kwietnia–31 grudnia 2010 r.; w aneksie 5 z dnia 1 lutego 2011 r. odniesiono się do pisma nr 6547/21.1.2011 zatwierdzonego przez Ministerstwo Gospodarki i Handlu i ustalono cenę na okres 1 lutego–31 grudnia 2011 r.

⁽²²⁾ Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Rumunię dnia 11 września 2013 r. i 20 lutego 2015 r. dostawy energii elektrycznej na mocy Umów ustały pod koniec 2011 r. W 2012 r. nie miały zatem miejsca żadne dostawy.

2.4.2. Konkurencyjny rynek energii elektrycznej

- (35) Od 2005 r. konkurencyjny rynek energii elektrycznej w Rumunii jest podzielony na pięć specjalnych rynków: (i) rynki scentralizowane zarządzane przez OPCOM; (ii) rynek umów negocjowanych bezpośrednio; (iii) rynek usług pomocniczych; (iv) rynek bilansujący; oraz (v) rynek eksportowy.
- (36) Rynkami scentralizowanymi zarządza OPCOM. OPCOM utworzono w 2001 r. na podstawie decyzji rządu nr 627/2000 jako spółkę akcyjną będącą spółką zależną należącą w 100 % do Transelectriki, operatora systemu przesyłowego. Na mocy licencji przyznanej przez ANRE, OPCOM wyznaczono jako platformę hurtowego obrotu energią elektryczną w Rumunii. OPCOM jest jedyną towarową giełdą energii w Rumunii, która zapewnia miejsce obrotu energią elektryczną i pełni rolę wspomagającą.
- (37) Na OPCOM istnieje pięć rodzajów segmentów rynku: (i) rynek dnia następnego; (ii) rynek dnia bieżącego⁽²³⁾; (iii) scentralizowane rynki bilateralne, czyli scentralizowany rynek umów dwustronnych zawieranych na zasadach aukcji publicznej „OPCOM-PCCB” i scentralizowany rynek umów dwustronnych zawieranych na zasadach ciągłych negocjacji – CMBC-CN; (iv) scentralizowany rynek zielonych certyfikatów; oraz (v) platforma handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Transakcje na OPCOM rozpoczęły się dopiero w 2005 r. i wyłącznie w segmentach rynku dnia następnego i rynku OPCOM-PCCB.
- (38) Umowy zawarto w Rumunii na rynku umów negocjowanych bezpośrednio, który jest segmentem rynku podlegającym ocenie w niniejszej sprawie.

2.4.3. OPCOM-PCCB

- (39) W ramach segmentu rynku OPCOM-PCCB OPCOM organizuje aukcje publiczne na kupno i sprzedaż energii elektrycznej. Producenci/dostawcy/konsumenci składają operatorowi rynku oferty kupna/sprzedaży. W każdej ofercie strony muszą określić: (i) minimalną cenę sprzedaży energii elektrycznej albo maksymalną cenę kupna energii elektrycznej; oraz (ii) umowę ramową, na podstawie której strona składająca ofertę zamierza dostarczać/kupować energię elektryczną. W ofertach sprzedaży i kupna podaje się warunki dostawy, w tym ilość energii elektrycznej, długość trwania dostaw (co najmniej jeden miesiąc, a maksymalnie jeden rok), a także przewidywaną umowę ramową. Ustalenie ceny odbywa się zgodnie z zasadą przyjęcia ceny najodpowiedniejszej oferty. Przed okresem obejmującym lata 2009 i 2010, w którym zaczęto realizować Umowy, sprzedaż na rynku OPCOM-PCCB stanowiła mniej niż 7 % energii elektrycznej produkowanej w Rumunii.
- (40) Po opublikowaniu decyzji o wszczęciu postępowania Komisja przyjęła decyzję na podstawie art. 102 Traktatu, w której ustaliła, że towarowa giełda energii zarządzana przez OPCOM stanowi właściwy rynek usług, na którym OPCOM jest podmiotem dominującym, odrębnym od rynku umów negocjowanych bezpośrednio⁽²⁴⁾.

2.4.4. Rynek umów negocjowanych bezpośrednio

- (41) Rynek umów negocjowanych bezpośrednio jest wolnym rynkiem, który nie podlega regulacji ANRE. Umawiające się strony negocjują dwustronnie ilość, ceny i inne klauzule umowne. Zapewnia to stronom większy stopień elastyczności w zakresie negocjacji zasad i warunków umów sprzedaży. Warunki umów są poufne.

2.4.5. Krótki opis umów negocjowanych bezpośrednio pochodzących z tego samego okresu co Umowy

- (42) Pismem z dnia 21 lutego 2014 r. Komisja zwróciła się do władz rumuńskich o przedłożenie informacji na temat umów negocjowanych dwustronnie zawartych w ramach rynku rumuńskiego, innych niż Umowy, lecz o porównywalnym okresie obowiązywania i dotyczących porównywalnych ilości dostarczanej energii elektrycznej. Prośba Komisji dotyczyła wszystkich rumuńskich dostawców energii elektrycznej zarówno państwowych, jak i prywatnych. Dnia 14 maja 2014 r. władze rumuńskie przedstawiły wymagane kluczowe elementy wszystkich umów podpisanych przez podmioty kupujące energię elektryczną, których roczne zużycie energii elektrycznej było wyższe niż 150 GWh w przypadku każdego roku w latach 2009–2011⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ Zarządzany przez OPCOM od lipca 2011 r.

⁽²⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 5 marca 2014 r. zgodnie z art. 102 Traktatu nakładająca grzywnę na podstawie art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1) w sprawie AT.39 984 „Rumuńska towarowa giełda energii/OPCOM”.

⁽²⁵⁾ Zbiór danych zawierał następujące informacje: tożsamość sprzedającego i kupującego, rodzaj umowy, datę wejścia w życie, dzień wygaśnięcia, jak również ilość, profil zaopatrzenia i średnie ceny ważone w przypadku każdego roku w latach 2009–2011.

- (43) Władze rumuńskie podkreśliły, że wszystkie umowy zawarte w okresie objętym postępowaniem na rynku detalicznym na warunkach konkurencyjnych przez odbiorców niebędących gospodarstwami domowymi podlegały gromadzeniu danych przeprowadzonemu *ad hoc* na żądanie Komisji. W szczególności władze rumuńskie przedłożyły 75 zbiorów rocznych danych pochodzących z umów obowiązujących przez rok lub dłużej w latach 2009–2011, mających znaczenie w odniesieniu do przedmiotowej sprawy. Komisja rozumie, że władze rumuńskie przedłożyły istotne dane dotyczące wszystkich umów spełniających kryteria wymagane przez Komisję (porównywalne okresy obowiązywania i ilości) w latach 2009–2011 objętych postępowaniem. Umowy będące przedmiotem postępowania obejmowały około 17 % całkowitej ilości energii elektrycznej objętej umowami negocjowanymi bezpośrednio zawartymi w latach 2009–2011 i przedstawionymi przez Rumunię.
- (44) Z danych przedłożonych przez władze rumuńskie wynika, że poziom najwyższych cen uiszczanych na wolnym rynku sprzedaży detalicznej energii elektrycznej w latach 2009–2011 wynosił odpowiednio 266,5 RON/MWh w 2009 r., 229,96 RON/MWh w 2010 r. i 232,33 RON/MWh w 2011 r. Każda z tych umów rozpatrywana odrębnie obejmowała jednak mniejsze ilości niż każda z Umów będących przedmiotem postępowania.
- (45) Z analizy informacji dotyczących umów zawartych przez dostawców innych niż Termoelectrica i Electrocentrale Deva wynika, że w 2009 r., w momencie rozpoczęcia realizacji Umów będących przedmiotem postępowania, żaden inny dostawca nie zawarł umowy na dostawę, która byłaby w wystarczającym stopniu podobna do przedmiotowych dwóch Umów pod względem ilości (około 900 GWh i 500 GWh każda) i czasu trwania (10 lat). W pełni miarodajne porównanie Umów możliwe jest jedynie w odniesieniu do innych umów na takie same ilości, o takim samym czasie trwania lub takiej samej dacie wejścia w życie. Z uwagi na fakt, że nie istniały takie w pełni porównywalne umowy, konieczne było przeprowadzenie analizy ekonometrycznej, w której uwzględniono różnice między umowami – przesłanki i wyniki te analizy przedstawiono w motywach 77–80 i w załączniku.

2.4.6. Umowy Hidroelectrici na sprzedaż energii elektrycznej

- (46) W latach 2009–2011 Hidroelectrica sprzedawała również około 60 % swojej energii elektrycznej innym prywatnym kupującym na podstawie długoterminowych umów sprzedaży hurtowej i detalicznej, będących przedmiotem postępowania Komisji ⁽²⁶⁾. Ceny sprzedaży Hidroelectrica określone w tych umowach były ponad 40 % niższe niż hurtowe ceny zakupu płacone średnio przez Hidroelectricę spółkom Termoelectrica i Electrocentrale Deva. Przykładowo najwyższa cena sprzedaży energii elektrycznej w ramach takich umów wynosiła 159,8 RON/MWh w 2009 r. i 168 RON/MWh w 2010 r.
- (47) Hidroelectrica zawarła również umowy na dostawy mniejszych ilości energii elektrycznej z innymi stronami ⁽²⁷⁾. Najwyższa cena sprzedaży energii elektrycznej w ramach takich umów na sprzedaż detaliczną w okresie odniesienia wynosiła 185 RON/MWh w 2009 r., 190 RON/MWh w 2010 r. i 160 RON/MWh w 2011 r., co stanowi średnio około 13 % mniej niż hurtowa cena zakupu zapłacona przez Hidroelectricę spółkom Termoelectrica i Electrocentrale Deva.

2.5. Rozwój wydarzeń po 2011 r. i powiązania między spółkami Termoelectrica, Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni i CEH

- (48) Należąca do Termoelectriki elektrownia Paroseni, która w rzeczywistości dostarczyła ilość energii elektrycznej zakupioną w ramach Umowy z Termoelectricą, stała się odrębną jednostką i została wpisana do rumuńskiego rejestru handlowego pod nazwą Electrocentrale Paroseni dnia 11 lipca 2011 r. ⁽²⁸⁾. Dnia 22 września 2011 r. Electrocentrale Paroseni przejęła wszystkie prawa i obowiązki spółki Termoelectrica w ramach swojej Umowy z Hidroelectricą. Electrocentrale Paroseni dostarczała energię elektryczną spółce Hidroelectrici we wrześniu i październiku 2011 r., choć w niewielkich ilościach.
- (49) W dniu wstrzymania dostaw na mocy Umów, Termoelectrica nadal była wyłącznym akcjonariuszem zarówno Electrocentrale Deva, jak i Electrocentrale Paroseni.
- (50) Dekretem nadzwyczajnego nr 84/2011 ⁽²⁹⁾ przeprowadzono zamianę długu na kapitał własny między Termoelectricą a państwem. W związku z tym Termoelectrica przekazała państwu akcje, które posiadała w różnych spółkach (Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni i Electrocentrale Bucuresti), jako spłatę swoich długów wobec państwa. Tego przekazania akcji dokonano w oparciu o sprawozdania z oceny sporządzone przez niezależnego oceniającego.

⁽²⁶⁾ Decyzja Komisji z dnia 25 kwietnia 2012 r. C(2012) 2516 final dotycząca sprawy SA. 33623 (Dz.U. C 189 z 29.6.2012, s. 3), C(2012) 2517 final dotycząca sprawy SA. 33624 (Dz.U. C 268 z 5.9.2012, s. 21), C(2012) 2542 final dotycząca sprawy SA. 33451 (Dz.U. C 395 z 20.12.2012, s. 5) i C(2012) 2556 final dotycząca sprawy SA. 33581 (Dz.U. C 395 z 20.12.2012, s. 34).

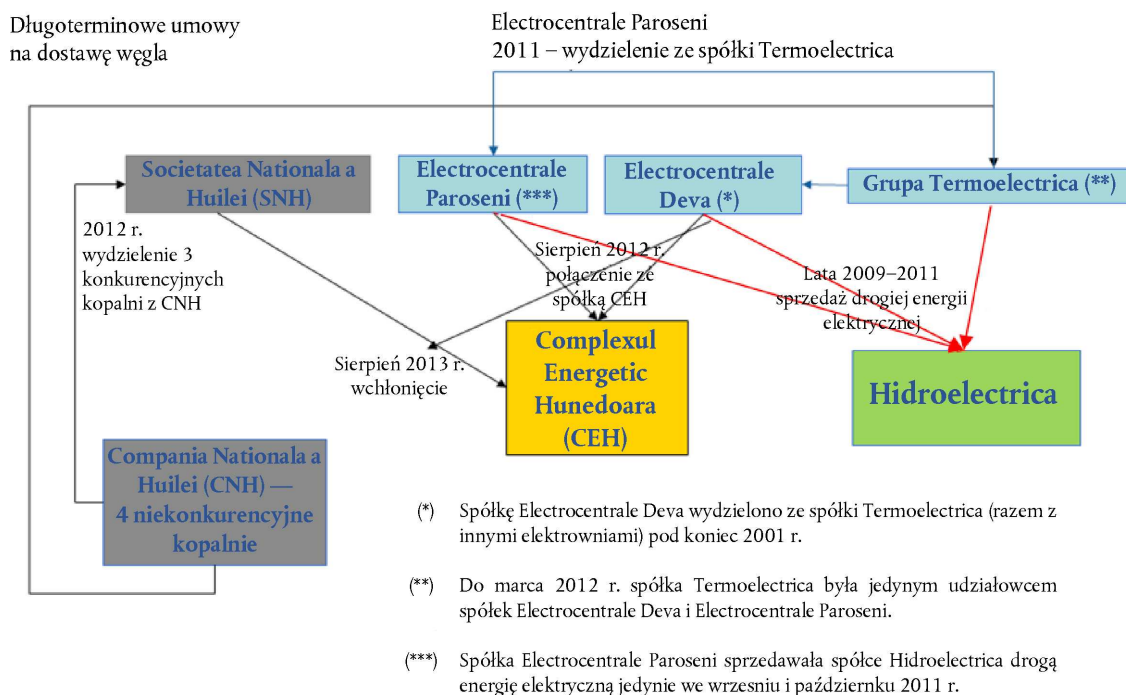
⁽²⁷⁾ Informacje przekazane przez Rumunię dnia 3 września 2014 r.

⁽²⁸⁾ Informacje przekazane przez Rumunię dnia 20 lutego 2015 r.

⁽²⁹⁾ Opublikowany w Dzienniku Urzędowym nr 700 z dnia 4 października 2011 r.

- (51) Electrocentrale Paroseni i Electrocentrale Deva zostały połączone w jeden podmiot prawny o nazwie Complexul Energetic Hunedoara („CEH”), spółkę będącą w całości własnością państwa, wpisaną do rumuńskiego rejestru handlowego dnia 1 listopada 2012 r. Spółka CEH przejęła wszystkie prawa i obowiązki Electrocentrale Paroseni i Electrocentrale Deva. Dnia 1 sierpnia 2013 r. spółka CEH przejęła również Societatea Nationala a Huilei, spółkę typu spin off wydzieloną z kopalni należących do spółki Compania Nationala a Huilei będącej własnością państwa, która dostarczała węgiel Termoelectrice i Electrocentrale Deva. Obecnie wszystkie trzy spółki kwalifikuje się jako oddziały spółki CEH, nieposiadające osobowości prawnej.
- (52) Termoelectrica jest spółką w stanie likwidacji ⁽³⁰⁾ i posiada aktywa o wartości rynkowej wynoszącej około 80 mln EUR oraz wartość likwidacyjną wynoszącą około 60,5 mln EUR zgodnie ze sprawozdaniem z dnia 1 października 2013 r. Długi Electrocentrale Deva, Electrocentrale Paroseni i Electrocentrale Bucuresti pozostały jednak w Termoelectrice.
- (53) W celu ułatwienia zrozumienia wzajemnych powiązań na poniższym wykresie przedstawiono rozwój wydarzeń po 2011 r. w odniesieniu do spółek Termoelectrica i Electrocentrale Deva, jak również różne powiązania wyjaśnione w motywach 48–52:

Powiązania między spółkami Termoelectrica / Electrocentrale Deva / Electrocentrale Paroseni i CEH

3. POWODY DECYZJI O WSZCZĘCIU FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (54) W decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwości w kwestii tego, czy ceny za zakup energii elektrycznej w ramach Umów były zgodnie z rynkiem wewnętrznym oraz czy stanowiły pomoc państwa. W przypadku gdyby umowy te faktycznie stanowiły pomoc państwa, Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące zgodności takiej pomocy z Traktatem.
- (55) Komisja porównała ceny określone w Umowach z cenami, po których energia elektryczna była sprzedawana na rynku OPCOM-PCCB, i zauważyła, że ceny, po których Hidroelectrica zakupiła energię elektryczną od domniemanych beneficjentów były od 40 % do 55 % wyższe od aktualnych cen energii elektrycznej na wolnym rynku wymiany energii elektrycznej OPCOM-PCCB. Uznano zatem, że Hidroelectrica poniosła wyższe koszty niż to konieczne, natomiast domniemani beneficjenci otrzymali pomoc, która zwiększyła ich przychody, przy czym nie była ona ukierunkowana na żaden konkretny cel leżący we wspólnym interesie. Komisja przyjęła zatem wstępną opinię, że domniemani beneficjenci odnieśli nienależne korzyści w postaci sztucznie zawyżonych cen energii elektrycznej przewidzianych w ich Umowach i ich kolejnych zmianach.

⁽³⁰⁾ Likwidację zatwierdzono decyzją podjętą na walnym zgromadzeniu w dniu 12 marca 2012 r.

- (56) Komisja doszła do wstępnego wniosku, że taryfy opłat za energię elektryczną będące przedmiotem badań są selektywne, gdyż miały zastosowanie tylko do niektórych przedsiębiorstw.
- (57) Ponadto Komisja wstępnie zajęła stanowisko, że preferencyjne taryfy opłat za energię elektryczną mogły wiązać się z przekazaniem zasobów państwowych, które można by było przypisać państwu, ponieważ Hidroelectrica kontrolowana była przez państwo rumuńskie (Rumunia posiadała 80,06 % jej kapitału podstawowego). Ponadto Komisja odniosła się do rozporządzenia ministra nr 445/2009, na mocy którego przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki, Handlu i Otoczenia Biznesu, członkowie zarządów spółek energetycznych będących własnością państwa mieli obowiązek zapewnić, aby od dnia 31 marca 2010 r. energia elektryczna przeznaczona do sprzedaży na rynku hurtowym była sprzedawana wyłącznie na rynku OPCOM.
- (58) W rezultacie przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki i Handlu mieli kontrolę nad praktykami dotyczącymi zawierania umów w spółkach, których właścicielem jest państwo, w tym nad praktykami dotyczącymi zawierania umów z Hidroelectricą, lub przynajmniej mieli na nie wpływ. Mogło to wpłynąć na handel wewnątrzunijny w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (59) Zgodnie ze wstępnym wnioskiem Komisji, jeżeli Umowy wiązały się z pomocą państwa, zostałyby uznane za pomoc przyznaną z naruszeniem obowiązku zgłaszania i klauzuli zawieszającej, które określono w art. 108 ust. 3 Traktatu.
- (60) W świetle powyższych ustaleń Komisja doszła do wstępnego wniosku, że preferencyjne taryfy opłat za energię elektryczną potencjalnie mogły wiązać się z pomocą państwa i wezwała Rumunię do przedstawienia stosownych informacji umożliwiających wyjaśnienie tych wątpliwości.

4. UWAGI RUMUNII

- (61) Władze rumuńskie powstrzymały się od przedstawienia jakichkolwiek uwag dotyczących kwestii, czy Umowy wiązały się z pomocą państwa. Dnia 24 marca 2013 r. Rumunia przedstawiła uwagi dotyczące uwag stron trzecich na temat innych spraw związanych z Hidroelectricą, które również zostały objęte postępowaniem Komisji ⁽³¹⁾. Władze rumuńskie ponownie powstrzymały się od przedstawienia jakichkolwiek opinii.
- (62) W ramach formalnego postępowania wyjaśniającego zwrócono się do władz rumuńskich o wyjaśnienie ekonomicznych przesłanek zwania Umów. Rumunia nie przedstawiła żadnego uzasadnienia tej kwestii. Rumunia argumentowała jedynie, że Umowy umożliwiły spółce Hidroelectrica skuteczniejsze ilościowe określenie maksymalnej wartości kosztów poniesionych podczas zakupu energii elektrycznej, zapewniając jej ochronę w przypadku wahań cen na rynku transakcji natychmiastowych.
- (63) Ponadto władze rumuńskie wyjaśniły również, że Umowy nie były umowami dotyczącymi pomocy, jak określono w sprawozdaniu sporządzonym przez nadzorcę sądowego dotyczącym przyczyn niewypłacalności Hidroelectrici ⁽³²⁾. Zgodnie z tym sprawozdaniem umowy dotyczące pomocy są umowami zawartymi przez Hidroelectricę w celu uwzględnienia przerw w ciągłości jej produkcji. Celem tego typu umowy jest zapobieganie wypłatom odszkodowań związanych z nieprzebrnięciem zobowiązania umownego dotyczącego dostaw.
- (64) Władze rumuńskie wyjaśniły ⁽³³⁾, dlaczego z wyjątkiem trzech przykładów wymienionych w motywie 28, w praktyce ANRE nie ustalało cen umownych przewidzianych w Umowach. Wyjaśniono, że Umów nie zawarto na rynku regulowanym i w związku z tym ceny nie zostały skorygowane przez ANRE. Władze rumuńskie wyjaśniły także, że: (i) początkowo ANRE przedstawiło Ministerstwu Gospodarki i Handlu minimalny i maksymalny próg, na podstawie których ustalano ceny; (ii) takie progi zostały ustalone na podstawie jednoznacznych technicznych parametrów określonych dla producentów energii elektrycznej i ciepła; (iii) ANRE następnie przestało stosować tę praktykę i przejęło ją Ministerstwo Gospodarki i Handlu, w oparciu o podobne zasady do tych stosowanych przez ANRE.
- (65) Jeżeli chodzi o Umowę z Termoelectricą władze rumuńskie potwierdziły, że Hidroelectrica była jedynym odbiorcą energii elektrycznej pochodzącej z elektrowni Termoelectrici Paroseni. Ponadto wyjaśniono, że Hidroelectrica nie zakupiła całej ilości energii elektrycznej, jak początkowo szacowano w ramach Umowy, ale zamiast tego zakupiła jedynie ilość konieczną do pokrycia wahań produkcji spowodowanych niemożliwą do przewidzenia zmianą warunków hydrologicznych.

⁽³¹⁾ Zob. przypis 27.

⁽³²⁾ Dostępne jedynie w języku rumuńskim na stronie internetowej: <http://www.eurolsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf> – s. 213.

⁽³³⁾ Informacje przekazane przez Rumunię dnia 11 września 2013 r.

- (66) W odniesieniu do Umowy z Electrocentrale Deva władze rumuńskie wyjaśniły, że w okresie odniesienia w latach 2009–2011, Electrocentrale Deva sprzedawało energię elektryczną również klientom innym niż Hidroelectrica. Wykazano zatem, że w latach 2010 i 2011 spółka Electrocentrale Deva sprzedawała duże ilości energii elektrycznej (porównywalne lub nawet większe ilości) klientom innym niż Hidroelectrica po porównywalnych cenach ⁽³⁴⁾.

5. UWAGI OSÓB TRZECICH

- (67) W swoich wstępnych uwagach dotyczących decyzji o wszczęciu postępowania zarówno Termoelectrica, jak i Electrocentrale Deva twierdziły, że ani początkowe ceny umowne, ani ich późniejsze zmiany nie przyniosły im żadnych korzyści, argumentując, że takie ceny zostały ustalone przez ANRE i obliczone na podstawie ich kosztów produkcji.
- (68) Ponadto Rumunia argumentowała, że późniejsze zmiany cen umownych były spowodowane wzrostem cen ropy ⁽³⁵⁾ lub węgla ⁽³⁶⁾. Electrocentrale Deva twierdziło również, że cena energii elektrycznej w około 70 % zależała od ceny węgla.

6. OCENA

- (69) W niniejszej decyzji Komisja sprawdza, czy Termoelectrica i Electrocentrale Deva otrzymały pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu (zob. motyw 101), a jeżeli tak, to czy pomoc taka może być zgodna z rynkiem wewnętrznym (zob. motywy 102–105).

6.1. Istnienie pomocy państwa

- (70) Artykuł 107 ust. 1 Traktatu stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym.
- (71) Kryteria, o których mowa w art. 107 ust. 1 Traktatu, mają charakter kumulacyjny i w związku z tym, aby środek mógł kwalifikować się jako pomoc państwa, muszą być spełnione jednocześnie wszystkie warunki.

6.1.1. Ocena korzyści gospodarczej

- (72) Do celów art. 107 ust. 1 Traktatu, aby określić, czy korzyść gospodarcza niedostępna w innym przypadku na warunkach rynkowych została przyznana Termoelectricie i Electrocentrale Deva w rezultacie zawarcia i realizacji Umów, konieczne jest określenie wysokości cen rynkowych w Rumunii w latach 2009–2011 w przypadku podobnych transakcji.
- (73) W tej kwestii, w przeciwieństwie do wstępnej opinii przedstawionej w decyzji o wszczęciu postępowania, w ramach postępowania ustalono, że warunki i czas trwania umów na dostawę energii elektrycznej zawartych w ramach OPCOM-PCCB, nie są w wystarczającym stopniu podobne do Umów będących przedmiotem postępowania, zwłaszcza w zakresie czasu trwania oraz specjalnie dostosowanych, negocjowanych dwustronnie warunków (motywy 18, 23, 24, 25, 39 i 40). Na dobrze funkcjonujących rynkach energii elektrycznej posiadających odpowiedni poziom płynności oraz instrumenty pozwalające przewidzieć ceny przyszłych dostaw, ceny w ramach transakcji natychmiastowych stanowią dobry wskaźnik lub wskaźnik zastępczy cen rynkowych, które można wykorzystać jako punkty odniesienia służące do oceny poziomów cen w danych umowach. W tym przypadku jednak, biorąc pod uwagę stosunkowo duży odsetek zapotrzebowania w 2009 r. nadal zaspokajanego w Rumunii według taryf regulowanych, ograniczoną płynność platform handlowych OPCOM w latach 2009–2011 oraz fakt, że towarowe giełdy energii zarządzane przez OPCOM zostały określone jako rynek właściwy na potrzeby prawa antymonopolowego ze względu na nadużywanie przez OPCOM pozycji dominującej (motywy 34–40), należy zastosować odpowiednie punkty odniesienia inne niż ceny na rynku OPCOM PCCB w celu przeprowadzenia oceny możliwego występowania korzyści gospodarczej w odniesieniu do cen rynkowych.

⁽³⁴⁾ Zob. załącznik 1 dołączony do informacji przekazanych przez Rumunię dnia 11 września 2013 r.

⁽³⁵⁾ W przypadku Umowy z Termoelectrica.

⁽³⁶⁾ W przypadku Umowy z Electrocentrale Deva.

- (74) W tym kontekście jednak podobieństwo cen zapłaconych przez kupujących innych niż Hidroelectrica ani uzasadnienie oparte na kosztach przedstawione przez Rumunię i innych beneficjentów (motywy 66–68) nie wskazuje w jednoznaczny sposób, że warunki umowy i odnośne ceny były zgodne z warunkami rynkowymi.
- (75) W rzeczywistości ceny zapłacone spółce Electrocentrale Deva przez Hidroelectricę w latach 2009–2011 były podobne do cen zapłaconych przez inne państwowe i prywatne spółki prowadzące dystrybucję energii elektrycznej, które kupowały energię elektryczną od Electrocentrale Deva. Transakcje te miały jednak miejsce między Electrocentrale Deva a spółkami prowadzącymi dystrybucję energii elektrycznej, które sprzedawały energię elektryczną gospodarstwom domowym i małym przedsiębiorstwom na rynku detalicznym po regulowanych cenach i na regulowanych zasadach (motywy 34). Hidroelectrica kupowała energię elektryczną na rynku hurtowym w celu odsprzedania jej detalicznym konsumentom przemysłowym lub przedsiębiorcom handlowym na rynku konkurencyjnym, na którym ceny i ilości nie były regulowane, a kupujący mogli wstrzymać się od kupowania od sprzedawców oferujących wysokie ceny, takich jak Termoelectrica i Electrocentrale Deva, i wybrać tańszego dostawcę, niezależnie od jego kosztów produkcji. W związku z tym, nawet jeżeli ceny były podobne oraz przy założeniu, że sprzedaż Termoelectrici i Electrocentrale Deva na rynku regulowanym umożliwia zwrot kosztów, ceny płacone Termoelectricie i Electrocentrale Deva przez spółki prowadzące dystrybucję energii elektrycznej nie są porównywalne z cenami płaconymi przez Hidroelectricę na wolnym rynku konkurencyjnym ani nie mogą stanowić dla nich odpowiedniego punktu odniesienia.
- (76) Podobnie w uzasadnieniu kosztów przedstawionym przez Termoelectricę i Electrocentrale Deva oraz władze rumuńskie wyjaśniono jedynie, dlaczego ceny sprzedaży, które oferować mogły Termoelectrica i Electrocentrale Deva bez ponoszenia strat, były wysokie. Uzasadnienie to nie świadczy o zgodności tych cen z cenami rynkowymi określonymi na konkurencyjnych warunkach, takich jak warunki na których Hidroelectrica powinna była zawrzeć i realizować Umowy, jeżeli Umowy te miały zostać uznane za niewiążące się z przyznaniem pomocy państwa.
- (77) W celu ustalenia, czy ceny umowne były zgodne z warunkami rynkowymi panującymi w Rumunii, właściwe jest porównanie ich z warunkami cenowymi obowiązującymi w przypadku innych umów negocjowanych dwustronnie na wolnym rynku pochodzących z tego samego okresu co Umowy będące przedmiotem postępowania. Komisja wykorzystała zbiór danych przedstawiony przez władze rumuńskie, uznając go za najlepsze dostępne źródło dowodów odzwierciedlające warunki rynkowe panujące w Rumunii (motywy 42–45). Jak wskazano w motywie 45, żadna z długoterminowych umów zawartych lub obowiązujących w 2009 r. nie ma takiego samego charakteru jak Umowy. W związku z tym Komisja przeprowadziła analizę ekonometryczną mającą na celu oszacowanie ceny odniesienia na podstawie umów na energię elektryczną pochodzących z tego samego okresu co Umowy, obowiązujących w okresie objętym postępowaniem. Szczegółowy techniczny opis analizy ekonometrycznej i jej wyniki przedstawiono w załączniku.
- (78) W przypadku braku konkretnego odniesienia umożliwiającego określenie „warunków rynkowych” w celu sprawdzenia, czy zawarte w Umowach ceny są wyższe od poziomu rynkowego, rynkową cenę odniesienia oszacowano w przybliżeniu, w oparciu o konserwatywne podejście mianowicie poprzez uwzględnienie wszystkich istotnych odchyleń w górę od oszacowanej ceny rynkowej. W oparciu o to konserwatywne podejście Komisja porównała ceny ujęte w Umowach z rynkową ceną odniesienia w przypadku każdego roku w latach 2009–2010. Porównanie sporządzano co roku, ponieważ ceny sprzedaży w ramach Umów każdego roku podnoszono.
- (79) Z analizy wynika, że na podstawie cen odniesienia oraz przy zastosowaniu konserwatywnych założeń, ceny stosowane przez Termoelectricę dla Hidroelectrici były wyższe niż ceny rynkowe. Nawet przy należyтым uwzględnieniu faktu, że porównanie transakcji w odniesieniu do Umów na poziomie hurtowym przeprowadzane jest z umowami na poziomie detalicznym, poprzez dodanie marży detalicznej w wysokości 5 % pobieranej zazwyczaj na rumuńskim rynku przez przedsiębiorców handlowych, różnica w porównaniu z cenami rynkowymi wynosiła: 18,8 RON/MWh w 2010 r. i 19,8 RON/MWh w 2011 r. w przypadku Termoelectrici oraz 17,5 RON/MWh w 2010 r. i 13,9 RON/MWh w 2011 r.
- (80) Na podstawie analizy ekonometrycznej uzyskano zatem pierwsze przesłanki świadczące o tym, że Umowy zapewniły Termoelectricie i Electrocentrale Deva korzyść gospodarczą w stosunku do warunków rynkowych. Sam jednak fakt, że ceny w ramach Umów ocenione zostały jako wyższe niż ceny odniesienia w przypadku podobnych umów, nie stanowi wystarczającego dowodu świadczącego o tym, że nie zostałyby one zawarte przez operatora rynku działającego w imieniu Hidroelectrici i że nie zostałyby utrzymane w mocy. Ze względu na obiektywne powody same wysokie poziomy cen nie muszą oznaczać przyznania sprzedawcom energii elektrycznej korzyści gospodarczej przewyższającej warunki rynkowe. Konieczne jest zatem potwierdzenie wiarygodności wyników analizy ekonometrycznej dodatkowymi dowodami świadczącymi o cenach przewyższających warunki rynkowe.

- (81) W tym kontekście należy ustalić, czy Hidroelectrica działała w sposób porównywalny z działaniami prywatnego podmiotu gospodarczego znajdującego się w podobnej sytuacji („test prywatnego inwestora”) ⁽³⁷⁾. Komisja oceniła zatem, czy podmiot prywatny znajdujący się w podobnej sytuacji zachowałby się w taki sam sposób jak Hidroelectrica w przypadku zawierania i realizacji Umów. W tym kontekście istotne są następujące okoliczności opisane poniżej w motywach 82–85 oraz dotyczące zawarcia i realizacji Umów.
- (82) Po pierwsze, w momencie zawarcia Umów Hidroelectrica miała dostęp do innych tańszych źródeł energii elektrycznej na rynku, na przykład w latach 2008–2009 Nuclearelectrica zaoferowała energię elektryczną w cenie 153 RON/MWh, w porównaniu z ceną 227 RON/MWh zaproponowaną przez Termoelectricę i 230 RON/MWh przez Electrocentrale Deva ⁽³⁸⁾.
- (83) Po drugie, Hidroelectrica mogła sprzedawać stronom trzecim energię elektryczną zakupioną od Termoelectriki i Electrocentrale Deva jedynie ze stratą. Jak wskazano w motywach 46 i 47 ceny sprzedaży detalicznej Hidroelectriki na wolnym rynku były znacznie niższe niż ceny zakupu hurtowego, a najwyższa cena, po której Hidroelectrica odsprzedała energię elektryczną w ramach rynku bezpośrednio negocjowanych umów wynosiła w 2010 r. 190 RON/MWh, w porównaniu z ceną zakupu wynoszącą 230 RON/MWh w przypadku Termoelectriki i 234 RON/MWh w przypadku Electrocentrale Deva. Wynika z tego, że w oparciu o te ceny Hidroelectrica odsprzedała ze startą całość energii elektrycznej mierzonej w MWh zakupioną od Termoelectriki i Electrocentrale Deva.
- (84) W tym względzie postępowanie nie dostarczyło jakichkolwiek wyjaśnień dotyczących powodów, dla których Hidroelectrica zgodziła się na zakup całej produkcji elektrowni Termoelectriki Paroseni (motyw 24). Zobowiązanie do kupienia każdej ilości energii wytworzonej przez elektrownię w długoterminowym okresie wynoszącym 10 lat wyraźnie wskazuje na fakt, że w przypadku spółki Hidroelectrica w ramach umów nie było konieczności przestrzegania zobowiązań wynikających z jej własnych umów na dostawy. Kwestia ta została ponadto potwierdzona przez Rumunię (motyw 63). Przeciwnie potrzeba wsparcia kosztownej i niekonkurencyjnej działalności tych dwóch spółek oraz zaopatrujących je kopalni węgla została zaproponowana przez osoby zarządzające spółkami Termoelectrica (motyw 20) i Electrocentrale Deva (motyw 21) i skierowana do właściwego Ministra, jako powód dla którego spółka Hidroelectrica powinna zawrzeć te Umowy.
- (85) Jeżeli jednak przedsiębiorstwo publiczne, zawierając transakcje handlowe, rozważa wsparcie zagrożonych spółek lub sektorów z powodów związanych z polityką społeczną lub gospodarczą, które nie są związane z jego interesami handlowymi, i dokonuje takich transakcji na warunkach, których nie zaakceptowałby zwykły podmiot gospodarczy (w przypadku Hidroelectriki zaakceptowane warunki dotyczą cen kupna), to może wiązać się to z nienależną korzyścią gospodarczą dla strony lub stron trzecich, w wyniku czego spełniony jest jeden z warunków stosowania art. 107 ust. 1 Traktatu.
- (86) Wynika z tego, że zawierając i realizując Umowy, Hidroelectrica nie postąpiła jak prywatny podmiot gospodarczy. W związku z tym taki test potwierdza również w sposób ilościowy wyniki analizy ekonomicznej, wskazując, że w ramach Umów Termoelectrica i Electrocentrale Deva uzyskały korzyść gospodarczą, która w przeciwnym razie nie byłaby dostępna w warunkach rynkowych.
- (87) Przedstawione przez władze rumuńskie dane nie obejmowały długoterminowych umów zawartych na takich samych warunkach jak Umowy pod względem ilości i okresu obowiązywania. Ze względu na brak konkretnego odniesienia pozwalającego ustalić „warunki rynkowe”, Komisja porównała zatem w ujęciu rocznym ceny umowne zapłacone przez Hidroelectricę z najwyższymi cenami obowiązującymi w Rumunii w latach 2009–2011 w przypadku długoterminowych umów detalicznych przedstawionych przez Rumunię (zob. motywy 42–45).
- (88) Porównanie to opiera się na konserwatywnym założeniu, że spółki Termoelectrica i Electrocentrale Deva mogły zastąpić swoje Umowy ze spółką Hidroelectrica kilkoma umowami z innymi nabywcami na rynku oferującymi najwyższe ceny, i jest ono bardzo konserwatywne: zamiast przyjęcia jako cenę rynkową średniej, mediany lub dominaty w porównywalnych transakcjach, jako cenę rynkową przyjęto najwyższą cenę zaobserwowaną w kilku nie w pełni porównywalnych transakcjach. Biorąc pod uwagę brak jednolitości transakcji oraz występowanie możliwych czynników lub anomalii mogących przyczynić się do wyjaśnienia poziomu cen ustalonego w

⁽³⁷⁾ Zob. np. sprawa C-305/89 Włochy przeciwko Komisji („Alfa Romeo”), Rec. 1991, s. I-1603, pkt 18 i 19 oraz sprawa T-16/96 Cityflyer Express przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. II-757, pkt 51; sprawy połączone T-129/95, T-2/96 i T-97/96 Neue Maxhütte Stahlwerke i Lech-Stahlwerke przeciwko Komisji, Rec. 1999, s. II-17, pkt 104; sprawy połączone T-268/08 i T-281/08 miasto Burgenland i Austria przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2012, s. II-0000, pkt 48.

⁽³⁸⁾ Sprawozdanie sporządzone przez nadzorcę sądowego Hidroelectriki – <http://www.euroinsol.eu/uploads/Raport%2059%20Hidro%20v11.pdf> – dostępne jedynie w języku rumuńskim – s. 212.

transakcjach o najwyższej wartości, które przyjęto za odniesienie, podejście to jest korzystne dla beneficjenta, ponieważ może zaniżyć otrzymaną korzyść. Średnie ceny ważone ilości energii elektrycznej dostarczonej Hidroelectricie przez spółki Electrocentrale Deva i Termoelectrica w latach 2009–2011 (motyw 32) były następujące:

(w RON/MWh)

	2009 r.	2010 r.	2011 r.
A) Cena stosowana przez spółkę Electrocentrale DEVA	230,2	234,0	234,0
B) Średnia ważona cena rynkowa	241,9	224,2	229,6
Różnica A – B	< 0	9,8	4,4

(w RON/MWh)

	2009 r.	2010 r.	2011 r.
A) Cena stosowana przez spółkę Termoelectrica	227,4	230,0	234,4
B) Średnia ważona cena rynkowa	229,0	213,4	220,1
Różnica A – B	< 0	16,6	14,3

- (89) Z porównania tych konserwatywnych założeń wynika, że średnie ceny płacone przez Hidroelectricę na rzecz spółek Termoelectrica i Electrocentrale Deva nadal są wyższe od tych najwyższych cen w 2010 r. i 2011 r., co stanowi potwierdzenie ustaleń w ramach analizy ekonometrycznej. Ceny stosowane przez spółkę Termoelectrica wobec spółki Hidroelectrica były o 16,6 RON/MWh wyższe od najwyższych cen w 2010 r. i o 14,3 RON/MWh wyższe od najwyższych cen w 2011 r., podczas gdy ceny stosowane przez spółkę Electrocentrale Deva wobec spółki Hidroelectrica były o 9,8 RON/MWh wyższe od najwyższych cen w 2010 r. i o 4,4 RON/MWh wyższe od najwyższych cen w 2011 r.
- (90) Uwzględniając powyższe można stwierdzić, że za pośrednictwem Umów faworyzowano spółki Termoelectrica i Electrocentrale Deva, przyznając im korzyść ekonomiczną niedostępną w warunkach rynkowych.
- (91) Komisja stwierdza zatem, że Hidroelectrica nie postąpiła tak, jak w takiej sytuacji postąpiłby prywatny inwestor, i przyznała nienależną korzyść gospodarczą spółkom Termoelectrica i Electrocentrale Deva.

6.1.2. Zasoby państwowe i możliwość przypisania przedmiotowego środka państwu

- (92) Aby uznać środek za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, musi on zostać przyznany bezpośrednio lub pośrednio z zasobów państwowych i musi istnieć możliwość przypisania go państwu.
- (93) Jak określono w motywie 11, spółka Hidroelectrica jest bezpośrednio kontrolowana przez państwo rumuńskie. Z powyższego wynika, że te utracone przez Hidroelectricę zasoby wynoszą tyle, co utracone przez Rumunię zasoby państwowe. Państwo rumuńskie mianuje również dyrektorów zarządu przedmiotowej spółki. Ponadto dyrektorowie realizowali jednocześnie odpowiedzialność polityczną w ministerstwie kontrolującym państwowy udział kapitałowy w spółce Hidroelectrica.
- (94) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem zdolność państwa do kontrolowania podmiotów zaangażowanych w przyznawanie środków nie potwierdza jednak w sposób automatyczny założenia, że działania podmiotów można przypisać państwu. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej przedstawił wyjaśnienie pojęcia przypisania państwu decyzji dotyczących funduszy przedsiębiorstw publicznych w wyroku Stardust Marine. Zasoby przedsiębiorstwa publicznego traktuje się jako zasoby państwowe, a działania z nimi związane traktuje się jako możliwe do przypisania państwu, jeżeli państwo, korzystając ze swojego dominującego wpływu na takie przedsiębiorstwo, może kierować wykorzystaniem jego zasobów⁽³⁹⁾.

⁽³⁹⁾ Sprawa C-482/99 Republika Francuska przeciwko Komisji (Stardust Marine), Rec. 2002, s. I-4397.

- (95) Trybunał Sprawiedliwości przedstawił następujące wskaźniki służące ustaleniu, czy dany środek można przypisać państwu: zintegrowanie przedsiębiorstwa publicznego ze strukturami administracji publicznej; charakter działalności przedsiębiorstwa; status prawny przedsiębiorstwa; intensywność nadzoru, jaki organy publiczne sprawują w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem lub dowolny inny element wskazujący na zaangażowanie organów publicznych w przyjęcie środka lub na znikome prawdopodobieństwo braku takiego zaangażowania. W tym przypadku należy również uwzględnić kierunek działania umów, ich treść lub warunki w nich zawarte.
- (96) Należy zatem zbadać, czy konieczne jest uznanie, że w zawieranie obowiązujących umów i ich podtrzymanie oraz w modyfikacje cen umownych były w jakikolwiek sposób zaangażowane władze rumuńskie.
- (97) Ministerstwo Gospodarki i Handlu było przy tym aktywnie zaangażowane w proces decyzyjny dotyczący zawarcia Umów oraz w kolejne korekty ceny umownej. W szczególności spółki Termoelectrica i Electrocentrale Deva otrzymały zgodę Ministerstwa Gospodarki i Handlu na podpisanie Umów ze Hidroelectricą, z czego *de facto* wynika, że to państwo rumuńskie miało ostatecznie decydujący wpływ na Hidroelectricę (motywy 19–22). Potwierdza to również fakt, że spółka Hidroelectrica bezpośrednio dążyła do uzyskania zgody rumuńskiego Ministerstwa Gospodarki i Handlu w odniesieniu do korekt ceny (motywy 26–31).
- (98) Ten bezpośredni dowód potwierdza przynoszący straty charakter zakupów spółki Hidroelectrica oraz brak przesłanki ekonomicznej leżącej u podstaw zobowiązania do zakupu całej energii wyprodukowanej w elektrowni spółki Paroseni (motywy 84–85). Umowy wydają się być umotywowane trudną sytuacją finansową dwóch innych państwowych wytwórców energii elektrycznej oraz względami społecznymi dotyczącymi produkcji węgla (motywy 20–21). Ostatecznie trzy państwowe przedsiębiorstwa zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, a także państwowe kopalnie węgla, były własnością państwa i były objęte odpowiedzialnością tego państwa, od którego spółki Termoelectrica i Electrocentrale Deva pragnęły uzyskać środki na sfinansowanie ich bieżących działań.
- (99) Powyższe fakty potwierdzają, że wyrażony przez Komisję w decyzji o wszczęciu postępowania wstępny pogląd, że umowy oraz ich wykonanie nie były racjonalnymi i niezależnymi decyzjami handlowymi podejmowanymi przez spółkę Hidroelectrica, lecz wynikały z dominującego wpływu wywieranego przez państwo rumuńskie.
- (100) W związku z tym Komisja stwierdza, że istnieją bezpośrednie dowody wskazujące na to, że zawarcie umów oraz ich wdrożenie można przypisać państwu rumuńskiemu. Ponadto, biorąc pod uwagę, że zawarcie i wdrożenie umów wiąże się z utratą środków spółki Hidroelectrica, która jest przedsiębiorstwem państwowym, Komisja stwierdza, że środki te zostały przyznane w ramach środków publicznych.

6.1.3. *Selektywność*

- (101) Aby można było uznać środek za pomoc państwa, musi on mieć charakter szczególny lub selektywny w tym sensie, że sprzyja tylko niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów.
- (102) Umowy zostały zawarte z dwoma określonymi dostawcami, Termoelectricą i Electrocentrale Deva, przyznając im indywidualnie nienależne korzyści gospodarcze. Żaden inny dostawca energii elektrycznej na rzecz spółki Hidroelectrica nie odniósł korzyści z warunków podobnych do tych zawartych w umowach. Korzyści ekonomiczne wynikające z nadmiernie wysokich cen umownych są w związku z tym selektywne.

6.1.4. *Zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową*

- (103) Gdy pomoc przyznana przez państwo członkowskie wzmacnia pozycję przedsiębiorstwa w stosunku do pozycji innych przedsiębiorstw konkurujących w ramach wewnątrzunijnej wymiany handlowej, należy uznać, że pomoc ma wpływ na te przedsiębiorstwa. W szczególności zakłada się zatem, że do zakłócenia konkurencji w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu dochodzi w momencie przyznania przez państwo korzyści finansowej przedsiębiorstwu w sektorze zliberalizowanym, w którym istnieje lub mogłaby istnieć konkurencja⁽⁴⁰⁾.
- (104) Spółki Termoelectrica i Electrocentrale Deva działają na rynku sprzedaży energii elektrycznej, który jest otwarty na konkurencję (motywy 35–38). Jakakolwiek korzyść ekonomiczna przyznana takim przedsiębiorstwom może spowodować, że znajdą się one w korzystniejszej sytuacji od innych konkurentów, którzy nie otrzymują takich cen w warunkach rynkowych. W omawianym przypadku wsparcie miało na celu preferencyjne traktowanie produkcji energii elektrycznej wytwarzanej na bazie węgla, co mogłoby zakłócić konkurencję pomiędzy producentami energii elektrycznej. Ponadto rumuński rynek jest obecnie (i był w momencie wystąpienia faktów) powiązany z eksportem energii elektrycznej do innych państw członkowskich (motyw 17).

⁽⁴⁰⁾ Wyrok w sprawie Alzetta, pkt 141–147; Altmark Trans.

- (105) W świetle powyższego Komisja stwierdza, że umowy mogą zakłócać konkurencję i mogą mieć wpływ na handel pomiędzy państwami członkowskimi w znaczeniu art. 107 ust. 1 Traktatu.

6.1.5. Wniosek dotyczący istnienia pomocy państwa

- (106) Na podstawie argumentów przedstawionych powyżej w motywach 72–105 Komisja stwierdza, że obie Umowy dotyczą udzielenia pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE względem spółek Termoelectrica i Electrocentrale Deva. Rumunia nie przestrzegą klauzuli zawieszającej na mocy art. 108 ust. 3 Traktatu. Pomoc państwa jest zatem bezprawna.

6.2. Zgodność pomocy

- (107) Ponieważ wdrożony przez Rumunię środek na rzecz spółek Termoelectrica i Electrocentrale Deva stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, jego zgodność musi zostać oceniona w świetle wyłączeń określonych w ust. 2 i 3 tego artykułu.
- (108) W tym przypadku pomoc zapewniła beneficjentom bieżące przychody operacyjne, które nie były specjalnie przeznaczone na jakiegokolwiek szczególnie inwestycje, które mogłyby się przyczynić do usprawnienia produkcji lub dystrybucji energii elektrycznej. Zgodność pomocy operacyjnej tego rodzaju z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 107 ust. 2 lub 3 Traktatu wymaga poddania restrykcyjnej ocenie w restrykcyjnych warunkach. Powtarzająca się i długotrwała pomoc operacyjna udzielana przez okres dwóch lat nie wydaje się być konieczna ani nie przyczynia się do osiągnięcia żadnego wyraźnego celu leżącego we wspólnym interesie Unii. Nie podjęto również decyzji dotyczącej proporcjonalności pomocy. Ponadto w każdym razie, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, państwo członkowskie decyduje o przedstawieniu możliwych powodów zgodności i wykazaniu, że spełnione są przesłanki do uznania takiej zgodności ⁽⁴¹⁾.
- (109) Władze rumuńskie nie przedstawiły żadnych możliwych powodów, na podstawie których można by uznać pomoc państwa za zgodną z rynkiem wewnętrznym pomocy państwa, a Komisja nie stwierdziła żadnych możliwych podstaw do uznania zgodności.
- (110) W świetle powyższego Komisja uważa pomoc państwa skierowaną w drodze umów za niezgodną z rynkiem wewnętrznym.

6.3. Odzyskanie środków

- (111) Zgodnie z Traktatem i orzecznictwem Trybunału Komisja jest uprawniona do podjęcia decyzji o tym, że zainteresowane państwo członkowskie musi wycofać lub zmienić formę pomocy w przypadku stwierdzenia niezgodności pomocy państwa z rynkiem wewnętrznym ⁽⁴²⁾. Z utrwalonego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości wynika również, że obowiązek nałożony na państwo członkowskie na mocy decyzji Komisji służy do zniesienia pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym w celu przywrócenia wcześniejszego stanu ⁽⁴³⁾. W tym kontekście Trybunał ustalił, że cel ten uznaje się za osiągnięty, jeżeli beneficjent pomocy przyznanej w sposób niezgodny z prawem dokonał jej zwrotu i utracił korzyść posiadaną względem konkurentów rynkowych, a ponadto została przywrócona sytuacja sprzed wypłaty pomocy ⁽⁴⁴⁾.
- (112) Zgodnie z przytoczonym orzecznictwem art. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽⁴⁵⁾ stanowi, że: „w przypadku gdy podjęte zostały decyzje negatywne w sprawach pomocy przyznanej bezprawnie, Komisja podejmuje decyzję, że zainteresowane państwo członkowskie podejmie wszelkie konieczne środki w celu windykacji pomocy od beneficjenta [...]”.
- (113) W związku z tym, ponieważ przedmiotowej pomocy państwa nie zgłoszono Komisji z naruszeniem art. 108 Traktatu, a zatem uznaje się ją za niezgodną z prawem, oraz biorąc pod uwagę, że pomoc jest również niezgodna z rynkiem wewnętrznym, pomoc ta musi zostać odzyskana w celu przywrócenia sytuacji istniejącej na rynku przed przyznaniem pomocy. Proces odzyskiwania powinien obejmować czas od dnia odniesienia korzyści przez beneficjentów, to jest począwszy od dnia przekazania im pomocy, do dnia zaprzestania dostaw pod koniec 2011 r. ⁽⁴⁶⁾, i kwota, jaką należy odzyskać, powinna być powiększona o kwotę odsetek naliczanych do dnia jej skutecznego odzyskania.

⁽⁴¹⁾ Sprawa C-364/90 Włochy przeciwko Komisji, Rec. 1993, s. I-2097, pkt 20.

⁽⁴²⁾ Zob. sprawa C-70/72 Komisja przeciwko Niemcom, Rec. 1973, s. 813, pkt 13.

⁽⁴³⁾ Zob. sprawy połączone C-278/92, C-279/92 i C-280/92 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1994, s. I-4103, pkt 75.

⁽⁴⁴⁾ Zob. sprawa C-75/97 Belgia przeciwko Komisji, Rec. 1999, s. I-3671, pkt 64 i 65.

⁽⁴⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1).

⁽⁴⁶⁾ Dostawy energii elektrycznej ustały przed rozwiązaniem umów przez nadzorcę sądowego spółki Hidroelectrica pod koniec sierpnia 2012 r.

- (114) Odzyskana kwota stanowiłaby różnicę pomiędzy określoną w motywie 32 roczną średnią ceną, po jakiej Hidroelectrica dokonywała zakupu energii elektrycznej od spółek Termoelectrica i Electrocentrale Deva a najwyższymi cenami stosowanymi na rynku w każdym roku w odniesieniu do łącznych ilości przez nie dostarczanych. Różnicę wskazano w motywie 89. W oparciu o różnice cen mające zastosowanie przez roczny okres od dnia 1 stycznia 2010 r. i 1 stycznia 2011 r., do celów uproszczenia, otrzymane kwoty wymagające odzyskania wynoszą 3 656 675 RON w odniesieniu do spółki Electrocentrale Deva i 22 619 821 w odniesieniu do spółki Termoelectrica. Ewentualnie władze rumuńskie mogą oszacować kwoty w oparciu o śródroczne (np. miesięczne, dwumiesięczne) faktyczne ceny stosowane wobec spółki Hidroelectrica.
- (115) Bez względu na to, którą ze wspomnianych dwóch metod obliczeniowych użyto, kwoty te należy powiększyć o odsetki w oparciu o harmonogram rzeczywistych miesięcznych dostaw energii elektrycznej spółce Hidroelectrica w latach 2009–2011, z uwzględnieniem różnicy cen rynkowych, o której mowa w motywie 89.
- (116) Ponadto, ze względu na okoliczności tej sprawy, należy zbadać, czy obowiązek zwrotu pomocy wymaga rozszerzenia o co najmniej jeden podmiot prawny inny niż spółki Termoelectrica i Electrocentrale Deva lub zwrócenia się do tego podmiotu o spełnienie tego obowiązku w drodze sukcesji prawnej lub ciągłości gospodarczej z przedsiębiorstwem innym niż Termoelectrica i Electrocentrale Deva, z którym występowałyby ciągłość gospodarcza, jeżeli spółki te nie byłyby w stanie spełnić obowiązku zwrotu pomocy. W tym względzie orzecznictwo sądów UE określiło szereg kryteriów, które Komisja może rozważyć, w połączeniu lub oddzielnie, w celu ustalenia ciągłości gospodarczej pomiędzy dwoma różnymi przedsiębiorstwami ⁽⁴⁷⁾.

6.3.1. Termoelectrica – ciągłość gospodarcza z CEH

- (117) Jak opisano w motywie 52, Termoelectrica jest spółką w stanie likwidacji. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem fakt, że spółka jest niewypłacalna i nie może zwrócić pomocy nie stanowi powodu do zwolnienia jej ze zwrotu pomocy. W takich przypadkach powrót do poprzedniej sytuacji i eliminację zakłócenia konkurencji można zasadniczo osiągnąć poprzez rejestrację zobowiązania związanego ze spłatą pomocy w harmonogramie zobowiązań ⁽⁴⁸⁾. Jeżeli władze państwowe nie są w stanie odzyskać pełnej kwoty pomocy, rejestracja zobowiązania może spełnić obowiązek zwrotu pomocy wyłącznie, jeżeli postępowanie w związku z niewypłacalnością skutkuje definitywnym zakończeniem działalności przedsiębiorstwa ⁽⁴⁹⁾. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo, które otrzymało pomoc niezgodną z prawem, jest niewypłacalne i utworzono spółkę w celu kontynuacji pewnych rodzajów działalności przedsiębiorstwa niewypłacalnego, kontynuacja tych działań, w przypadku gdy dana pomoc nie zostanie odzyskana w całości, może przedłużać zakłócenie konkurencji spowodowane przez przewagę konkurencyjną, jaką ta spółka miała na rynku w porównaniu z jej konkurentami. W związku z powyższym, jeżeli taka nowo utworzona spółka utrzyma tę przewagę, można od niej wymagać spłaty danej pomocy ⁽⁵⁰⁾. Miałoby to miejsce na przykład w przypadku, gdyby przed likwidacją beneficjenta pomocy aktywa, które odniosły korzyść z pomocy, zostały przekazane, na zasadzie kontynuowania działalności, spółce-córcie utworzonej w celu kontynuacji działalności beneficjenta (następstwo gospodarcze). Ponadto, jeżeli przedsiębiorstwo będące beneficjentem połączy się z innym przedsiębiorstwem, przekazując wszystkie prawa i zobowiązania podmiotowi utworzonemu w wyniku połączenia, zobowiązanie do spłaty pomocy również zostaje przekazane temu podmiotowi (sukcesja prawna).
- (118) W analizowanym przypadku, przy braku odzyskania pełnej kwoty pomocy, która przyniosła korzyści działalności spółki Termoelectrica, konieczne jest zbadanie, czy pomiędzy Termoelectricą a innymi spółkami wystąpiłaby ciągłość gospodarcza lub ciągłość prawna.
- (119) Jak określono w motywach 48–51, w odniesieniu do ciągłości gospodarczej, we wrześniu 2011 r. Termoelectrica utworzyła spółkę zależną, Electrocentrale Paroseni, której przekazała (w ramach tej samej grupy będącej własnością państwa) elektrownię faktycznie dostarczającą zakupione ilości energii elektrycznej w ramach Umowy ze Termoelectricą (motywy 48–65), łącznie ze wszystkimi prawami i obowiązkami Termoelectрики wynikającymi z tej Umowy, i kontynuowała sprzedaż energii elektrycznej Hidroelectrice w ramach tej Umowy do października 2011 r. (gdy została połączona z CEH). W związku z tym spółka Electrocentrale Paroseni przejęła rodzaje działalności czerpiące korzyści z pomocy od swojej spółki dominującej Termoelectrica i kontynuowała je. Spółkę tę należy zatem uznać za następcę gospodarczego spółki Termoelectrica.

⁽⁴⁷⁾ T-123/09 Ryanair przeciwko Komisji, EU:T2012:164, pkt 155–156, T-415/05, T416/05 i T-423/05, Grecja, Olimpiakes Aerogrammes AE i Olimpiaki Aeroporia AE przeciwko Komisji, EU:T:2010:386, pkt 135 i C-287/12 P, Ryanair Ltd przeciwko Komisji, EU:C2013:395, pkt 101–107.

⁽⁴⁸⁾ Sprawa 277/00 SMI Rec. 2004, s. I-4355, pkt 85; sprawa 52/84 Komisja przeciwko Belgii, Rec. 1986, s. 89, pkt 14; sprawa C-142/87 Tubemeuse, Rec. 1990, s. I-959, pkt 60–62.

⁽⁴⁹⁾ Sprawa C-610/10 Komisja przeciwko Hiszpanii („Magefesa”), EU:C:2012:781, pkt 104 oraz przytoczone orzecznictwo.

⁽⁵⁰⁾ Sprawa C-610/10 Komisja przeciwko Hiszpanii („Magefesa”), pkt 106.

- (120) W listopadzie 2012 r. spółkę Electrocentrale Paroseni połączono następnie ze spółką Electrocentrale Deva i Electrocentrale Paroseni w nowo utworzoną spółkę CEH. W wyniku tego połączenia spółka CEH przejęła wszystkie prawa i obowiązki spółki Electrocentrale Paroseni, która zniknęła jako odrębny podmiot prawny. Z powyższego wynika, że występuje ciągłość prawna pomiędzy spółką Electrocentrale Paroseni, która przejęła rodzaje działalności odnoszące korzyści z pomocy, oraz spółką CEH, w którą spółka ta została połączona w dniu 1 listopada 2012 r. i która przejęła wszystkie jej prawa i obowiązki.
- (121) Obowiązkiem zwrotu pomocy przyznanej na rzecz spółki Termoelectrica należy zatem objąć spółkę CEH.

6.3.2. *Electrocentrale Deva – ciągłość gospodarcza z CEH*

- (122) Jak opisano w motywie 51, spółka Electrocentrale Deva, która odniosła pełne korzyści z pomocy jako niezależny podmiot prawny, pomimo tego, że jest kontrolowana przez Termoelectricę, nie istnieje już jako niezależny podmiot. Występuje jednak ciągłość prawna pomiędzy spółką Electrocentrale Deva jako podmiotem prawnym, który odniósł korzyść z pomocy, oraz spółką CEH, z którą spółka ta została połączona w dniu 1 listopada 2012 r. i która przejęła wszystkie jej prawa i obowiązki.
- (123) Ponadto szereg elementów wskazuje na istnienie ciągłości gospodarczej pomiędzy spółką Electrocentrale Deva a spółką CEH, na przykład: (i) w odpowiedzi na połączenie spółek Electrocentrale Deva i Electrocentrale Paroseni począwszy od sierpnia 2012 r. nowo utworzona spółka CEH przejęła obie spółki razem z ich aktywami operacyjnymi oraz pracownikami; (ii) podobnie jak spółki Electrocentrale Deva, w 2012 r. główną działalnością gospodarczą nowo utworzonej spółki CEH było wytwarzanie energii elektrycznej; (iii) obie spółki są spółkami należącymi w pełni do państwa: jak przedstawiono w motywie 50, w dniu dostarczenia energii elektrycznej w ramach wygasłych umów Termoelectrica, przedsiębiorstwo w pełni należące do państwa, posiadało z kolei 100 % spółek Electrocentrale Deva i Electrocentrale Paroseni; (iv) nowo utworzona spółka CEH również w 100 % należy do państwa.
- (124) W związku z powyższym ustanowiono ciągłość gospodarczą i ekonomiczną pomiędzy – z jednej strony – spółką Electrocentrale Deva, Termoelectricą, za pośrednictwem Electrocentrale Paroseni oraz – z drugiej strony – spółką CEH. W tym względzie opierająca się na niezależnej wycenie przenoszenia akcji zamiana długu na kapitał własny, która poprzedziła połączenie spółek Electrocentrale Deva i Electrocentrale Paroseni ze spółką CEH (motyw 50), nie zakłóciła ciągłości pomiędzy trzema danymi przedsiębiorstwami. Zbycie udziałów nie wpływa na tożsamość beneficjenta (beneficjentów) pomocy ani na pochodzące z pomocy i przekazane korzyści bez względu na tożsamość akcjonariusza, którym, ponadto, w tym przypadku przed 2011 r. i po połączeniu ze spółką CEH było ostatecznie państwo rumuńskie. Wynika z tego, że obowiązek zwrotu pomocy w stosunku do spółek Electrocentrale Deva i Termoelectrica należy rozszerzyć na spółkę CEH.

6.3.3. *Wniosek dotyczący odzyskania pomocy*

- (125) Podlegająca odzyskaniu kwota pomocy (bez odsetek) powinna zasadniczo wynosić 3 656 675 RON w odniesieniu do Electrocentrale Deva i 22 619 821 RON w odniesieniu do Termoelectriki. W świetle ustanowionej pomiędzy spółkami Electrocentrale Deva, Termoelectrica i CEH ciągłości prawnej i gospodarczej, obowiązek odzyskania pomocy od obu beneficjentów należy rozszerzyć na spółkę CEH.

7. **WNIOSEK**

- (126) Umowy zawarte przez Hidroelectricę ze spółkami Termoelectrica i Electrocentrale Deva w latach 2010 i 2011 zawierały preferencyjne taryfy opłat za energię elektryczną na rzecz spółek Termoelectrica i Electrocentrale Deva. Stanowiły one pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu. Rumunia wdrożyła przedmiotową pomoc w sposób niezgodny z prawem, naruszając postanowienia art. 108 ust. 3 Traktatu. Pomoc ta jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa w wysokości 3 656 675 RON na rzecz spółki Electrocentrale Deva i w wysokości 22 619 821 RON na rzecz spółki Termoelectrica, która została w sposób niezgodny z prawem i z naruszeniem art. 108 ust. 3 Traktatu przyznana przez Rumunię w formie preferencyjnych taryf opłat za energię elektryczną na rzecz tych spółek, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym.

Artykuł 2

Rumunia odzyskuje od beneficjentów pomoc niezgodną z rynkiem wewnętrznym, o której mowa w art. 1. Obowiązek odzyskania pomocy zostaje rozszerzony na spółkę CE Hunedoara.

Do kwot podlegających zwrotowi dolicza się odsetki za cały okres poczynszy od dnia, w którym pomoc została przekazana do dyspozycji beneficjentów, do dnia jej faktycznego odzyskania.

Odsetki nalicza się narastająco zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 ⁽⁵¹⁾.

Artykuł 3

Odzyskanie pomocy, o której mowa w art.1, odbywa się w sposób bezzwłoczny i skuteczny.

Rumunia zapewnia wykonanie niniejszej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty jej notyfikacji.

Artykuł 4

W terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji Rumunia przekazuje następujące informacje:

- łączną kwotę (kwota główna i odsetki od zwracanej pomocy) do odzyskania od każdego beneficjenta,
- szczegółowy opis środków już podjętych oraz środków planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji, w tym dowód zarejestrowania nakazu odzyskania środków w odpowiedniej kolejności w procesie likwidacji spółki Termoelectrica,
- jeżeli spółka Termoelectrica nie może spełnić nakazu odzyskania środków, nakaz rozwiązania spółki wystosowany w odniesieniu do spółki Termoelectrica oraz dowód na to, że spółka Termoelectrica z pewnością opuszcza rynek,
- dokumenty potwierdzające, że beneficjentom nakazano zwrot pomocy.

Do momentu całkowitego odzyskania pomocy, o której mowa w art. 1, Rumunia na bieżąco informuje Komisję o kolejnych środkach podejmowanych na szczeblu krajowym w celu wykonania niniejszej decyzji. Na wniosek Komisji Rumunia bezzwłocznie przedstawia informacje o środkach już podjętych oraz środkach planowanych w celu wykonania niniejszej decyzji. Rumunia dostarcza również szczegółowe informacje o kwocie pomocy oraz odsetkach już odzyskanych od beneficjenta.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rumunii.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Margrethe VESTAGER
Członek Komisji

⁽⁵¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. L 140 z 30.4.2004, s. 1), z późniejszymi zmianami.

ZAŁĄCZNIK

OCENA KORZYŚCI GOSPODARCZEJ – ANALIZA EKONOMETRYCZNA

Uzasadnienie i opis analizy ekonometrycznej

Analiza ekonometryczna prowadzona przez Komisję ma na celu określenie cen odniesienia dla umów będących przedmiotem postępowania, będących wynikiem analizy regresji przeprowadzonej na umowach ze zbioru danych, które nie są przedmiotem postępowania, przy wykorzystaniu elementów tych umów. W pierwszej kolejności analiza regresji umożliwia określenie ceny odniesienia jako funkcji parametrów umów ze zbioru danych („prognozowanie w ramach próby”). Następnie wyniki analizy regresji są wykorzystywane do przewidywania ceny odniesienia dla umów będących przedmiotem postępowania, przy uwzględnieniu ich parametrów („prognozowanie poza próbą”). W ramach analizy regresji różnice cen pomiędzy umowami ze zbioru danych wyjaśnia się przy użyciu następujących parametrów: zakupiona ilość oraz roczne zmienne fikcyjne ⁽¹⁾.

Analiza ekonometryczna opiera się na założeniu, że istnieje szereg czynników sterujących cenami, np. ilości. Błędem byłoby porównywanie cen poszczególnych umów bez uwzględniania tych czynników. Uzasadnienie takiego ilościowego działania jest w związku z tym takie, że po tym jak niektóre czynniki zewnętrzne zostaną uwzględnione, ceny umów staną się bardziej porównywalne. W przypadku braku normalizacji tylko doskonale identyczne umowy mogłyby być kompleksowo porównywane.

Takie badanie empiryczne nie ma na celu oszacowania związku przyczynowo-skutkowego między cenami a niektórymi czynnikami zewnętrznymi. Przykładowo szacowanie związku przyczynowo-skutkowego między niektórymi czynnikami a cenami wymagałoby zajęcia się kwestią endogeniczności, tj. ryzyka, że zmienna przyczynowa (np. ilości) jest sama uwarunkowana zmienną objaśnianą (np. ceną), ze względu na nieprawidłowość polegającą na pominięciu zmiennej lub równoczesności. Celem takiego działania ilościowego jest „normalizacja” cen pomiędzy różnymi umowami, aby stały się one bardziej porównywalne. Normalizacja jest konieczna w przypadku braku całkowicie identycznych parametrów umów i dostaw.

Analiza regresji oddaje główne cechy przedmiotowych umów dwustronnych:

- w tym zmienna ilości w ramach regresji oddaje fakt, że ceny są na ogół niższe wtedy, gdy kupowane ilości są większe ⁽²⁾,
- w tym roczne zmienne fikcyjne oddają wymiar czasowy oraz ewentualne zmiany warunków rynkowych w poszczególnych latach.

Co się tyczy pierwszego etapu analizy empirycznej wyniki analizy regresji umów ze zbioru danych są podane w tabeli 1 poniżej.

Co się tyczy drugiego etapu analizy empirycznej Komisja określiła wartość odniesienia dla każdego roku, a następnie przetestowała stan umów względem tego wskaźnika w celu stwierdzenia, czy ceny stosowane przez Hydroelectricę są niższe czy wyższe od wzorcowej ceny odniesienia. Poniżej szczegółowo opisano sposób określenia wartości odniesienia.

Po pierwsze, w odniesieniu do każdej umowy będącej przedmiotem postępowania, oblicza się czy i jak dalece cena rzeczywista w każdym roku różni się od odpowiadającej jej ceny odniesienia, obliczanej przy użyciu regresji i parametrów umowy;

Następnie typowana jest umowa, która najbardziej różni się na plus (umowa MUD – *most-upward-diverging contract*) ⁽³⁾; tj. umowa ze zbioru danych, której zaobserwowana cena jest najwyższa w porównaniu z jej ceną odniesienia (w ujęciu bezwzględny). Wybór umowy MUD, która zapewnia szereg różnic względem centralnej szacowanej ceny odniesienia, przy zachowaniu cech konserwatywnych, jest uzasadniony; po pierwsze model ekonometryczny nie wyjaśnia w 100 % zaobserwowanej ceny w zbiorze danych, a jednostkowa wartość szacunkowa ceny odniesienia podawana jest z zachowaniem przedziału ufności i marginesem błędu powyżej i poniżej wartości szacunkowej; po drugie odchylenia cen względem jednostkowej możliwej ceny występują na rzeczywistym rynku; umowa MUD, która powiązana jest z umowami opartymi na warunkach rynkowych (zob. motywy 42–45) zapewnia wymierne informacje o możliwym zakresie takich odchyleń i oferuje oparty na warunkach rynkowych przedział wartości wokół obliczonej ceny odniesienia;

⁽¹⁾ Zmienne dotyczące okresu obowiązywania umowy i profilu nabywcy off-take zdefiniowane w zbiorze danych nie zostają uwzględnione, ponieważ nie są istotne ze statystycznego punktu widzenia.

⁽²⁾ W ramach wstępnego przetwarzania danych odrzucono trzy zbiory danych rocznych dotyczących umów odpowiadających transakcjom sprzedaży wewnątrz grupy ALRO w latach 2009–2011, ponieważ prawdopodobnie odzwierciedlają one warunki rynkowe odmienne od tych istniejących w ramach negocjacji umów dwustronnych między dostawcą a niezależnym nabywcą, na których skupiono się w niniejszym przypadku.

⁽³⁾ Regresji dokonuje się w odniesieniu do danych ze 137 indywidualnych umów z lat 2009–2011.

Po trzecie, różnica ceny względem umowy MUD wykorzystywana jest do odróżnienia umów, w przypadku których zaobserwowana cena przewyższa cenę odniesienia od umów, w przypadku których cena sytuuje się poniżej ceny odniesienia:

- jeżeli zaobserwowana cena umowy przewyższa odpowiadającą jej cenę odniesienia, oraz jeżeli różnica cen w przypadku tej umowy jest wyższa niż różnica cen umowy MUD ⁽¹⁾, to umowa ta na pierwszy rzut oka zostanie uznana za niezgodną z zasadami rynkowymi,
- w przeciwnym razie umowę należy uznać za zgodną z zasadami rynkowymi.

W poniższej tabeli przedstawiono szczegółowe wyniki analizy regresji elementów ze zbioru danych. Regresja wyjaśnia 36 % różnic danych. Szacunkowe współczynniki przedstawione w poniższej tabeli są wykorzystywane na drugim etapie w celu przewidzenia „cen odniesienia” dla umów będących przedmiotem postępowania (prognozowanie poza próbą), przy założeniu, że są to również umowy sprzedaży detalicznej, jak umowy w zbiorze danych.

Wyniki analizy ekonometrycznej

Tabela 1

Analiza regresji

Source	SS	df	MS			
Model	4218,7868	5	8436,95736	Number of obs =	137	
Residual	75057,7748	131	572,960113	F(5,131)	= 14,73	
Total	117242,562	136	862,077659	Prob > F	= 0,0000	
				R-squared	= 0,3598	
				Adj R-squared	= 0,3354	
				Root MSE	= 23,937	

Average price RON ~ h	Coef.	Std. Err.	t	P > t	[95 % Conf. Interval]	
Annual quantity GWh year	-,0114518	,0078662	- 1,46	0,148	-,027013	,0041094
2008	26,39286	6,212094	4,25	0,000	14,10385	38,68186
2009	44,00499	6,668892	6,60	0,000	30,81234	57,19765
2010	32,16928	6,525077	4,93	0,000	19,26112	45,07744
2011	49,21547	6,458884	7,62	0,000	36,43826	61,99268
_cons	153,9978	5,159037	29,85	0,000	143,792	164,2036

W poniższych tabelach przedstawiono wyniki analizy empirycznej, w której wykorzystano analizę regresji szczegółowo przedstawioną w tabeli 1, gdzie, dla każdego roku, umowa MUD wybierana jest na podstawie różnicy w poziomach cen (w RON/MWh) pomiędzy szacowaną ceną każdej z umów a ich ceną zaobserwowaną. W tabelach 2 i 3 poniżej przedstawiono różnice między umowną ceną zakupu Hidroelektryki w poszczególnych latach (tj.: 2009-2011) w stosunku do objętego symulacją wskaźnika cen dla dwóch przedsiębiorstw objętych postępowaniem.

W 2009 r. szacowana różnica w cenie dla umowy MUD, tj. umowy w zbiorze danych, w przypadku której różnica pomiędzy ceną zaobserwowaną a odpowiadającą jej ceną szacunkową jest najwyższa, wynosiła 69,73 RON/MWh. W przypadku żadnej z dwóch umów między Hidroelektryką a Termoelektryką i Electrocentrale Deva cena zaobserwowana nie była wyższa od ich ceny szacunkowej, przy różnicy cenowej przekraczającej 69,73 RON/MWh (zob. tabela 2).

⁽¹⁾ Pierwotna umowa MUD na rok 2011 odpowiada sprzedaży wewnątrz grupy OMV Petrom. Ponieważ tego rodzaju sprzedaż wewnątrz grupy, jak sprzedaż ALRO (zob. przypis 2), prawdopodobnie odzwierciedla warunki rynkowe odmienne od tych istniejących w ramach negocjacji umów dwustronnych między dostawcą a niezależnym nabywcą, na których skupiono się w niniejszym przypadku, używa się następującej umowy MUD.

W 2010 r. szacunkowa różnica cenowa umowy MUD wyniosła 45,36 RON/MWh. W przypadku obu umów między Hidroelektryką a Termoelektryką i Electrocentrale Deva cena zaobserwowana była wyższa niż ich cena szacowana przy różnicy cenowej przekraczającej 45,36 RON/MWh, tj. różnica w wysokości 53,05 RON/MWh w przypadku umowy z Termoelektryką oraz 51,37 RON/MWh w przypadku umowy z Electrocentrale Deva (zob. tabela 2).

W 2011 r. szacunkowa różnica cenowa umowy MUD wyniosła 30,12 RON/MWh. W przypadku obu umów między Hidroelektryką a Termoelektryką oraz odpowiednio między Hidroelektryką a Electrocentrale Deva cena zaobserwowana była wyższa niż ich cena szacowana przy różnicy cenowej przekraczającej 30,12 RON/MWh, tj. różnica w wysokości 38,62 RON/MWh w przypadku umowy z Termoelektryką oraz 32,64 RON/MWh w przypadku umowy z Electrocentrale Deva (zob. tabela 2).

Tabela 2

Analiza umów w okresie odniesienia 2009–2011

(w RON/MWh)

TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Cena zaobserwowana (CZ)	227,40	230,00	234,40
Cena przewidywana (CP)	187,69	176,95	195,78
Różnica (CZ-CP)	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Różnica Cena zaobserwowana – Cena przewidywana + MUD	< MUD	7,69	8,50
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Cena zaobserwowana (CZ)	230,20	234,00	234,00
Cena przewidywana (CP)	192,28	182,63	201,54
Różnica (CZ-CP)	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Różnica Cena zaobserwowana – Cena przewidywana + MUD	< MUD	6,01	2,34

Powyższe wyniki wskazują, że ceny płacone przez Hidroelektrykę zarówno Termoelectrice, jak i Electrocentrale Deva w 2010 i 2011 r. przekroczyły racjonalny punkt odniesienia określony przez umowy ze zbioru danych. Jednakże porównanie przeprowadzane jest pomiędzy umowami sprzedaży detalicznej (wszystkie umowy w zbiorze danych) a umowami sprzedaży hurtowej między Hidroelektryką a Electrocentrale Deva and Termoelektryką. Innymi słowy, objęte symulacją ceny odniesienia obejmują koszty sprzedaży detalicznej, których te dwie umowy nie uwzględniały, w związku z czym objęte symulacją ceny odniesienia są wyższe niż odpowiadające im ceny hurtowe. Aby oddać tę różnicę, konieczne jest zatem odjęcie marży detalicznej w wysokości 5 % od wartości bezwzględnej MUD⁽¹⁾. Wyniki przedstawiono w poniższej tabeli; potwierdzają one ceny przekraczające rynkowy poziom odniesienia w 2010 i 2011 r. dla dwóch dostawców:

Tabela 3

Analiza umów w okresie odniesienia 2009–2011 przy zastosowaniu 5-procentowej obniżki marży detalicznej

(w RON/MWh)

TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Cena zaobserwowana (CZ)	227,40	230,00	234,40
Cena przewidywana (CP)	187,69	176,95	195,78

(¹) Na podstawie średniej wartości marży przedsiębiorcy w Rumunii, raport KPMG dla holdingów energetycznych, maj 2014 r., dodatek 3, s. 53,

(w RON/MWh)			
TERMOELECTRICA	2009	2010	2011
Różnica (CZ-CP)	39,71	53,05	38,62
MUD	69,73	45,36	30,12
Różnica Cena zaobserwowana – ((Cena przewidywana + MUD) – 5 %)	< MUD	18,81	19,80
ELECTROCENTRALE DEVA	2009	2010	2011
Cena zaobserwowana (CZ)	230,20	234,00	234,00
Cena przewidywana (CP)	192,28	182,63	201,54
Różnica (CZ-CP)	37,92	51,37	32,46
MUD	69,73	45,36	30,12
Różnica Cena zaobserwowana – ((Cena przewidywana + MUD) – 5 %)	< MUD	17,41	13,92

Podsumowując, analiza ekonometryczna wskazuje, że ceny umowne w przypadku Termoelectriki i Electrocentrale Deva przewyższają ceny rynkowe. Jednakże ze względu na szeroki przedział niepewności, którego przedmiotowy model nie oddaje, wynik analizy ekonometrycznej należy uzupełnić o dodatkowe informacje gospodarcze dotyczące zgodności z zasadami rynkowymi postępowania Hidroelectriki i innych parametrów umów.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 961/2014 z dnia 8 września 2014 r. wykonującego rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 271 z dnia 12 września 2014 r.)

Strona 9, załącznik, pozycja nr 4 dotycząca Gennadiya Nikolaiowycha TSYPKALOVA, kolumna „Informacje identyfikujące”:

zamiast: „ur.: 6.21.1973 r.”,

powinno być: „ur.: 21.6.1973 r.”.

Sprostowanie do decyzji Rady 2014/658/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 271 z dnia 12 września 2014 r.)

Strona 49, załącznik, pozycja nr 4 dotycząca Gennadiya Nikolaiowycha TSYPKALOVA, kolumna „Informacje identyfikujące”:

zamiast: „ur.: 6.21.1973 r.”,

powinno być: „ur.: 21.6.1973 r.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL